

Giới thiệu Quá Khứ Và Hiện Tại Anh Vẫn Yêu Em (Lớp Học Bá Đạo)

Truyện hay Quá Khứ Và Hiện Tại Anh Vẫn Yêu Em (Lớp Học Bá Đạo) là câu chuyện nói về truyện tình yêu được viết bởi Giang Lê. Câu chuyện nói về cô nhóc Vương Thiên Nhi (Bi - Nó) Và anh chàng thầy giáo Huỳnh Vũ Phong (Hấn), hai người bọn họ là đôi thanh mai trúc mã, họ cùng chung sống gần với nhau, luôn luôn yêu thương nhau, nhưng rồi vào ngày sinh nhật lên 5 tuổi của nó, vì một sự cố mà hấn lại bị tai nạn

Để rồi nó lâm vào tình trạng khủng hoảng tinh thần, khi nghe tin hấn đã chết, nỗi đau ấy đã khắc sâu vào trong tâm trí nó, khiến nó luôn luôn dằn vặt nhưng luôn cố che dấu bằng những nụ cười, và sự phá phách của mình, cho đến 13 năm sau thì nó lại gặp hấn, thực ra hấn vẫn còn sống, chỉ là bị mất trí nhớ và hấn không nhận ra nó và nó cũng không nhận ra hấn.

Hấn trở thành thầy giáo chủ nhiệm của nó Mời mọi người đọc truyện để tiếp theo để biết mọi chuyện tiến triển như thế nào nhé, câu chuyện thuộc loại teen, có chút như tác phẩm Nụ hôn của quỷ, và cũng có chút hư cấu trong những trò quậy phá của lớp 12A, mong chờ những phản hồi từ mọi người ^^, chúc các bạn đọc truyện vui vẻ :)

Bạn đang đọc truyện *Quá Khứ Và Hiện Tại Anh Vẫn Yêu Em (Lớp Học Bá Đạo)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Giáo Viên Mới, Chiến Tranh Bắt Đầu

part1: Giáo Viên Mới, Chiến Tranh Bắt Đầu

_ Alo mẹ ạ _ Hấn nói khi thấy số điện thoại hiện lên là của mẹ mình

.....

_ Vàng con vẫn khỏe, vẫn ăn uống đầy đủ ạ

....

_ Vàng con biết rồi ạ, thôi đến giờ con phải đến trường của dì rồi, con chào mẹ _ Khẽ liếc nhìn đồng hồ hấn nhanh chóng tắt máy để đến trường (Huỳnh Vũ Phong "hấn": 23 tuổi là một chàng trai phong độ với bộ mặt baby, tính tình dễ chịu hiền hòa nhưng cũng không phải là một con người dễ tính, những lúc hấn tức giận thì có thể ví như ác quỷ đã tỉnh giấc. Sang Mĩ năm 10 tuổi bắt đầu đi về Việt Nam vì cần hấn giải quyết một số công việc và tiếp quản trường star giúp dì hấn.). * 7 giờ tại trường học STAR chính xác là lớp học 12A*

_ Ê hôm nay nghe nói là có giáo viên mới _ Học sinh 1

_ Ủk đúng đó nghe đồn đầu là về để thu phục lớp mình đó _ Học sinh 2

_ Bìn ,Bun hai người nghe tin này chưa _ Học sinh 3

_ Có sao, để xem ông thầy đó làm được gì _ Bìn(Trần Gia Bảo - Bìn: 18t một trong bộ 3B siêu quậy của trường, tính tình hòa đồng được ví như hoàng tử ấm áp bạn thân của nó và Bun) nhếch mép nói, trong khi Bun thì cứ chăm chú vào vuốt móng tay

_ Bìn sao giờ Bi chưa tới nhỉ.. _Bun (Hoàng KHánh An - Bun: 18t cũng là một trong bộ 3B siêu quậy, tính tình dịu dàng thủy mị nhưng không thể xem là quá hiền lành , khi bị chọc giận có nghĩa là nơi đó chắc chắn sẽ có bão

Bạn đang đọc truyện *Quá Khứ Và Hiện Tại Anh Vẫn Yêu Em (Lớp Học Bá Đạo)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 2: Tác Chiến

Part 2: Tác Chiến

Trong một tuần qua, có giáo viên mới nên lớp 12A có một sự chuyển biến lạ thường không phá phách, học hành chăm chỉ một cách nghiêm túc đáng ngạc nhiên, tin đồn được lan truyền khắp trường khiến hần được nổi như cồn và đang thăm là Idol của mọi người * tối tại quán cafe * cả lớp 12A ai ai cũng có mặt đầy đủ ở đây

_ Chẳng lẽ lớp chúng ta lại dễ dàng để ông thầy Phong đó thuần phục như vậy sao _ Một học sinh lên tiếng nói, cả lớp cũng bắt đầu nhoi nhoi lên bàn tán, riêng chỉ có bộ 3 siêu quậy của chúng ta thì bình thản như không, Bin thì mãi mê cái điện thoại, Bun thì chăm chú cắt đuôi những ngón tay của mình, nó thì chăm chú vào cuốn tiểu thuyết

_ Bi, Bin, Bun ba người định để lớp chịu sự khống chế của ông thầy đó sao _ Cuối cùng không nhẫn nhịn được một học sinh khác lên tiếng nói

_ Bin, Bun chuyện này giao cho hai cậu đó, lên kế hoạch tác chiến, giải quyết đi _ Nó lười biếng trả lời

_ Thôi nào chuyện nhỏ, mọi người lại đây..chúng ta sẽ thực hiện kế hoạch như thế này bla..bla..bla _ Bun Bin lên tiếng thể là hai người cứ thay phiên nhau nói lên kế hoạch tác chiến lần này

_ Được được đó cứ quyết như vậy đi, tuần này sẽ cho hần ta biết thế nào là tuyệt đỉnh của lớp học 12A haha "Địa ngục trần gian " chính thức chào đón hần ta haha _ Một số bạn học sinh vui vẻ nói khi nghe xong kế hoạch tác chiến

_ Vậy các cậu yên tâm rồi chứ..bây giờ chúng ta cùng nhau xoi nhá..tớ đói rồi _ Đặt cuốn tiểu thuyết xuống nó lên tiếng nói, vậy là một đồng đồ ăn được bày ra và những cuộc chiến giành giật đồ ăn lại xảy ra, đối với chủ quán những vụ việc như thế này đã quá quen thuộc nên ông chỉ biết lắc đầu cười trừ khi thấy sự trẻ con của chúng nó. Sau khi đánh chén quậy phá nó say chúng nó ra về

_ Bi nè tớ thấy kế hoạch đó không ổn cho lắm, liệu cầm cự được bao lâu khi hần cũng chính là một con cáo già _ Bun nói

_ Bun à cậu lo gì chứ cứ thử thách xem hần ta sẽ làm được gì, nếu thất bại thực hiện phương án 2, nếu hần là cáo già chúng ta thì chính chúng ta là bác thợ săn, haha để xem trí khôn của cáo và người ai sẽ thắng _ Nó nói trong sự vui vẻ

_ Nữ tướng đã lên tiếng Bun à lần này hần ta chỉ con đường chết mà thôi _ Bin cũng lên tiếng lắc đầu cười khổ nói, rồi cả ba cùng nhau ra về nói chuyện vui vẻ rồi tạm biệt nhau ai về nhà nấy

_ Bố mẹ con mới về ạ _ nó vui vẻ nói

_ Ủm tuần học vừa rồi như thế nào con gái _ Bố mẹ nó hỏi

_ Vâng bình thường thôi ạ, chỉ có điều là có một ông thầy mới về, rất là đẹp trai mà cũng rất là đáng ghét đó ạ _ Nó vừa nói vừa biểu lộ cảm xúc

_ Nào nói mẹ xem thầy ấy đã làm gì mà con gái của mẹ lại ghét đến như vậy _ mẹ nó mỉm cười nói

_ Thấy ấy mới vào lớp con mà đã kiêu ngạo nói sẽ thuần phục chúng con, rồi lại bắt bẻ con, bắt con dọn WC một tuần nữa ạ, nhưng không sao bây giờ chúng con đã lập kế hoạch trả thù rồi haha, và ông thầy ấy chỉ có nước là nhẹ thì bị thương xin chuyển lớp, lớn nữa thì có nước chuyển trường chuyển công tác mà thôi haha _ Nó vờ làm vẻ mặt đau khổ nói, rồi lại vui vẻ phấn khởi nói

_ Nay cô 12 rồi đấy liệu đó mà làm nghe không, cô làm gì người ta thì người ta mới bắt bẻ, mới phạt chứ, có bày trò thì cũng vừa phải thôi nghe không, nhưng làm sao đừng để người ta đến bắt đền ăn vạ chúng tôi là được _ Bố mẹ nó vui vẻ nói, họ biết con gái họ tuy nghịch ngợm nhưng luôn biết giữ chừng mực không bao giờ vượt qua giới hạn của mọi chuyện (giữ chừng mực để sợ lắm) hần lễ phép nói

_ Trường Star vậy là cùng trường với con của chúng tôi đang học ở đó rồi _ Bố hần ngạc nhiên nói, và cứ thế bố mẹ của nó và hần nói chuyện với nhau tận nửa đêm mới để hần ra về, tuy mới gặp nhưng họ không hiểu sao lại có cảm giác quen thuộc đối với hần và hần cũng như vậy. Sau khi chào hỏi cuối cùng hần cũng ra về trong sự vui vẻ và trong đầu hần đang bắt đầu hoạt động tìm cách đối phó bọn nhóc lớp 12A, vì hần biết trong tuần tới nhất định sẽ có kẻ bày trò

Bạn đang đọc truyện *Quá Khứ Và Hiện Tại Anh Vẫn Yêu Em (Lớp Học Bá Đạo)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3: Tác Chiến (2)

Part 3: Tác Chiến (2)

_ Ê ê kế hoạch hoàn chỉnh hết rồi nha mấy đứa, chịu khó cẩn thận một tý nhé _ Bin mỉm cười tươi nói với cả lớp khi đã cài đặt xong những cái bẫy

_Ok yên tâm, tiết đầu là của lão già hắc ám (là hắc đó ạ

Bạn đang đọc truyện *Quá Khứ Và Hiện Tại Anh Vẫn Yêu Em (Lớp Học Bá Đạo)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 4: Tác Chiến (3)

Part 4: Tác Chiến (3)

Tuy ngày hôm qua cả lớp bị phạt nhưng tình cảm đoàn kết của lớp nó ngày một được gắn kết nhiều hơn và mối thù đặt giữa lớp 12A và hắc ngày càng gay gắt

Hôm nay là Bun ra tay đấy Cả lớp tươi cười nói

Ừ chắc chắn kế hoạch của Bun sẽ ti mỉ và hoàn hảo hơn kế hoạch của Bin Một số bạn khác lên tiếng

Gi chứ..hôm qua kế hoạch của tớ cũng hoàn hảo lắm chứ bộ, chẳng qua tại bà cô la sát đó thôi nếu không thì người mắc bẫy 100% là ông thầy hắc ám rồi Bin lên tiếng phản đối nhưng vẫn chăm chú vào chiếc điện thoại

Thôi nào nội bộ không nên lục đục Bun lên tiếng nói, *Reng Reng Reng*

CHúng em chào thầy ạ Cả lớp đồng thanh chào hắc

Được rồi các em ngồi Hắc mỉm cười dịu dàng đang chuẩn bị lấy khăn lau bảng để chuẩn bị cho tiết học thì * Rầm*

Hộc..hộc..Thầy cho em vào lớp..hộc..hộc ạ Nó nói không ra tiếng thờ dốt nói

Lại muộn à hôm nay lí do gì mà đi học muộn Hắc nhìn nó * để xem lần này nhóc còn lí do nào để biện minh đây* hắc thầm nghĩ

Hi hôm nay em..em không có lí do gì hết ạ Nó cười trừ vừa nói vừa gỡ đầu, lại đưa gương mặt ngây thơ vô số tội nhìn hắc, còn cả lớp thì mỉm cười khi thấy bộ dạng đáng yêu này của nó, riêng ai đó thì nhip tim lại bị lệch đi một nhip

_Không có lí do..được hôm nay em thành thật tôi bỏ qua...

Thật hả thầy..em cảm ơn thầy nhiều lắm Nó chưa để hắc nói hết đã nhanh nháy nói rồi chạy nhanh về chỗ ngồi

Khoan hãy cảm ơn..tôi còn chưa nói xong..em lên lau bảng cho tôi Hắc nói, còn Bun thì khuôn mặt trắng bệch định nói với nó thì nó đã nhanh chân chạy lên trên bảng

Uầy tưởng chuyện gì to tát thầy cứ giao chuyện này cho em Nó mỉm cười nói, còn hắc lại khẽ mỉm cười hài lòng với thái độ của nó " gầy ông chuẩn bị đập lưng ông rồi đây" hắc nghĩ, 12A từ lúc hắc bước chân vào lớp cái khăn lau bảng lúc nào cũng bừa bộn nhẵn nhụi, nhưng hôm nay nó lại gọn gàng sạch sẽ một cách lạ thường, như vậy thì chỉ có thể chắc chắn một điều chiếc khăn bảng đó có vấn đề. Cả lớp nín thở nhìn nó, nó thì cứ thần nhiên bước đến chỗ đựng khăn lau rồi bỗng nó cúi người nhặt chiếc khăn lên xem như không có chuyện gì rồi thực hiện công việc lau bảng, xong xuôi mọi thứ nó trở về nguyên vẹn cả lớp mở tròn mắt nhìn về phía Bun rồi lại nhìn nó. Ngay cả Bun cũng phải ngạc nhiên khi nó không hề bị gì

Bi Cậu không sao à Bun hỏi

Sao là sao tớ vẫn ổn mà Nó cười nói

Sao lại có chuyện như vậy được chứ..rõ ràng lúc này đầu gối tớ đã đồ keo lên trên chiếc khăn lau rồi mà, chỉ cần đụng vào là nó dính chặt vào tay, nhưng sao cậu lại không bị gì..rốt cuộc là sao Bun ngày ngo phân tích nói

Bun ngốc có như vậy mà cũng không hiểu, nhìn lên trên bảng đi..xem ông thầy đang làm gì trên kia Bin nói rồi Bun cũng ngược nhìn lên theo, trong khi hắc đang cầm phấn trên tay cố viết ra bảng tiêu đề bài học nhưng chẳng thể nào được

Nghe này chiếc khăn bảng đó chính xác đã bị Bi hoán đổi khi Bi xoay lưng lại với chúng ta, tuy chiếc khăn không bị dính vào tay lão già kia nhưng cũng khiến hắc không thể nào dạy cho chúng ta học được, vì nó đã được bôi trơn làm cho phấn không ăn dính vào bảng được..tớ nói đúng không Bi Bin mỉm cười đắc ý nói với nó

Haha đúng vậy Nó cũng cười đáp trả, ngay sau lời nói là lúc hắc bước ra cửa gương mặt hết sức khó coi

_Hôm nay cho các em nghỉ mai chúng ta học tiếp_Hắn nói vọng lại, cả lớp lại được nước la hét quây phá rộn rã

_MÀ sao hôm nay tớ thấy là lạ..lúc nãy chúng tớ nhớ Bun đã đổ keo trên chiếc khăn lau nhưng sao Bi đựng vào nó không bị gì hết ta_Cả lớp ngây ngô hỏi

_Chuyện là như thế này bla..bla..bla.._Bun lại tiếp tục công việc cao cả giải thích cho mọi người nghe

_Haha đúng là một khi thủ lĩnh ra tay thì chỉ có Win mà thôi_Cả lớp bật cười thích thú khen ngợi nó

_Thôi tán dương Bi hoài bộ quên tui rồi sao_Bun đưa bộ mặt buồn so nói

_Làm gì có bộ ba siêu quậy 3B luôn luôn là nhất mà_Cả lớp nói, rồi họ lại cùng nhau tụ tập ăn uống vì cả ngày hôm nay được nghỉ học. Còn hắn sau khi trở về phòng làm việc thì một mồi " Vũ Thiên Nhi em quả không phải là con người tầm thường, tôi đã đánh giá thấp em rồi nhóc con à" hắn khẽ nhếch mép nói nhưng lại vô thức mỉm cười khi nhớ lại cái điệu bộ lúc ban nãy của nó.

Bạn đang đọc truyện *Quá Khứ Và Hiện Tại Anh Vẫn Yêu Em (Lớp Học Bá Đạo)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 5: Hàng Xóm Ác Ma

Part 5 : Hàng Xóm Ác MaSau buổi học hôm đó những cái bẫy của chúng nó tạo ra điều được hắn hóa giải một cách dễ dàng, dần dần cả lớp bắt đầu chán nản, nhưng lí trí của lớp 12A vẫn một mực kiên quyết trả thù hắn, cho đến ngày hôm nay thì chẳng ai còn tinh thần nữa để trả thù hắn nữa.

_Ê sao nhìn mặt các cậu như bị mất hủ gạo vậy_Vừa bước vào lớp nó đã thấy bầu không khí không bình thường khi mặt đứa nào đứa nấy buồn thiu

_Đứng vậy đấy_Cả lớp đồng thanh

_Quái, sao hôm nay mất gạo mà cũng mất cả đám à, chuyện gì vậy_Nó ngạc nhiên hỏi

_Thì cũng tại ông thầy hắc ám chứ ai_Bun tức giận lên tiếng

_Hà cậu cũng như vậy hả..Bin cậu có như vậy không_Nó hỏi thì chỉ nhận được cái gật đầu từ Bin

_Rốt cuộc là như thế nào kể tớ nghe xem nào_Nó bực mình hỏi

_Ông thầy gọi về nhà mách những trò mà chúng ta bày ra ở trên lớp đó_Cả lớp đồng thanh

_Thì chuyện này có gì lạ đâu, xưa giờ lớp ta luôn vậy mà_Nó ngây ngô nói

_Nhưng ông ta còn đe dọa nếu còn tiếp tục quậy phá nhất định sẽ bị đuổi học và điều quan trọng là một khi bị đuổi thì tuyệt đối" Không Có Trường Nào Nhận" vì vậy chúng tớ điều bị bố mẹ mắng và cấm không được quậy phá nữa, nếu không thì "DIE" ngay và luôn_Một bạn thay mặt cả lớp nói

_Còn hai cậu hắn ta có làm như vậy không_Nó hỏi Bin và Bun

_Hắn ta nói nếu tớ còn bày trò nhất định sẽ không cho bất cứ shop áo quần nào bán đồ, hay mỹ phẩm.v...v nói chung là những thứ làm đẹp cho tớ, cậu cũng biết những thứ đó quan trọng với tớ như thế nào mà_Bun buồn bực nói

_Còn tớ thì những nick game của tớ sẽ bị hack nếu tớ còn bày trò, tớ thật sự không hiểu, đường đường tớ cũng là một hack cơ, nhưng tớ lại bó tay khi một vài nick game của tớ bị hack mất_Bin cũng bực bội không kém, nó sau khi nghe những lời mọi người nói thì đầu óc nó bắt đầu hoạt động

_Theo như tớ thấy, hắn ta đe dọa các cậu vì tất cả các cậu đều có những điểm yếu riêng, riêng về Bin tớ có thể khẳng định lão già đó cũng là một hack cơ chuyên nghiệp đó_Nó đi đi lại lại vừa nói vừa vuốt cằm ra dáng người lớn.

_Điểm yếu đúng rồi chính là vậy, Bi à vậy chúng tớ sẽ thế nào đây, còn công cuộc tác chiến trả thù của chúng ta nữa haizzzz thật là chán_Cả lớp than thở

_Haha yên tâm tuy không còn các cậu nhưng vẫn còn tớ mà, khi nào tớ vẫn sống, thì nhất quyết hắn ta sẽ không có một ngày bình yên khi đứng trong lớp 12A này_Nó tự tin nói

_Vậy tất cả bọn tớ đặt tất cả niềm tin, niềm hy vọng, niềm chiến thắng, niềm..

_Thôi cắt cắt cho tở, cứ yên tâm, tin tưởng ở tở là được, ok_Nó nháy mắt chắc chắn nói khi thấy cả lớp nó lại bắt đầu bài ca muôn thuở "lão già xem như lão cũng lợi hại, nhưng để xem ai sẽ là người chiến thắng cuối cùng" nó trầm nghĩ đồng thời nở nụ cười nguy hiểm * tối tại nhà nó *

_Bi oi ra mẹ bảo cái nào_Mẹ nó, còn nó đang mãi mê suy nghĩ về kế hoạch để hạ gục hắn thì khẽ giật mình bởi tiếng nói của mẹ nó

_Mẹ có chuyện gì vậy ạ_Nó hỏi

_Con đem bát canh gà hầm hạt sen này, qua bên nhà hàng xóm giúp mẹ, mẹ bận phải đem đến cho bố con nữa, nên con giúp mẹ nhé, mà hình như hôm nay bố con ở lại làm muộn thì phải, nhớ nhấn là mẹ Hoa gửi nhé_Mẹ nó vừa nói vừa đưa nó bát canh

_Vâng ạ con đi đây, mẹ đi cẩn thận nha_Nó nhanh nhẩu nhận lời, thực ra nó cũng đang tò mò người hàng xóm kế bên nhà mình là ai, tài giỏi như thế nào, vì suốt ngày bố mẹ nó lúc nào cũng khen ngợi người đó *Bính Bồng*

_Chờ chút tôi ra ngay đây_Hắn vừa nói vừa mở cánh cổng ra, khi cả hai nhìn thấy đối phương thì mắt của nó và hắn đều mở to hết cỡ và không thể nào nói được gì cả

_Em đến đây làm gì_Sau vài giây sững sờ hắn khẽ lấy lại bình tĩnh nói

_À..ờ à vâng em đem canh qua cho nhà hàng xóm, nhưng mà hình như là nhầm nhà rồi thì phải, thôi em xin phép về ạ_Nó cũng lấy lại được bình tĩnh cuối cùng đưa ra kẻ sách tầu là thượng sách

_Giữ chứ, em có phải là con của cô Hoa không_Hắn giữ nó lại nheo mắt hỏi, nó gật gật thay cho câu trả lời

_Vậy thì đúng rồi bát canh này hẳn là của tôi, không có nhầm lẫn gì hết, nhà này là nhà của tôi và chính xác là tôi là hàng xóm "Thân Cận" của bố mẹ em và em nữa_Hắn vừa nói vừa lấy bát canh từ tay nó đồng thời cũng cố nhấn mạnh hai chữ Thân Cận, còn nó thì chết lặng với lời nói của hắn, đầu óc lại bắt đầu hoạt động với công suất lớn và nhanh nhất.

Bạn đang đọc truyện *Quá Khứ Và Hiện Tại Anh Vẫn Yêu Em (Lớp Học Bá Đạo)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Hàng Xóm Ác Ma (2)

Part 6 : Hàng Xóm Ác Ma (2)_Khoan, thầy trả lại đây cho em_Nó như bưng tỉnh khi tiêu hóa hết lời nói của hắn

_Lại gì nữa, sao lại phải trả, bát canh này là của tôi mà_Hắn nói

_Ai biết lỡ thầy lừa em thì sao, ai chứ thầy em không tin tưởng được, mặt mày thì sáng láng thật đấy, nhưng ai biết trong lòng thầy là như thế nào, tốt nhất em phải kiểm chứng mới được_Nó vừa nói vừa đi một vòng nhìn hắn xem xét nói

_Giữ chứ, con bé này ...à đây mẹ em gọi đây nè_Hắn đang định lên tiếng phản bác thì điện thoại lại reo và chính xác là mẹ nó gọi, còn nó lại một lần nữa mở tròn to đôi mắt ngạc nhiên nhìn vào cái điện thoại

_Alo con nghe ạ_Hắn cười đắc thắng tự tin bắt máy

....

_À vâng con nhận được rồi ạ, chỉ có điều là, con gái cô....

_Alo mẹ hả_Không để hắn nói hết câu nó đã cướp cái điện thoại từ tay hắn một cách trắng trợn

...

_Không có gì đâu ạ, con đã giao tận tay rồi ạ_Nó vờ mỉm cười nói nhưng trong lòng lại rất tức giận khi thấy bộ mặt hả hê của hắn khi thường thức bát canh

_Cô ạ con cảm ơn, canh ngon lắm ạ_Hắn vui vẻ nhận lại điện thoại khi nó đưa

...

_Vâng con hiểu rồi, tạm biệt cô_Hắn tắt điện thoại rồi nhìn nó mỉm cười nguy hiểm

_Thầy nhìn em như vậy là ý gì đây, đừng có thấy em đẹp nên định....

_*Cốc* Đầu óc của em chỉ được có vậy thôi hả, tôi tưởng cái đầu này chỉ nghĩ ra được những trò nghịch ngợm, quấy phá người khác, mà xem ra nó lại còn mắc căn bệnh hoang tưởng.. rồi đây những cái thứ đen tối nữa haizzz... đúng thật là đáng tiếc _Không để nó nói hết hấn đã không thương tiếc mà cốc vào đầu nó một cái, rồi thẳng thừng phán xét, vừa nói vừa kèm theo hành động điệu bộ tiếc nói, điều đó làm nó tức muốn điên lên

_Hoang tưởng cái gì chứ, chào thầy em về _Nó giận dữ xoay người bỏ về

_Khoan đã mẹ em bảo là do bất cẩn nên khóa cửa nhà mất, mà giờ chắc mẹ em chưa về được, nên mẹ em nhờ tôi trông chừng em một lát _Hấn kéo tay nó lại nói

_Ừa có sao, mà cái gì trông với chả chừng chứ em lớn rồi đấy, 18 tuổi rồi cơ mà, còn nhỏ bé gì nữa mà phải trông với chả chừng chứ _Nó nghi hoặc nhìn hấn

_Không tin thì về nhà xem đi là biết à, ừk đúng rồi thì em lớn nhưng chỉ được cái thể xác bên ngoài thôi _Hấn nhếch môi thách thức, kèm theo sự giễu cợt nói.

_Khỏi cần nói em cũng về nhà xem, em vốn dĩ không tin lời thầy nói, mà cho dù có đứng ở ngoài em cũng không thềm vào nhà thầy đâu plè..plè _Vừa nói vừa làm mặt quỷ treu hấn rồi nó rời đi. Sau khi về nhà và kết quả đúng như hấn nói nhà nó đã khóa chặt cửa, và cũng như lời đã nói, mặc cho đứng ở ngoài nhà nó cũng nhất quyết sẽ không qua nhà hấn, vậy là nó đành ngồi bệt xuống trước cửa nhà đợi bố mẹ nó về *_Rầm..Rầm..Rầm* trời bắt đầu đổ sấm và hình như là trời có dấu hiệu mưa " không phải chứ, sao lại đúng lúc vậy, đừng mưa mà" *_Áo..Áo* vừa dứt suy nghĩ thì nước mưa bắt đầu rơi xuống, nó cứ ngoan cố ngồi ở trước cửa nhà hai tay ôm chặt lấy thân mình, mặc cho những cơn mưa kia tạt xối xả vào người nó.

_Thật là cứng đầu mà _Hấn nhìn thấy tất cả, cuối cùng cũng phải xuống nhà

_Bố mẹ về rồi à _Nó cố mở đôi mắt mệt mỏi khi thấy không còn giọt mưa nào nữa và nghĩ là bố mẹ nó đã về trong lòng thầm vui mừng, khẽ ngược lên thì không phải là bố mẹ nó, mà là hấn, cái ông thầy đáng ghét mà nó đang thầm nguyện rủa.

_Định ngồi đây đến khi nào nữa _Hấn nhìn nó nhăn nhó

_Mặc em ..ai khiến thầy quan tâm chứ..thầy về đi _Nó chán ghét nói

_Aaaa thầy ..thầy làm gì vậy..thả em xuống..em la lên bây giờ..thả em xuống _Nó hốt hoảng khi hấn bắt ngờ bế bổng nó lên, cả người không ngừng vùng vẫy

_Yên nào..tôi cũng muốn bỏ mặc em lắm..nhưng đã hứa với bố mẹ em nên tôi đành phải thực hiện đúng lời hứa là trông chừng em..chứ không tôi cũng đã mặc xác cái đồ cứng đầu này rồi _Hấn dịu dàng nói, còn nó cũng thôi không vùng vẫy nữa, cứ mặc cho hấn bế đi vào nhà, hấn thì khẽ mỉm cười hài lòng khi thấy nó ngoan ngoãn như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Quá Khứ Và Hiện Tại Anh Vẫn Yêu Em (Lớp Học Bá Đạo)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 7: Cảm Giác Lạ

Part 7: Cảm Giác Lạ

_Em vào phòng tắm mà thay đồ đi kẻo cảm lạnh _Hấn thả nó xuống trước căn phòng

_Ồ nhưng mà thầy ơi..áo..áo.._nó ấp úng ngại ngần nói không thành lời

_Áo quần chứ gì, đợi chút _Hấn khẽ mỉm cười khi thấy bộ dạng lúc này của nó "Nhóc con này cũng có lúc xấu hổ ư, đúng là chuyện lạ" ý nghĩ khẽ thoáng qua, rồi hấn đến tủ lấy ra một bộ váy màu trắng

_Này tắm xong thì thay cái này vào _Hấn đưa cho nó rồi đi ra ngoài

_Thầy bộ váy này ở chỗ nào sao thầy có hay vậy..đừng nói là đây là bộ váy mà tình nhân của thầy hay mặc nha _Nó nghi hoặc bước ra khỏi phòng một tay lấy khăn lau khô tóc miệng thì hoạt động liên tục

_Nếu đúng thì sao, mà sai thì sao _Hấn khẽ nhếch môi nguy hiểm đứng dậy bước lại gần chỗ nó

_Này thầy đừng có đến gần em..em la lên bây giờ _Nó sợ hãi khi nhận thấy bộ mặt nguy hiểm của hấn

Nếu tôi không muốn thì sao, tôi vẫn bước đến đây, em la đi Hấn vẫn mặc những lời nói của nó mà bước đến chỗ nó

Thầy đừng có làm càn..em..em có võ, nếu thầy muốn chết thì cứ lại gần đây Nó mạnh bạo nói, bên ngoài tuy mạnh mẽ tỏ vẻ không sợ hãi nhưng trong lòng nó lại đang nao nao sợ hãi.

Oh vậy sao, tôi cũng muốn thử xem võ công của em sẽ như thế nào Hấn càng ngày càng lại gần nó, còn nó cứ vung tay, vung chân loạn xạ hết cả lên, cho đến khi hấn tóm hai cái tay của nó lại, nó không biết làm gì ngoài việc lùi lại phía sau. Cứ thế hấn tiến còn nó thì lùi lại phía sau cho đến khi lưng của nó chạm vào kệ sách không còn lối thoát nó đành phải mở to mắt nhìn hấn, khoảng cách cả hai bây giờ rất gần, người ngoài nhìn vào thấy có vẻ rất là ám muội

Bạn đang đọc truyện *Quá Khứ Và Hiện Tại Anh Vẫn Yêu Em (Lớp Học Bá Đạo)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 8: Tai Nạn

Part 8: Tai Nạn

Hôm nay không hiểu sao nó dậy sớm hơn bình thường làm bố mẹ nó ngạc nhiên tột độ

Con chào bố mẹ, một ngày tốt lành ạ Nó chạy đến hôn chụt vào bố mẹ nó và kèm theo lời chúc

Ừa hôm nay trời mọc đằng tây hả ta, mình ông néo tôi một cái xem có phải là mơ không, bé Bi nhà mình mà cũng có lúc dậy sớm vậy hả ta Mẹ nó có tình trên

Ồ tôi cũng nghĩ vậy đấy, chắc hôm nay trời có mưa quá Bố nó cũng hùa theo

Bố mẹ thật là, thôi con đi học đây ạ Nó vừa nói vừa vớ lấy cái balo khoác vào rồi rời nhà

Ơ mới có 5h30 con bé sao hôm nay đi học sớm vậy nhi Bố nó ngạc nhiên

Chắc tại nó phải trực vệ sinh hay gì đó nên con bé mới đi sớm thôi Mẹ nó nhẹ nhàng giải thích, rồi bố mẹ nó cũng không nói gì nữa. Phần về nó hôm nay nó dậy sớm thật ra trong đầu nó đang tính toán tất cả, nó đến sớm chẳng qua là lại bày ra những cái bẫy để chào đón hấn và cũng coi như trả thù hấn vì cái vụ ngày hôm qua hấn giám trên nó. *Rầm*

Tâm trạng đang vui vừa lái xe nó vừa hát, khi nó đang nghĩ đến kế hoạch mà bản thân sắp chuẩn bị dành cho hấn, và cùng vì thế nên nó không để ý mọi thứ xung quanh, thế là nó đụng vào một chiếc xe moto đang chạy ngược chiều với nó.

Này, cô kia, Cô đi không nhìn đường hả, mắt có vấn đề à, ashi chiếc xe của tôi Một chàng trai tức giận đứng dậy, tức giận nhìn nó, rồi không nhân nhượng mà nằng nặc khi thấy chiếc xe mình bị xước một vài chỗ

Hừ, chiếc xe của anh bộ quan trọng lắm hả, anh nói tôi không có mắt, vậy anh thì sao, anh không biết tránh đường cho người mù à Nó định bụng sẽ xin lỗi, nào ngờ lại bị hấn ta mắng một trận, thế là nó cũng không thương tiếc mà đáp trả

_Cô..Cô.._ Cậu tức đến nỗi nói không nên lời

Cô gì mà cô, tôi không phải là cô của anh đâu, nên đừng có mà cô cô nữa Nó chế giễu

Tôi nói cho cô biết, con xe này cô có bán nhà cũng không thể nào đền bù được đâu, bây giờ cô tính sao đây hả Cậu tức giận

Vậy tôi cũng nói cho anh biết, chiếc xe này của tôi, anh có bán thân, bán nhà, bán..nói chung hết gia sản của anh cũng chưa chắc đền nổi Nó cũng không nhượng bộ khi thấy chiếc xe đạp điện của mình cũng bị hư hại không kém

Được vậy giờ chúng ta đến đồn công an để xem họ giải quyết như thế nào, đã ăn cướp rồi còn la làng Cậu tức giận nắm chặt lấy tay nó

Anh điên à, tôi còn đi học, ặc chết rồi muộn mất rồi Nó khề nhìn đồng hồ đã đến giờ vào lớp

Ừk tôi đang điên đấy, cô làm gì được tôi, cô tốt nhất nên ngoan ngoãn đi theo tôi nếu không thì đừng có trách Cậu quyết đoán

Tôi bảo anh thả tôi ra..anh có thả không thì bảo Nó mất kiên nhẫn nói

_Không đẩy_Cậu thách thức nó

Vậy thì đừng có trách tôi *Phập* Ngay sau lời nói là hành động, nó cắn vào cánh tay của cậu đến nỗi mùi máu tanh đã xốc vào mũi nó, nó nhanh chóng nhả ra rồi bỏ chạy lên chiếc xe buýt gần đó để lại cậu đứng đó, đang phải ôm cánh tay bị nó cắn miệng thì mắng chửi nó liên tục, sau khi chiếc xe mất dạng cậu khẽ dựng chiếc xe lên, cúi người cậu nhặt được cái bảng tên của nó "Vương Thiên Nhi lớp 12A, trường Star à, được lắm Vương Thiên Nhi, Hàn Lâm này nhất quyết sẽ trả đủ những gì cô làm ngày hôm nay đối với tôi" khẽ mỉm cười rồi cậu cũng rời đi (nhân vật mới < Hàn Lâm>: 18 tuổi, là một play boy chính hiệu với vẻ mặt lạnh lùng, nhưng tính tình thì như trẻ con ấy, chỉ có những lúc nổi giận thì như trở thành một người khác hoàn toàn với vẻ ngoài của cậu ta)

Bạn đang đọc truyện *Quá Khứ Và Hiện Tại Anh Vẫn Yêu Em (Lớp Học Bá Đạo)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: Tài Xế Bất Đắc Dĩ

_Thưa thầy em vào lớp ạ_Nó lễ phép chào hấn, còn hấn khi nghe thấy giọng nói của nó thì khẽ nhũn mày.

_Em về chỗ đi, hết giờ lên phòng gấp thôi_Hấn khẽ nhìn nó rồi thôi tiếp tục thực hiện công việc giải bài tập của mình, cả lớp thì lo lắng cho nó

_Bi cậu làm gì mà giờ mới đến lớp vậy_Bun hỏi

_Tớ bị tai nạn, đúng là xui xẻo thật_Nó bực bội nói

_HẢ Tai Nạn_Bin và Bun lên tiếng đồng thanh

_Gia Bảo, Khánh An hai em muốn ra ngoài đúng không_Hấn lạnh lùng

_Chúng em xin lỗi ạ_Cả hai cố nén cơn giận, đành xuống nước ngậm ngùi mà lên tiếng xin lỗi để lấy lòng hấn

_Bi cậu có sao không_Bin lo lắng

_Thôi tớ không sao đâu, hai cậu đừng lo, tớ ngủ đây mệt quá à_Nó mỉm cười trấn an hai đứa bạn rồi, gục đầu xuống bàn mà ngủ một cách ngon lành *Reng. Reng. Reng* tiếng chuông vang lên

_Bi dậy xuống phòng thầy kìa_Bun lay lay nó

_Ừm...ừm hết giờ rồi sao_Nó ngái ngủ, ngồi dậy khẽ dụi mắt đáng yêu nói

_Ừk cậu dậy mà xuống phòng thầy kìa_Bin nói

_Ừk thôi tớ đi đây_Nó đứng dậy vươn vai rồi ung dung tự tại bước ra khỏi lớp

_Ê..ê các cậu nghĩ Bi có làm sao không_Mọi người trong lớp nhoi nhoi lên

_Tớ nghĩ không sao đâu, ai chứ Bi nhà ta ông thầy hấn sẽ chẳng làm được gì đâu_Học sinh 1

_Thôi ai biết được cơ chứ, ông thầy đó gian manh lắm, không biết Bi tội nghiệp của chúng ta sẽ như thế nào nữa_Học Sinh 2

_Gi chứ nói thật cả hai không ai vừa ai đâu, cỡ như 49 gặp 50 vậy đó_Học sinh 3

_Cắt...muốn biết thì đợi Bi về là biết thôi mà, các cậu cứ âm ỉ, đoán già đoán non cũng đâu được gì đâu_BUn nói

_Đợi chờ là hạnh phúc nhớ đó_Bin lên tiếng nói * Bốp..bốp..bốp*

_Hạnh phúc cái đầu cậu ấy_Ngay sau lời nói của Bin mọi người đều đồng loạt không thương tiếc mà đánh lao vào Bin *Tại chỗ nó*

_Thầy muốn gặp em ạ_Nó

_Sáng hôm nay, tôi nghe bố mẹ em nói là em đi học sớm, vậy sao lại đến lớp muộn_Hấn nghiêm nghị nói

_Dạ tại...tại.._Nó ấp úng

Em mà không thành thật, tối nay tôi nhất quyết nói cho bố mẹ em biết chuyện hôm nay Hấn nhếch môi lạnh lùng, đe dọa

Dạ thật ra em bị tai nạn ạ, em bị một chiếc moto đâm phải nên mới đến muộn ạ Nó thành thật khai báo, còn hấn nửa tin nửa không, nhưng sau một hồi hấn cũng tin vì ở tay trái nó có một vết xước khá là dài, máu cũng rom róm ứa ra

Thầy làm gì vậy ạ Nó ngạc nhiên khi thấy hấn lấy hộp dụng cụ y tế rồi nắm lấy tay trái nó

Bố em không phải là người à, bị như vậy mà không có cảm giác đau à Hấn vừa nói vừa khư trùng cho nó

Đau chứ sao không thầy, chẳng qua em không để ý thôi, mà mấy vết thương nhỏ này có là gì đâu ạ Nó mỉm cười dịu dàng khi thấy hấn lại quan tâm mình đến như vậy, bỗng nhiên một cảm giác ấm áp dâng lên trong lòng nó, vô tình hấn ngược lên và thấy nó cũng đang nhìn hấn, bốn mắt cứ chằm chằm nhìn vào nhau như bị thôi miên

Xong rồi, nếu em mệt thì cứ ở lại đây nghỉ, lát về tôi sẽ đưa em về Hấn khẽ lấy lại được tinh thần, nhẹ nhàng dán lại vết thương cho nó rồi đứng dậy

Ủầy được vậy còn gì bằng, thôi thầy đi đi để em còn nghỉ ngơi Nó phàn khởi nói

Ồ cái con bé này, đây là phòng làm việc của tôi hay của em, mà thôi em nghỉ đi, nhớ là đừng phá rối đồ trong phòng đấy nhé Hấn mỉm nhẹ môi mỉm cười nói rồi rời đi. *Chiều tối*

Thôi em vào nhà đi, tôi về đây Hấn mở cửa xe cho nó

Vâng em cảm ơn thầy ạ Nó

Phong đấy à, con vào nhà ăn cơm đã rồi hấn về Bố mẹ nó không biết từ đâu xuất hiện ở sau lưng chúng nó lên tiếng nói

Ồ vậy thì còn gì bằng ạ Hấn lúc đầu cũng có dự định sẽ từ chối, nhưng khi thấy nó lắc đầu ý muốn hấn là không đồng ý, hấn vì muốn trêu chọc nó nên đã nhận lời ngay và luôn

Sao hôm nay con lại đi xe của thầy Phong vậy, xe của con đâu Bố nó hỏi, còn nó cứng họng không biết làm sao, nhìn hấn với ánh mắt cầu cứu nhưng hấn thì làm lơ đi ánh mắt của nó, thế là cuối cùng cũng phải kể lại tất cả cho bố mẹ nó nghe

Trời ạ, con đúng là hậu đậu, cũng may là không có chuyện gì xảy ra tạ ơn trời đất Mẹ nó khê trách mắng

Nhưng mà sau này việc đi học của con chắc là sẽ khó khăn đây, chắc sau này bố phải đưa đón con đi học rồi Bố nó than phiền

Thôi con không sao đâu ạ, con đi học bằng xe buýt cũng được ạ Nó bình thản nói

Đi xe buýt cũng không ổn Bố mẹ nó lên tiếng phản đối

Con có ý này, nếu cô chú đồng ý con có thể đưa đón em ấy đi học, dù gì con cũng làm ở đó, như vậy sẽ thuận tiện rất nhiều Hấn mỉm cười trấn an, nhẹ nhàng nói với bố mẹ nó

Có phiền cho con lắm không Bố nó

Phiền..phiền chứ sao không phiền ạ Nó chưa để hấn nói mà đã nhanh nhẩu tranh lời

Con ngồi im, bây giờ con chính thức không được có ý kiến ở đây Mẹ nó khê nhủu mảy nói, thế là nó đành ngồi im một chỗ

Không có gì đâu ạ, thay vì vậy, cô chú cứ cho con ăn ké cơm mỗi ngày là được ạ, coi như trả công cho con cũng được Hấn mỉm cười tươi trả lời

Tưởng cái gì, chứ cơm nước, con muốn thì cứ qua đây ăn, vậy thôi quyết như vậy nhé Bố nó vui vẻ nói, thế là cả nhà nói lại vui vẻ vừa ăn cơm vừa nói chuyện, riêng nó thì chỉ biết im lặng mà ăn cơm, trong đầu thì rối hết cả lên bởi vì tự nhiên khi không lại có một tài xế đưa đón mới.

Bạn đang đọc truyện *Quá Khứ Và Hiện Tại Anh Vẫn Yêu Em (Lớp Học Bá Đạo)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Đại Ma Đầu

Thầy đứng ở đây chờ em, hay là vào trong kia với em ạ Nó hỏi, hôm nay là ngày nghỉ nên bố mẹ nó muốn tổ chức một bữa tiệc nho nhỏ, vì vậy hấn và nó phải ra siêu thị để mua đồ

_Tôi vào với em, đợi tôi _Nói rồi hấn lái xe vào khu vực đỗ xe. Hấn và nó cứ đi mua hết cái này hết cái khác, mọi người nhìn thấy nó và hấn thì cứ tấm tắc ngợi khen vì quá đẹp đôi

_Thầy có thấy từ khi chúng ta vào đây thì mọi người đều nhìn chúng ta không _Nó vừa chọn đồ vừa nói với hấn

_Thì nơi đâu có tôi nơi đó đều có ánh hào quang vì vậy mọi người đều ngược nhìn là chuyện thường tình thôi, còn em chỉ là hưởng ké thôi đấy nhé _Hấn nói đùa

_Haha..thầy..haha..thầy..em.. _Nó nói không ra tiếng vì quá buồn cười trước câu trả lời của hấn

_Em cười gì chứ, tôi nói đúng mà, em không thấy mọi người đều chăm chú nhìn tôi đấy à _Hấn

_Haha thầy..ừ ừ..không cười nữa..thầy em nói cái này thầy nghe nhé _Nó vờ nghiêm túc nói

_Em nói đi _Hấn

_Thầy nói em bị hoang tưởng, nhưng em thấy hình như thầy còn hoang tưởng hơn em nữa ấy ạ, cái gì mà hào quang chứ haha đúng là hoang tưởng thật mà _Nó nói xong là bỏ chạy đi

_Được lắm hôm nay sẽ cho em biết thế nào là lễ độ _Nói rồi hấn cũng chạy theo nó, cả hai cứ chạy khắp từ quầy bán hàng này sang quầy bán hàng khác, mặc cho mọi ánh mắt của những người xung quanh.

_Thôi thôi em đầu hàng, chúng ta lại kia ăn kem _Nó dừng lại rồi nắm lấy tay hấn đến quầy kem, nó đâu biết hành động đó vô tình khiến tim ai đó đập nhanh hơn bình thường

_Thầy đợi em đi WC rồi chúng ta về nhé _Nó nói khi cả hai đã ăn xong kem

_Ừk em đi đi _Hấn dịu dàng, nó sau khi đi giải quyết bầu tâm sự xong thì * Rầm* nó bị đâm vào một bức tường thịt

_Xin Lỗi _Nó cúi đầu tỏ vẻ hối lỗi vì nó đã đụng phải người ta

_Thì ra là cô à, chúng ta cũng có duyên thật đấy _Chính là cậu Hàn Lâm (cái người mà va chạm với nó ở part 9 ấy

Bạn đang đọc truyện *Quá Khứ Và Hiện Tại Anh Vẫn Yêu Em (Lớp Học Bá Đạo)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 11

Part 11

Sáng hôm sau

_Bi dậy đi học , dậy đi con _Mẹ nó gọi

_Ừm.ừm còn sớm mà mẹ _Nó ngái ngủ nói, hôm qua bởi vì mãi nhắn tin với Hàn Lâm nên hôm nay nó mới mệt như vậy

_Dậy đi trễ rồi con, ngoan dậy đi học nào _Mẹ nó vừa nói vừa cố kéo nó dậy

_Mẹ cho con..cho con 5phút nữa thôi..5phút thôi nha mẹ _Nó chui sâu vào trong cái chăn nói vọng ra, thế là mẹ nó đánh bốp tay mà đi ra khỏi phòng, còn nó sau khi không còn nghe tiếng mẹ nó nữa thì yên tâm nhắm mắt và ngủ tiếp

_Bi dậy đi học nhanh _Đố các bạn là ai :)

_Mẹ à 5phút nữa thôi, con hứa đấy _Nó nói trong mơ màng

_Ashi con bé này, bây giờ có dậy không thì bảo _Hấn bực mình lạnh giọng nói

_Aaaaaa _Sau lời nói của hấn là tiếng hét vang trời vang đất của nó

_Em ồn ào quá, im lại cho tôi, nếu không đừng trách _Hấn bực mình nói, nhưng hình như nó chẳng hề để ý gì đến câu nói của hấn mà vẫn thản nhiên hét

toán lên " Là em ép tôi đấy nhé "

_Um.um.um_Thế là không muốn nó hét toáng nữa hấn đánh bạo hôn nó (mắt vệ sinh qá

Bạn đang đọc truyện *Quá Khứ Và Hiện Tại Anh Vần Yêu Em (Lớp Học Bá Đạo)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12: Ngày Dài

Part 12: Ngày Dài

Ồ chúng tôi xin lỗi đã làm phiền Mấy chàng trai sau khi thấy nó và cậu tình cảm như vậy liền lên tiếng hỏi lỗi, rồi nhanh chóng rời đi

HaHa công nhận..haha..chúng ta..haha diễn đạt thật đấy ..haha.. Nó và cậu cười vang khi thấy đám người kia rời đi

Mà công nhận con của ngang như cô cũng có sức hút thật đấy Cậu cười dịu dàng nói

Chứ sao, anh giờ mới biết à, tôi đi đến đâu là điều thu hút mọi ánh nhìn đến đó Nó tự cao tự đại nói (lại bắt đầu hoang tưởng nà

Bạn đang đọc truyện *Quá Khứ Và Hiện Tại Anh Vần Yêu Em (Lớp Học Bá Đạo)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 13

Part 13

Hôm sau, biết là không thể trốn tránh hấn mãi, nó quyết định cứ coi như hôm qua nó gặp xui xẻo và mọi chuyện ngày hôm qua nó sẽ quên hết, cứ xem như là không có chuyện gì xảy ra, nó vẫn lên xe để hấn đưa đi học

Ồ, thầy đưa em đi đâu vậy Tuy nói là không để ý nhưng nó cũng chẳng thể làm được, thế là nó và hấn im lặng đến khi nhận ra điều khác thường khi hấn không chở nó đến trường thì nó mới lên tiếng hỏi.

Hôm nay chúng ta trốn học Hấn bình thản nói

Ồ thầy nói vậy mà nghe được à, thầy có đúng là thầy giáo không vậy Nó nghi hoặc nói

Vậy chứ em nghĩ tôi là ai Hấn khẽ cười khi thấy thái độ của nó, khẽ thở phào nhẹ nhõm khi nó đã nói chuyện lại với hấn

Thầy là ai em biết em chết liền, thầy giáo gì đâu mà toàn là rù rê học sinh trốn học, cơ mà em thấy ý tưởng này không tệ, ngược lại rất thích haha Nó bật cười thích thú nói, còn hấn mỉm cười dịu dàng khi thấy nụ cười tươi của nó.

Em ăn đi rồi chúng ta đi chơi biển, hay là em muốn đi đâu Hấn gấp thức ăn cho nó rồi nhẹ nhàng hỏi

Dạ tùy thầy thôi, em thì đi đâu cũng được Nó vừa ăn vừa nói, cười tít hết cả mắt vì thích thú. Buổi ăn kết thúc nó cùng hấn ra biển

Woa thích quá đi, đẹp thật đấy Nó mỉm cười thích thú, cứ như trẻ con chạy khắp khi xe dừng lại trước bãi biển

Chạy từ từ thôi kéo ngã bây giờ Hấn mỉm cười dịu dàng nói

Thầy lại đây chơi đi, nhanh lên thầy Nó chạy lại kéo tay hấn

Thầy mấy cái vỏ sò này đẹp thật đó Nó vừa nói vừa đưa những vỏ sò nó mới nhặt được đưa lên cao nhận xét

Ừ đẹp thật Hấn lại gần nó rồi lên tiếng tán thành *A* ngay sau lời nói là tiếng la của nó

Thầy..thầy được lắm, em cho thầy chết nè..chết nè Nó bị hấn đẩy xuống nước, thế là cả người nó ướt nhèm, nó cũng không chịu thua chạy đến đẩy hấn xuống, thế là cả hai đều bị ướt và thế lại có thêm một cuộc chiến nữa diễn ra.

Thầy ngôi nhà này của ai vậy ạ, nó đẹp quá, lại có thể thấy được biển nữa thích thật Nó hỏi hấn khi hấn dẫn nó đến một ngôi biệt thự gần biển, ở đây nó có thể thấy được biển và có thể nghe được tiếng sóng, điều đó làm nó rất thích thú

Là nhà của tôi, nếu em muốn, em có thể đến đây bất cứ lúc nào em muốn Hấn bước đến chỗ nó

Thật sao Nó ngạc nhiên nhìn hấn, hấn không nói chỉ mỉm cười rồi đưa chìa khóa nhà cho nó, còn nó mở to tròn đôi mắt ngạc nhiên, còn hấn thì bật cười thích thú trước vẻ mặt của nó

Em vào nhà nghỉ đi, hôm nay đi chơi nhiều chắc em mệt rồi Hấn quan tâm nói

Em biết rồi, thầy cũng vậy, tạm biệt Nó vui vẻ nói, đợi hấn khuất bóng, nó mới cất bước vào nhà, nhưng đang mở cửa thì bàn tay nó ai đó kéo lại

Cô..cả ngày hôm nay cô đã đi đâu vậy hả Hàn Lâm kéo tay nó lại ghì chặt nó vào tường, ánh mắt lạnh lùng

Tôi đi đâu, mặc tôi, anh bị điên à Nó nhăn nhó nói

Ừk tôi đang điên, chính vì cô làm tôi điên đó có biết không hả Cậu nói mà như hét lên, hôm nay vốn dĩ cậu rất nhớ nó nên đã đứng đợi nó ở trường, nhưng dò hỏi tung tích của nó thì chỉ nhận được con số không, cậu đã đi khắp nơi tìm kiếm nó như một thằng điên, đến khi ngay bây giờ nhìn thấy nó xuống xe từ một người đàn ông, cậu thất sự đã phát điên lên khi thấy nụ cười tươi trên khuôn mặt nó.

Đại ma đầu anh đừng có làm loạn nữa, tôi làm gì mà anh phải phát điên Nó bực mình vì câu nói của cậu, vốn dĩ tâm trạng đang vui bỗng bị cậu làm phá hủy tất cả. Cậu im lặng không trả lời, nhưng trong trái tim cậu đang gào thét "Vương Thiên Nhi cô rốt cuộc là ngốc hay giả vờ ngốc vậy hả"

Không nói được chứ gì, nói tôi nghe có phải hôm nay ai gây sự với anh nên anh mới tìm tôi để trút giận đúng không Nó mỉm cười nhẹ khi thấy cậu im lặng

Tôi xin lỗi, đúng là như cô nói tôi không vui muốn tìm cô trút giận, nhưng tại cô bắt tôi đợi lâu quá nên tôi mới nổi giận vô cớ như vậy Cậu hối lỗi nói

Trời vậy khi nào anh có chuyện là anh cứ tìm tôi mà trút giận à, sao vô lý quá vậy, tôi không chịu đâu Nó chu môi tỏ vẻ không phục

Có gì là vô lý, cô là thùng rác tình cảm của tôi, vì vậy tôi không tìm cô thì tìm ai trút giận chứ Cậu nở một nụ cười dịu dàng khi thấy bộ dạng đáng yêu của nó

Hừ anh đúng là đại ma đầu thật mà, thôi được rồi, từ nay tôi sẽ là thùng rác tình cảm của anh được chưa, bây giờ anh về ngủ đi mai tôi còn đi học nữa Nó mỉm cười tươi nói

Ừk tôi biết rồi Cậu

Ừk đại ma đầu chi hua hua ngoan, giờ anh ngoan ngoãn về nhà ngủ nhé haha vừa nói vừa xoa đầu cậu, cứ như chủ đang xoa đầu vuốt ve thú cưng của mình vậy (chính xác là kiểu chủ vuốt ve con cún đấy)

Aish cô giám xoa đầu tôi như thú cưng của cô vậy ư, lại còn cái gì mà chi hua hua nữa, cô coi tôi là con cún à Cậu nhăn nhó, bên ngoài tuy là như vậy nhưng bên trong thì rất là hạnh phúc vì hành động của nó

Chứ sao, anh coi tôi là thùng rác tình cảm của anh, còn tôi coi anh như thú cưng coi như là huê nhau ple...ple bye..bye Nó chạy nhanh vào nhà rồi nói vọng lại, để lại cậu đứng lại đó mỉm cười hạnh phúc.

Bạn đang đọc truyện *Quá Khứ Và Hiện Tại Anh Vẫn Yêu Em (Lớp Học Bá Đạo)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14

Part 14

Bi mấy ngày hôm nay bà chết ở đâu vậy, có biết tui tui lo cho bà lắm không Nó vừa mới bước chân vào lớp, thế là cả lớp chạy ùa ra ôm lấy nó, mặc kệ sự tồn tại của cô giáo dạy văn

_ Các em có về chỗ không hả, không coi ai ra gì vậy sao_ Bà cô quát lớn

_ Huhu có phải hôm đó ông thầy ác ma hành hạ bà, nên bà mới nghỉ mấy buổi học hôm nay đúng không_ Bun khóc lóc

_ Đúng rồi, có phải như vậy không, bọn này sẽ đòi lại công bằng cho bà_ Cả lớp hòa theo, còn bà cô bị bơ một cách trầm trọng chẳng biết làm gì ngoài việc tức giận, rồi đứng đứng đi ra khỏi lớp * Rầm*

_ HaHa..haha..lại haha..lại dính bầy haha..nữa rồi..haha_ Cả lớp cười ầm lên khi bà cô vừa bước ra khỏi lớp thì lại giẫm phải nơi chúng nó quét mỡ lên trên, thế là bà cô ngã nhoài ra sàn, cả lớp cười trong sự sung sướng, còn bà cô quê độ quá bèn chạy biến thật nhanh khuất khỏi tầm mắt chúng nó.

_ Ủay mấy cô, mấy cậu không sợ ông thầy ác ma nữa hay sao mà giấm bầy trò lại vậy_ Nó cười cười nói

_ Haha nói mới nhớ, mấy hôm bà nghĩ ông ta cũng nghĩ nên bọn này mới thoải mái tung hoành như vậy nè_ Bun nói

_ Ở nói cũng lạ, không hiểu sao ông đi dạy thì như người mất hồn vậy đó, rồi sau cũng nghĩ dạy mấy hôm luôn à_ Bin nói, còn nó thì chỉ biết im lặng lắng nghe tỏ vẻ gật gù, nhưng trong đầu nghĩ cái gì thì không ai biết được

_ Thôi nghĩ nhiều quá, ông như vậy thì lớp chúng ta thoải mái chứ sao, ăn chơi không lo nữa đúng không_ Nó lên tiếng nói, cả lớp cũng gật gù tán thành

_ Mà mấy hôm tui nghỉ học, lớp ta có biến gì hông zì_ Nó hỏi, ngay sau câu nói của nó thì có sự khác biệt ở Bun và Bin

_ Có à nha, cực cực hot nữa là đằng khác à_ Cả lớp lên tiếng nói, vừa nói vừa đánh mắt sang Bun và Bin

_ Ủa chuyện gì vậy nói nghe xem nào, ơ mà sao Bun Bin mặt hai cậu sao đó bưng thế kia_ Nó móc méo nói

_ Không..không có gì đâu_ Cả hai lúng túng nói

_ Còn không có , mau khai đi chứ haha mắc cười quá haha,..._ Cả lớp bật cười

_ Hai cậu bây giờ muốn tự giác nói hay là....._ Nó mỉm cười nguy hiểm nói, vừa nói vừa xắn tay áo lên (giang hồ quá), thế là cả lớp vui vẻ lại tiếp tục bày trò mà đâu có biết vừa bị nó lừa. * Reng Reng* tiếng chuông vang lên hấn bước vào lớp

_ Hôm nay lớp chúng ta có học sinh mới_ Hấn giọng gào nói, trong khi cả lớp chú ý thì bộ 3B của chúng ta vẫn ung dung tám chuyện

_ Xin chào, tớ Hấn Lâm mong mọi người chiêu cố cho tớ_ Cậu giọng nói có chút lạnh lùng, nhưng khi nhìn thấy nó ánh mắt có hiện lên một ý cười

_ Bi, giai đẹp, giai đẹp kìa_ Bun khẽ ngược lên thấy được vẻ đẹp trai của cậu, khẽ dụ dỗ đồng bọn

_ Hừ đã có chồng đẹp trai vậy rồi còn ham trai đẹp_ Bin phản nản

_ Nhưng tên kia đẹp thật mà, không tin hai người nhìn đi_ Bun nói

_ Nào để tui xem ai mà có thể vượt qua được vẻ đẹp trai của Bin nhà ta, đến nỗi khiến Bun cũng phải lay động_ Nó nói rồi ngược lên, thì thôi chạm phải ánh mắt của cậu đang chăm chú nhìn nó, nó chỉ biết mở to tròn đôi mắt nhìn cậu, mọi cử chỉ của cậu và nó điều lọt vào tầm mắt của hấn, điều đó làm hấn rất khó chịu

_ Em về chỗ bạn Nhi lớp trưởng ngồi đi, có gì bạn ấy sẽ giúp đỡ em, bàn cuối ba người ngồi ấy_ Hấn khó khăn để nói, thật sự hấn chẳng muốn cậu ngồi gần hấn nhưng vì hết chỗ ngồi chỉ còn duy nhất chỗ nó là dư chỗ ngồi nên hấn đành miễn cưỡng nói.

_ Vâng em biết rồi ạ_ Cậu vui vẻ nói rồi bước nhanh về chỗ nó

_ Xem kìa, tôi biết cô thấy tôi là cô vui mừng nhưng có cần tỏ vẻ ra mặt như vậy không chứ_ Cậu trêu nó khi thấy nó cứ mãi một biểu hiện từ lúc nãy đến bây giờ, mọi người thì ngạc nhiên chú ý đến chỗ của nó vài cậu

_ Ủa hai người quen nhau_ Mọi người đồng thanh, nó vẫn chưa hết ngạc nhiên nên chỉ biết đờ đẫn, còn cậu thì cười cười gật đầu

_ Bi cậu hôm nay chết chắc với bọn tớ_ Mọi người đồng thanh đe dọa, còn nó như bưng tỉnh khê nuốt khan

_ Không..không phải như vậy đâu_ Nó luống cuống giải thích

_ Lát rồi nói, giờ học đi mấy cụ, có muốn ông gọi về nhà không vậy_ Bin lên tiếng giải vây cho nó, nó thầm cảm ơn Bin rất nhiều.

Bạn đang đọc truyện *Quá Khứ Và Hiện Tại Anh Vẫn Yêu Em (Lớp Học Bá Đạo)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 15

Part 15

Bà bây giờ có nói cho tui tui nghe hay là muốn chết đây Ngay khi vừa ra tiết, cả lớp xúm xín lại chỗ nó tra khảo

Thì có gì đâu, có nhớ cái hôm tui bị tai nạn hông, là cái tên đại ma đầu này nè hần ta đụng trúng tui đó, vì vậy tui mới nghỉ học mấy ngày này nè Nó nhàn nhả nói, còn cậu ngay khi nghe nó nói lại nhận được ánh mắt muốn giết người của mọi người, bất giác không rét mà run

Chuyện đó mọi người hiểu nhầm rồi, cũng chỉ là tai nạn thôi mà Cậu nói

Thôi được bỏ qua cho cậu cũng được nhưng hết giờ cậu phải đi cả lớp một châu kem, coi như là chuộc lỗi với Bi và cũng coi như là ra mắt đề gia nhập vào lớp này Bun lên tiếng nói

Ờ có vậy nữa sao Cậu ngạc nhiên

Vậy bây giờ cậu muốn như thế nào Cả lớp đồng thanh

À được được chuyện nhỏ, chuyện nhỏ Cậu nuốt khan, nó khẽ mỉm cười khi thấy thái độ của cậu. Hết giờ chúng nó lại đến quán ăn cũ, lại cùng nhau quậy phá, còn cậu khi đã tiếp xúc gần với chúng nó mới biết được sự hòa đồng dễ gần của chúng nó, cậu thật sự rất hứng thú khi đã vào lớp 12A này. * Hôm sau* lớp chúng nó đang ngồi nói chuyện vui vẻ thì có hàng loạt nữ sinh vây quanh lớp nó, mục đích đến đây là để tặng quà cho cậu, nào là com, nào là socola rồi có cả hoa nữa nói chung là đầy đủ mọi thứ.

Haha nhờ có anh mà lớp chúng ta lại có lộc ăn như vậy đây Lâm à Nó vừa nói vừa lấy socola ăn, cả lớp cũng gật đầu hưởng ứng

Haiz cũng may nhờ có sức hút lớn nên mấy người mới được hưởng như vậy nè, thật tình muốn xấu đi cũng không được Cậu về mặt tự hào nói

_Ờ_ Cả lớp đồng thanh

Bộ tui nói không đúng à Cậu nhăn nhó nói

Thôi đi ba bót treo cao giùm con, cái gì mà muốn xấu lại cũng không được, có muốn thì nhờ Bi nhà ta giúp cậu, đúng không Bi Bun lên tiếng nói

Đúng rồi đó, cậu nhờ Bi giúp đi, đảm bảo về đẹp trai của cậu sẽ giảm nhanh chóng, sẽ không có con ma nào muốn theo luôn ấy chứ haha..haha Cả lớp cười cười tán thành

Mọi người thật là, làm tớ ngại muốn chết, đại ma đầu nào lại đây để tui giúp anh xấu lại cho Nó nói với vẻ mặt nguy hiểm, cả lớp cười hớn hờ chào đón

Thôi thôi tui xin cô, tha cho tui một con đường sống với Cậu xin tha

Haha..haha..haha Cả lớp bật cười thích thú khi thấy bộ dạng của cậu, * Reng....Reng * chuông reo vào lớp

Theo như các em đã được biết, kì thi học kì 1 đã sắp đến chỉ còn 2 ngày nữa thôi, vì vậy tôi muốn các em phải chuẩn bị thật tốt cho kì thi lần này Hần lên tiếng nói

Vâng ạ Cả lớp đồng thanh

Tôi muốn thành tích học của các em không được sa sút dù chỉ là 0,1 nếu ai xuống dốc tôi nhất định sẽ cho em đó biết thế nào là không nghe lời tôi Hần đe dọa, cả lớp thì hơi sợ trước sự cảnh báo của hần

Thầy ơi, nếu như điểm số của tui em không giảm mà có thể tăng lên thì có được thưởng không ạ Nó lên tiếng ý kiến

Có không thầy Cả lớp đồng thanh hưởng ứng

Được, nếu các em vẫn duy trì được điểm số tôi nhất định sẽ thưởng cho các em, là dắt các em đi biển chơi được chứ Hần dịu dàng nói trước ánh mắt ngạc nhiên của mọi người

Woa thế thì còn gì bằng ạ Cả lớp thích thú, rồi bắt đầu lên tiếng sôi nổi bàn luận cho chuyện đi

Còn nữa về điểm số, vị thứ tôi muốn nó không được thay đổi, Nhi em phải đứng nhất trường cho tôi như hai năm học qua, không chỉ Nhi, Gia Bảo, Khánh An hai em cũng không ngoại lệ, vị thứ của các em mà tụt xuống một hạng thì các em biết rồi đấy, còn riêng các em còn lại phải đừng điều trong top học sinh giỏi như từ trước đến nay cho tôi Hần giọng nói có chút nghiêm nghị

Tui em biết rồi ạ Cả lớp đồng thanh

_Tốt, hôm nay tôi sẽ đãi các em một buổi tiệc nhỏ coi như là mở màn mong các em sẽ làm bài thi thật tốt, được chứ _Hấn

_Được ạ _Cả lớp đồng thanh thích thú, và rồi cả tập thể lớp 12A cùng hấn đến một nhà hàng thịt nướng, ở đó mọi người cùng nhau nói chuyện vui vẻ

_Thầy đẹp trai như vậy chắc đã có bạn trai rồi chứ ạ _Bun lên tiếng nói

_Hà Bạn trai _Mọi người ngạc nhiên

_Í nhầm bạn gái..bạn gái..hì hì..bạn gái..._Bun gãi gãi đầu cười cười nói

_Tôi hiện chưa có, nhưng tôi đang có hôn ước với một người nào đó _Hấn nói

_Vậy chắc thầy cũng đã có mối tình đầu rồi chứ ạ _Hàn Lâm lên tiếng hỏi

_Ừk có chứ, tuổi trẻ ai cũng có, tôi cũng không ngoại lệ _Hấn thoải mái nói

_Vậy sao thầy chia tay ạ _Nó và Bìn lên tiếng, rồi cả hai cùng nhau cười ngặt nghẽo

_Cái này..có lẽ là không hợp nhau, lí do mà thời này hay sử dụng để bào chữa, có lẽ đối với tôi cũng vậy _Hấn cười cười nói, và cứ thế mọi người nói chuyện thoải mái với nhau và dường như khoảng cách giữa lớp 12A và hấn cũng dần đã được xóa bỏ đi rất nhiều, thay vào đó là tình thầy trò được gắn kết.

Bạn đang đọc truyện *Quá Khứ Và Hiện Tại Anh Vẫn Yêu Em (Lớp Học Bá Đạo)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 16: Rắc Rối

Part 16: Rắc Rối

Tám tác kỳ thi cũng đã đến và trôi qua một cách nhanh chóng, hôm nay là ngày thi cuối cùng của tất cả mọi người.

_Mấy hôm nay làm bài được chứ _Cậu lên tiếng hỏi mọi người

_Rất tốt, nhất định lần này ông thầy phải dắt chúng ta đi chơi rồi _Cả lớp vui vẻ nói

_Ừk mọi người cố lên, còn chiến môn toán nữa thôi _Nó vui vẻ khích lệ mọi người

_Ừk thi tốt, 12A cố lên _Cả lớp xúm lại đập tay nhau như truyền niềm tin với nhau, rồi ai về phòng nấy để chuẩn bị cho bài thi toán.

_Ừa cô thi ở lớp mình à _Cậu hỏi

_Ừk lúc nào cũng vậy mà _Nó mỉm cười tươi nói

_Ừm, ôn bài kĩ chưa _Cậu hỏi

_Rồi yên tâm, còn anh _Nó hỏi

_Cũng vậy, thôi đến giờ rồi tôi về phòng đây, cố làm tốt nhé tôi sẽ có thưởng _Nhẹ nhàng xoa đầu nó, cậu rời đi, nó chỉ nhẹ nhàng mỉm cười * Reng..Reng* chuông vào lớp, giám thị phát đề mọi người chú tâm vào làm bài " Không ngờ những bài tập này lại dễ như vậy, còn dư đến 45p thôi tranh thủ làm một giấc ngủ vậy" nó thầm nghĩ, những bài trong đề thi điều đã được nó ôn qua vì vậy mới có được một nửa thời gian nó đã làm xong và nó đã kiểm tra đi kiểm tra lại, cuối cùng quyết định ngủ một giấc để giết thời gian.

_Vương Thiên Nhi em dậy ngay cho tôi _Giám thị coi thi quát lớn

_Ừm..um có việc gì ạ _Nó ngái ngủ nói

_Em còn giả bộ nữa ư, cái tài liệu này là của em đúng không _Vị giám thị đưa một tờ tài liệu ra trước mặt nó nói

_Không phải _Nó rớt cuống cũng tỉnh ngủ, khẽ ngạc nhiên nhưng rồi linh cảm mách bảo nó là có chuyện chẳng lành, nên giọng nói của nó đã dần thay đổi

_ Vậy tại sao, tôi lại thấy nó nằm trên bàn em, nói đúng hơn chính xác là trong đồng giấy nháp của em _ Giám thị tức giận

_ Em không biết, nhưng em không có quay tài liệu _ Nó bắt đầu khó chịu

_ Bằng chứng rõ ràng như vậy mà em còn chối cãi, không nói nhiều lên phòng hội đồng ngay cho tôi _ Giọng nói ra lệnh

_ Được em sẽ đi _ Nó bình thản như không, rồi ung dung tự tại bước đi, phía sau một ánh mắt hiện ý cười nhìn nó " Vương Thiên Nhi, để tôi xem cô còn kiêu ngạo như vậy đến bao lâu, hôm nay cô chết chắc" nụ cười nở rộ trên môi cô gái.

_ Chu Uyển Nhi em còn không mau làm bài còn ở đó ham lo chuyện bao đồng _ cô giáo khẽ nhắc nhở (nhân vật mới < Chu Uyển Nhi> 18t: Lớp trưởng lớp 12B, cũng được xem là hot girl của trường, nhưng tính tình lại thâm hiểm độc ác, là kẻ thù không đội trời chung của nó, nói đúng hơn là lớp 12A và lớp 12B là kẻ thù của nhau, nơi nào có 12A tức nơi đó không có 12B và ngược lại)

_ Em giám làm mà không giám nhận ư _ Thầy giám thị hung hăng nói

_ Em không làm thì việc gì phải nhận _ Nó lạnh lùng, ánh mắt chán ghét nói, về ngoài là như vậy nhưng trong đầu nó đang suy nghĩ " Bi oi là Bi, nhất định người ta nhân lúc mày ngủ đã vu oan cho mày rồi, mày đúng là ngốc mà, đúng thật là khôn ba năm đại một giờ mà...asinh tức thật mà

_ Được tôi gọi bố mẹ em lên, trình bày cho họ biết _ Thầy giám thị

_ Tùy thầy thôi, có gọi bố mẹ em lên thì cũng chỉ như vậy thôi _ Nó thách thức ánh mắt kiên định có chút lạnh lùng nhìn ông thầy

_ Em thách thức tôi, được tôi gọi cho em xem _ Nói rồi bấm số điện thoại

_ Thầy Vũ đừng nóng vội như vậy, để tôi khuyên em ấy _ Hấn không biết xuất hiện từ bao giờ, nhanh tay kịp thời ngăn chặn lại ý định của ông thầy

_ Được là học sinh của thầy, tôi giao em ấy cho thầy xử lý, và tôi cũng hy vọng thầy cũng không bao che vì là giáo viên chủ nhiệm _ Ông thầy nhắc nhở khéo

_ Đơn nhiên sẽ không bao che, nhưng tôi tuyệt đối tin tưởng vào học sinh của mình đặc biệt là em ấy _ Hấn nói với giọng khẳng định, còn nó khi nghe lời hấn nói như vậy thì trong lòng không hiểu sao rất vui, có một chút âm áp lại cộng thêm một sự rung động nhẹ ở trái tim.

_ Bây giờ tôi xin phép, chào thầy _ Nói rồi nắm lấy cổ tay nó đi, tin đồn lan truyền nhanh chóng đặc biệt là với một người nổi tiếng như nó thì tin tức đã lan rộng khắp trường STAR

_ Bi cậu có sao không _ Cả lớp chờ ở trước phòng, cánh cửa vừa bật mở mọi người lo lắng hỏi

_ Tổ không sao, đừng lo yên tâm _ Nó không còn lạnh lùng nữa, khẽ mỉm cười trấn an mọi người

_ Thầy chuyện như thế nào rồi ạ, Bi nhất định không làm chuyện ấy đâu _ Bun ứ nước mắt nói lo lắng cho nó, cả lớp cũng như vậy

_ Ủk tôi biết, tôi tin em ấy, các em đừng lo, tôi sẽ thu xếp ổn thỏa chuyện này _ Hấn nói

_ Thôi bây giờ các em về nghỉ ngơi đi, cả tuần này chắc các em cũng vất vả lắm rồi _ Hấn lên tiếng đuổi khéo, thế là cả đám mặc dù không muốn nhưng cuối cùng cũng đành miễn cưỡng đi về.

_ Thầy đừng nói chuyện này cho bố mẹ em biết được không ạ _ Nó suốt một chặn đường đi không lên tiếng, cuối cùng gần về nhà nó cũng chịu mở miệng nói

_ Ủk tôi biết rồi, em yên tâm đi mọi chuyện sẽ không sao đâu _ Hấn an ủi

_ Cảm ơn thầy, em vào nhà đây _ Nói rồi nó vào nhà, còn hấn nhìn nó khuất sau cánh cửa rồi mới rời đi. Đang ngâm mình trong làn nước lạnh, nó muốn bản thân thật tỉnh táo để suy nghĩ mọi chuyện hôm nay, đang miên man suy nghĩ thì có tiếng mẹ nó gọi

_ Bi có bạn tìm này con _ Mẹ

_ Con biết rồi con ra ngay đây ạ _ Nó nói rồi vớ lấy quần áo mặc vội vào, mở cửa ra người nó gặp là cậu Hàn Lâm.

Bạn đang đọc truyện *Quá Khứ Và Hiện Tại Anh Vẫn Yêu Em (Lớp Học Bá Đạo)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 17: Điều Kiện

Part 17: Điều Kiện

Không vui khi tôi đến à Cậu vừa nói vừa bước vào phòng nó

Không có, chỉ là hơi bất ngờ thôi Nó nhẹ nhàng trả lời

Nè ăn cái này đi, kem đó Cậu hộp kem cho nó, còn nó thấy kem là hai mắt sáng lên như đèn oto, cầm nhanh lấy hộp kem rồi nó ăn ngon lành như một đứa trẻ, nhìn cái vẻ vô tư hồn nhiên của nó thật đáng yêu.

Chuyện lúc sáng là sao vậy Cậu hỏi

Tôi cũng không biết, chỉ là làm xong rồi thì tôi ngủ, đang ngủ thì bị kêu dậy và bị đổ oan là quay tài liệu, chuyện chỉ có vậy thôi Nó vừa ăn vừa thần nhiên nói

Sao cô không nói cho ông thầy Vũ nghe Cậu bắt bình lên tiếng

Anh ngốc vậy, chứng cứ rành rành như vậy, cho dù tôi có nói như thế nào thì ông ta cũng không tin đâu, huống hồ chẳng ai làm chứng được cho tôi, mọi thứ đều làm tôi mất lợi thế, vì vậy thay vì tốn năng lượng giải thích cho một người không muốn hiểu, không muốn tin, thì tôi đi tìm bằng chứng, chứng tỏ bản thân vô tội thì như vậy không tốt hơn sao, hiểu chưa hả đồ ngốc shift Nó từ tốn giảng giải cho cậu

Oh nói như cô cũng đúng ha, mà nói vậy chắc cô cũng đã tìm được bằng chứng rồi đúng không Cậu, đi đi lại lại lắng nghe lời nó nói

Có đâu mà tìm Nó tỉnh bơ, làm cậu như đang ở chín tầng mây vèo vèo xuống mười tám tầng địa ngục vậy đó. (tỉnh hơn ruồi nữa

Bạn đang đọc truyện *Quá Khứ Và Hiện Tại Anh Vẫn Yêu Em (Lớp Học Bá Đạo)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 18: Cuộc Chiến Giữa 12A Và 12B (2)

Part 18: Cuộc Chiến Giữa 12A và 12B (1)

KHÔNG Nó giật mình tỉnh dậy khi mơ phải ác mộng

Bi..Bi con có sao không Bố mẹ nó giật mình khi nghe tiếng hét của nó, vội vàng chạy sang phòng nó

Con không sao Nó như người mất hồn nói

Lại là giấc mơ ấy à Bố mẹ nó hỏi, nó vô thức gật đầu

Không sao đâu, con ngủ đi có lẽ tại cả tuần này con bận cho việc thi cử quá sức nên áp lực thôi, ngoan ngủ lại đi con Mẹ nó dỗ dành, nó cũng ngoan ngoãn làm theo lời mẹ nó dặn, rồi ngủ lúc nào không hay.

Ông à tôi thương cho con bé quá Mẹ nó đau lòng, khi nhớ lại hình ảnh nhợt nhạt, khuôn mặt đầm đìa mồ hôi của nó

Bà đừng như vậy, có lẽ cũng sắp đến ngày ấy nên con bé mới như vậy, mọi năm vẫn thế mà Bố nó an ủi

Nhưng chuyện ấy, chúng ta nên giải thích rõ thôi, dù gì Tiểu Phong nó cũng đã trở lại, chúng ta không nên để cái kí ức khủng khiếp ấy ám ảnh con bé nữa, nó đã hành hạ con bé suốt 13 năm nay rồi còn gì Mẹ nó nói trong nước mắt, đúng vậy vụ việc lúc nó lên 5 tuổi đã đeo bám nó suốt 13 năm nay, tuy bên ngoài nó tỏ như không có chuyện gì nhưng bên trong nó rất là đau khổ

Ừk tôi biết rồi, đợi nhà bên kia về chúng ta sẽ nhanh chóng nói rõ chuyện này cho bọn trẻ biết Bố nó dỗ dành mẹ nó, họ nói chuyện cùng nhau một lúc thì lại chìm vào giấc ngủ, còn nó nói ngủ nhưng nó chẳng thể nào ngủ được, trằn trọc mãi nó quyết bật dậy.

Mới 4h30 thôi sao Nó lẩm bẩm, rồi chuẩn bị hành lý, nó rời nhà chỉ để lại bố mẹ nó một lá thư với nội dung ngắn gọn " con về nơi ấy, vài ngày sau con về, bố mẹ đừng lo lắng cho con nhé". Những ngày sau, không ai liên lạc được với nó điều đó làm mọi người rất lo lắng, duy chỉ có bố mẹ nó là rất bình tĩnh vì họ biết thời gian này con gái họ cần thời gian yên tĩnh. * Tại trường STAR*

Bi lại đi nữa rồi, thật là lo cho cậu ấy quá đi mà Đang giờ học thể dục, mọi người quây quần bên nhau nói

_Không sao đâu, mọi năm vẫn vậy mà, mọi người quên rồi à _Bin và Bun lên tiếng nói

_Như vậy là sao tui không hiểu _Cậu lên tiếng thắc mắc, thực sự cậu cũng rất lo cho nó, mấy hôm nay cậu cứ chạy qua nhà nó hỏi tung tích nó từ bố mẹ nó, nhưng họ chỉ cười bảo là nó không sao, nên cậu đành miễn cưỡng ra về mặc dù trong lòng cậu rất lo và buồn vì nó.

_Cậu mới vào nên không biết thôi, mọi năm cứ vào dịp này Bi cậu ấy lại mất tích vài ngày, vài ngày sau cậu ấy lại trở về thôi _Bin nói, cả lớp nghe vậy cũng đỡ lo phần nào, đang nói chuyện thì lại nghe tiếng của lớp 12B kể bên.

_Hừ đúng là cái lũ trơ trẽn mà _12B bàn tán xì xào nói xấu lớp nó

_Ừk chuyện đáng xấu hổ như vậy mà vẫn còn có tâm trạng cười đùa được _12B

_Chúng nó mặt dày lắm, nên mấy chuyện đó có là gì đâu mà _Lại là 12B

_Lớp giỏi ư, chẳng qua cũng là một lũ giỏi quay tài liệu thi có, 12A chẳng qua cũng chỉ được cái mác, cái tem về bên ngoài thôi _Vừa nói vừa khinh bỉ nhìn lớp 12A nói

_Nói đủ chưa _Bun cố nhấn nhay giờ cuối cùng cũng lên tiếng, không chỉ mình cô mà tập thể lớp 12A cũng đang tức sôi máu vì những lời sỉ nhục của lớp 12B

_Có người nhột kia..haha..đúng là có tật giật mình có khác _Chu Uyên Nhi lên tiếng

_Nhột ư..mấy người có đáng không, chẳng qua bọn này nghe chó sủa nhiều quá nên mới lên tiếng đuổi chó thôi _Bun vừa nói vừa ngoáy tai

_Haha..haha..haha _Tiếng cười rộn vang của lớp 12A, lớp 12B mới lúc đầu còn tự đắc, còn bây giờ sau khi nghe lời nói của Bun khuôn mặt thỏa mãn ngay tức khắc chuyển sang tức giận

_Cô nói ai là chó hả _Uyên Nhi tức giận bước đến đẩy vai Bun

_Hừ tiếng người mà cũng không hiểu, thật là tội nghiệp _Bun nhếch mép

_Đúng rồi chúng tôi là gì hiểu được mấy người hiểu gì, vì mấy người đâu có trình độ để nói chuyện với chúng tôi, có ngon thì gọi lớp trưởng mấy người ra đây nói chuyện với chúng tôi _Uyên Nhi lấy lại tinh thần đối đáp.

_Đối với mấy cái loại người các người, chúng tôi có thể tiếp, còn muốn gặp lớp trưởng lớp tôi ư..hừ đẳng cấp chưa đủ đâu _Ánh mắt Bun sắc bén nói

_Ừ không đủ đẳng cấp, vì là đẳng cấp quay tài liệu chứ gì, cái đẳng cấp ấy chúng tôi không cần _Uyên Nhi khinh bỉ nói

_Hừ cô cũng đừng tưởng bản thân mình trong sạch lắm, chính bản thân đi mua đề thi, đi đường sau, đút lót thầy cô, nên mới được như hôm nay, còn bản chất ư....haha cũng chỉ là cái dê rách mà thôi _Bun cười nói mà như không cười, hình ảnh Bun hiền lành, thánh thiện hoàn toàn biến mất, mà giờ khuôn mặt ác quỷ đã dần hình thành

_Mày, con khôn _Uyên Nhi bị nói trúng tim đen thì sợ hãi xen lẫn chút tức giận liền vung tay định tát Bun, nhưng Bun nhanh chóng tóm lấy cổ tay cô ta và.....

Bạn đang đọc truyện *Quá Khứ Và Hiện Tại Anh Vẫn Yêu Em (Lớp Học Bá Đạo)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19: Cuộc Chiến Giữa 12A Và 12B (2)

Part 19: Cuộc Chiến Giữa 12A và 12B (2)

_Nói không lại định giờ trò bạo lực sao, tôi cũng muốn thử xem đây _Bun nhếch môi lạnh lùng, hất tay cô ta ngã nhào ra đất.

_Mày còn khôn, hôm nay tao sẽ cho chúng mày chết _Chu Uyên Nhi tức giận lao ngay vào Bun, còn lớp 12B thấy lớp trưởng như vậy thì cũng hùa theo lao vào lớp 12A, thế là một trận chiến xảy ra. * Tại nhà nó*

_Cô chú có thể nói cho con biết, Bi giờ em ấy đang ở đâu không ạ, nếu cô chú vẫn nói là em ấy không sao thì con sẽ không rời khỏi đây dù chỉ nửa bước ạ _Hắn hỏi bố mẹ nó ánh mắt tràn đầy sự chân thành và cương định, mấy hôm nay nó mất tích hẳn thật sự rất lo lắng, lại thêm thường xuyên mơ phải những con ác mộng điều đó đã làm hắn gầy đi rất nhiều.

_Thôi Được rồi, con đến đây đón con bé giúp cô chú nhé_Bố mẹ nó mỉm cười nhẹ nói rồi đưa hấn một tờ địa chỉ, hấn đón nhận tờ giấy như vớ được vàng, hấn vội vàng chào bố mẹ nó rồi nhanh chóng rời đi.

_Ông thấy cái vẻ của nó chứ_Mẹ nó nhìn theo chiếc xe khuất dần mỉm cười hài lòng nói

_Ừk tôi thấy rồi, Tiểu Phong nó thật sự rất quan tâm bé Bi đó_Bố nó

_Có lẽ tơ duyên của chúng nó đã gắn kết lấy chúng, vì vậy tuy chưa nhận ra nhau, nhưng tình cảm của chúng thì rất sâu đậm rồi đấy_Mẹ nó cười nói, bà rất vui khi thấy biểu hiện của hấn khi lo lắng cho mẹ, điều đó bà rất chắc chắn vì quyết định sau này của mình.

_Alo có chuyện gì vậy thầy Vũ, tôi đang bận việc_Hấn gấp gấp nói

...

_Được rồi tôi đến ngay_Hấn lạnh giọng nói, rồi quay xe lại chạy về hướng trường STAR. * Tại trường*

_Chuyện này là như thế nào_Hấn vào khuôn mặt thay đổi vì bức tức, có chút lo lắng khi nhìn thấy tập thể hai lớp 12A và lớp 12B, khắp người không ai là không bị thương, nhưng thực sự hấn thấy xót cho lũ nhóc lớp 12A hơn.

_Học sinh lớp thầy đúng là côn đồ, đã quậy phá rồi lại còn giang hồ nữa, hay thật, không có chuyện gì làm lại tìm kiếm học sinh lớp tôi để đánh chúng_Cô Thảo giáo viên chủ nhiệm lớp 12B lên tiếng nói

_Đã ăn cướp lại còn la làng_Hấn Lâm bức tức lên tiếng nói

_Cậu kia cậu nói cái gì, học ở đâu ra cách nói năng với giáo viên như vậy hả, đúng là một lũ vô học_Cô giáo lên tiếng tức giận

_Cô...

_Hấn Lâm em ngồi xuống cho tôi_Hấn bây giờ mới lên tiếng, khẽ bước đến chỗ cậu nhẹ nhàng vỗ vai cậu nói

_Tôi chưa biết sự tình như thế nào, nhưng tôi thay mặt lớp 12A xin lỗi cô vì những hành vi của lớp 12A đã làm với lớp 12B_Hấn quay lại khuôn mặt cười nói.

_Thầy sao thầy lại xin lỗi bọn họ chứ_Cả lớp lên tiếng bất bình, cả lớp rất tức giận, khó chịu khi thấy thái độ và cách cư xử như vậy của hấn.

_Các em, bây giờ ngồi im cho tôi, không ai được ý kiến ở đây hết_Hấn lạnh giọng nói, cả lớp khuôn mặt đỏ bừng vì tức giận, còn 12B thấy như vậy thì không khỏi hả hê.

_Ấy thầy đừng nói như vậy, chuyện học sinh thì...

_Tôi còn chưa nói hết, đúng là lớp tôi gây gỗ với lớp cô là sai, lớp tôi có quậy phá, nhưng không côn đồ và cũng không có vô học_Hấn ánh mắt lạnh lùng, cắt ngang lời nói của cô giáo, khuôn mặt cô giáo vừa mới hớn hở khi nghe lời xin lỗi của hấn ngay lập tức thay đổi

_Chúng không bao giờ làm chuyện gì khi không có lí do, tôi tin vì một lí do nào đó quá sức chịu đựng nên chúng mới bạo lực như vậy, vì học sinh của tôi, tôi tin và tôi hiểu mọi thứ chúng làm, còn nói chúng vô học ư, tôi tin trình độ giảng dạy của tôi không thể nào khiến chúng trở nên vô học được, vì nếu cô nói chúng vô học thì cô cũng đang nói xéo tôi là không biết dạy dỗ học sinh mình, có phải ý cô là vậy không_Hấn lạnh lùng ánh mắt sắc bén nhìn thẳng vào khuôn mặt cô giáo lớp 12B, lớp 12B nghe lời của hấn xong thì trở nên sợ hãi, còn riêng lớp 12A thì lại có một niềm vui nho nhỏ khi nghe hấn nói hấn hiểu chúng và tin chúng.

_Không..không..ý..tôi không phải vậy_Cô giáo ấp úng, khuôn mặt bỗng chốc tái nhợt sợ hãi

_Vậy ư, vậy xin hỏi ý cô là gì vậy_Hấn vẫn duy trì thái độ, cô giáo thì im lặng không nói được lời nào cả.

_Nếu cô không nói được, vậy để tôi nói nhé, tôi mong khi tôi nói ra yêu cầu nho nhỏ này thì hy vọng thầy và trò của lớp 12B sẽ đáp ứng yêu cầu của tôi_Hấn nhếch môi nói, tập thể lớp 12A đang háo hức vì họ biết hấn đang trả thù giúp chúng, điều đó làm chúng rất phấn khởi

_Được, thầy..thầy..cứ nói_Cô giáo

_Tốt, nếu sau này chứng minh lớp 12B gây gỗ trước, thì lớp 12B phải xin lỗi lớp 12A, dọn vệ sinh hết năm học này, quét rác sân trường, tưới hoa, nói chung tất cả mọi công tác lao động ở trường_Hấn nói một lèo, làm lớp 12B không khỏi nuốt khan sợ hãi vì nghĩ về những ngày tháng cơ cực sau này của họ. (Đàng đời)

_Được_Cô giáo khẽ đáp

_Tôi còn chưa nói xong đừng vội đồng ý nhanh như vậy sẽ hối hận đó_Hấn nhìn cô giáo.

_Sẽ không sao thầy cứ nói_Cô giáo lấy hết can đảm để chắc chắn

_Được, riêng cô cũng phải xin lỗi lớp 12A và tiến hành nghỉ việc ngay lập tức, lí do thì cô tự suy nghĩ và tự hiểu _Hắn nói rồi bước nhanh ra cửa vì hắn không muốn phí thời gian cho chuyện này nữa. Cô giáo nghe xong thì mặt mày tái xanh như tàu lá chuối chỉ biết há hốc miệng sợ hãi, bây giờ cô thật sự hiểu tại sao lớp 12A lừng danh là quậy phá không sợ một ai lại đi bị hắn thu phục dễ dàng như vậy, thậm chí bản thân là ngu ngốc khi lại đi gây họa, nhưng tất cả có lẽ đã quá muộn.

_Lớp 12A về lớp viết tường trình sự việc cho tôi, ngày mai tôi sẽ xử lí vụ việc này sau _Nói rồi cũng không quên trừng phạt lớp, hắn rời đi một cách nhanh chóng, tuy bị hắn phạt nhưng cả lớp vẫn vui vì thấy sự việc ngày hôm nay hắn giải quyết.

Bạn đang đọc truyện *Quá Khứ Và Hiện Tại Anh Vẫn Yêu Em (Lớp Học Bá Đạo)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 20: Quá Khứ

Part 20 : Quá Khứ

Sau vài giờ đồng hồ hắn cũng đến được địa chỉ mà bố mẹ nó đưa, không hiểu sao nơi đây lại có chút quen thuộc đối với hắn.

_Cuối cùng cũng tìm thấy em rồi _Hắn vui mừng nói, khi hắn thấy nó đang ngồi thẩn thờ trên một chiếc xích đu.

_Ồ sao thầy lại đến được đây _Nó ngạc nhiên

_Chẳng phải tôi đã nói rồi sao, chúng ta vốn là có thân giao cách cảm mà, vì vậy cho dù em ở đây thì tôi cũng tìm ra _Hắn nói rồi bước đến nhẹ nhàng xoa đầu nó.

_Gi mà thân giao cách cảm chứ, chẳng qua là bố mẹ em nói chứ gì _Nó mỉm cười

_Mấy hôm nay em là về đây, để trốn tránh mọi việc sao _Hắn nheo mắt nghi hoặc hỏi.

_Gi mà trốn tránh ă, chỉ là em..mọi năm ở thời điểm này em vẫn về đây thôi _Nó nói khẽ cụp mi xuống, không khỏi giấu đi được nỗi buồn man mác trong lòng nó.

_Có thể nói, cho tôi nghe lí do tại sao em lại như vậy không _Hắn xót xa khi thấy nó như vậy, nhìn cái dáng vẻ cô đơn buồn bã của nó, hắn thật muốn ôm lấy nó mà che chở, để vui đi được cái dáng vẻ cô độc đó. Còn nó khi hắn hỏi như vậy khẽ im lặng, rồi nó bước đi còn hắn cũng im lặng mà lẳng lặng đi theo sau nó, cứ thế nó đi trước hắn ở đằng sau, đến khi dừng lại trước một ngọn đồi, nơi đó có một ngôi mộ, nó mới dừng lại rồi ngồi xuống dựa lưng vào thành mộ và hắn cũng như nó vậy.

_Đây là nơi trước đây em từng sống lúc còn nhỏ, và ở đây em đã có những kỉ ức tuổi thơ rất đẹp và cũng xen lẫn một kỉ ức buồn mà nó đã ám ảnh em suốt mấy năm qua _Nó nói ánh mắt hướng về một phía xa xăm.

_Ở đây em có một người anh, cũng có thể là coi là thanh mai trúc mã, anh ấy hơn em 5 tuổi, em thường gọi anh ấy là Tiểu Phong, còn anh ấy thì gọi em là bé Bi, anh ấy rất tốt với em, chúng em đi đâu cũng gắn liền với nhau, ngay cả khi ngủ cũng vậy _Nó vừa nói vừa nhớ lại những kỉ niệm của nó về người mà nó gọi là Tiểu Phong, trên môi khẽ nở nụ cười khi nhớ về cái kỉ ức ấy.

_Cho đến một ngày vào 13 năm trước thì mọi thứ hoàn toàn đã thay đổi, cái ngày mà em rất căm hận bản thân mình nhất, đó là ngày mà em được sinh ra và cũng là ngày anh ấy ra đi mãi mãi _Nó nói mà lòng tràn đầy đau khổ, giọng nói về sau cứ nhỏ dần * 13 năm về trước* năm nó lên 5 tuổi, hôm đó là ngày sinh nhật của nó, nó cùng gia đình nó và gia đình Tiểu Phong cùng nhau đi ăn và đi chơi để mừng sinh nhật của nó.

_Bé Bi em chạy từ từ thôi kéo ngã _Tiểu Phong chạy theo nó, khi chúng nó đang đùa vui ở công viên

_Tiểu Phong anh chạy nhanh lên, em đồ anh bắt được em đó _Nó chạy lằng xằng ở phía trước khuôn mặt cười hớn hớn nói, thế là cả hai chơi đùa vui, còn phía sau các bậc phụ huynh ngồi gần ở đó nhìn ngắm hai đứa trẻ chơi đùa mà trong lòng họ ngập tràn niềm hạnh phúc.

_Bé Bi em đứng lại, đừng chạy nữa _Tiểu Phong thở dốc cổ vọt nói theo nó

_Lêu lêu tiểu Phong anh thua em rồi nhé, không bắt được em đâu _Nói rồi nó vẫn cứ cắm đầu chạy theo quả bóng bỏ mặc những lời nói của cậu

_Bé Bi, dừng lại. CẢN THẬN _Tiểu Phong hét hoảng khi thấy nó đang cố chạy theo một quả bóng, khi cả nó và quả bóng đang ở giữa lòng đường thì phía trước, một chiếc xe moto đang lao nhanh về phía nó *Rầm* Chiếc xe đâm vào người nó, nhưng rất may cậu đã nhanh chóng ôm nó vào lòng, như một phép màu nó nằm trọn trong lòng cậu mà không bị gì cả chỉ bị xây xát nhẹ, nhưng còn cậu thì cả người đầy máu, thương tích đầy mình, khuôn mặt cậu tái nhợt dường như là mất hết sức sống.

_Huhu..tiểu Phong..huhu anh mở mắt ra với em đi..huhu_Nó nước mắt dần dựa, khi thấy cậu cả người đầy máu

_Tiểu Phong không sao..bé Bi ngoan đừng khóc_Cậu cố nở nụ cười trấn an nó

_Thật không sao chứ_Nó ngây ngô nói, nhưng nước mắt vẫn rơi

_Ừk thật không sao, chỉ là tiểu Phong muốn ngủ_Cậu nói trong một mõi

_Vậy tiểu Phong ngủ, rồi dậy với em nhé_Nó meo máo nói

_Ừk lát tiểu Phong dậy sẽ dắt bé Bi đi ăn kem nhé_Cậu nói rồi miệng vẫn nở nụ cười, nhưng đôi mắt đã nhắm nghiền.

_Ừk tiểu Phong anh ngủ đi, bé Bi cũng ngủ với tiểu Phong_Nói rồi nó ôm lấy cậu đôi mắt cũng nhắm nghiền, thế là hai đứa trẻ nằm giữa lòng đường, chúng ôm lấy nhau,đôi mắt chúng nhắm nghiền, mặc kệ mọi thứ xung quanh, chúng vẫn nằm đó, nhưng vắng vắng bên tai chúng vẫn nghe thấy tiếng bố mẹ chúng gọi tên chúng. Sau tai nạn cậu vì chấn thương quá nặng bác sĩ bảo là không qua khỏi nên đã ra đi mãi mãi, còn nó một tháng sau tỉnh dậy vì quá sốc nên lại tiếp tục lâm vào tình trạng khủng hoảng tinh thần trầm trọng, tuy còn nhỏ tuổi nhưng nó cũng đủ nhận ra rằng tiểu Phong đã rời xa nó mãi mãi. * Trở lại hiện tại* nó kể lại cho hần nghe, sau khi hần nghe xong thì lại cảm thấy câu chuyện của nó rất giống với con ác mộng mà cậu thường mơ thấy, nhưng bây giờ chuyện đó có lẽ không còn quan trọng nữa, nhìn nó mà cậu xót xa vô cùng, không ngờ một người luôn mỉm cười, hay quậy phá như nó mà lại có một quá khứ đau thương như vậy.

_Ng Sloan chuyện cũng qua rồi, em đừng có tự dằn vặt mình mãi như vậy_Hần ôm lấy nó mà nhẹ nhàng an ủi.

_Thầy nói xem em có phải là một đứa sao chổi không hức...hức cũng tại vì em mà tiểu Phong mới ra đi hức..hức_Nước mắt đã gần trào ra khóe mắt, thế là với một hành động an ủi nhỏ của hần, đã khiến nó không kiềm chế được mà khóc nức nở như một đứa trẻ bị giật kẹo.

_Ng Sloan đừng như vậy, không phải lỗi do em đâu, em mà như vậy tiểu Phong của em cũng sẽ không vui đâu_Hần ôm nó thật chặt trong lòng, còn nó cứ thế khóc nức nở trong lòng hần, tuy thấy nó khóc trong lòng mình vì một người con trai khác thật sự hần rất buồn, nhưng xen lẫn trong cảm xúc lại là một niềm vui nho nhỏ khi nó đang khóc trong chính vòng tay của hần, thật sự hần rất muốn nó mãi như vậy, mãi ở trong vòng tay hần, để hần bảo vệ, để hần che chở, chăm sóc đến hết đời này.

Bạn đang đọc truyện *Quá Khứ Và Hiện Tại Anh Vẫn Yêu Em (Lớp Học Bá Đạo)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 21: Rung Động

Part 21: Rung Động

_Nhìn em vậy mà nước mắt cũng nhiều nhỉ, ướt hết cái áo của tôi rồi_Sau khi nó làm mây làm mưa xong, thì hần lên tiếng trêu chọc

_Cám ơn thầy vì đã giúp em giải tỏa nỗi buồn, mặc dù không được nhiều_Nó bỏ mặc lời trêu chọc của hần, chỉ khẽ mỉm cười cám ơn hần.

_Tôi nói rồi, đối với tôi cám ơn là phải dùng cái gì đó thực tế một chút, chứ không nói qua loa bằng môi miệng là xong đâu_Hần vừa nói vừa lau những giọt nước mắt còn vương trên khuôn mặt nó, hành động tuy chỉ đơn giản nhưng cũng khiến cho ai đó phải đỏ mặt, ngượng ngùng mà lại bị trể một nhịp tim nữa :D

_Vậy chúng ta về, em sẽ nấu cho thầy bữa trưa được chứ_Nó mỉm cười nói, còn hần khẽ gật đầu

_Hình trên bia mộ là của người mà em gọi là tiểu Phong ư_Hần ngạc nhiên hỏi

_Đúng rồi ạ, mà thôi chúng ta nhanh về nhà thôi_Nó nói rồi kéo tay hần đi, trên đường về nhà hần như người mất hồn " Sao tấm ảnh trên bia mộ lại giống mình lúc còn nhỏ vậy nhỉ, rốt cuộc tại sao lại có sự trùng hợp như vậy, chẳng lẽ mình có anh em song sinh sao, lại còn chuyện giấc mơ nữa"

_Thầy..thầy_Nó gọi hần

_Hà à ơ, có chuyện gì sao_Hần khẽ giật mình, khuôn mặt có chút nhợt nhạt không che giấu được sự mệt mỏi.

_Sao em gọi nãy giờ thầy không nghe vậy, thầy không khỏe à_Nó nói

_À ừk có chút nhức đầu, chắc không sao đâu_Hần vừa nói day hai thái dương

_Trời Trán thầy nóng quá, thầy vào đây nghỉ đi để em lấy thuốc cho thầy_Nó lo lắng lấy tay đặt lên trán hần để kiểm tra nhiệt độ, rồi luống ca luống cuống chạy đi lấy thuốc, rồi lấy nước cho hần, nhìn cái điệu bộ hấp tấp của nó làm hần không khỏi buồn cười nhưng trong lòng rất vui vì biết nó đang lo lắng cho chính mình.

_Thầy thấy sao rồi, ăn chút cháo cho khỏe nhé_Nó ngồi bên cạnh giường vừa nói, khi hần vừa mới tỉnh dậy.

_Không sao đâu chỉ là sốt nhẹ ấy mà_Hần nhẹ nhàng mỉm cười trấn an nói, rồi cứ thế hai người bọn họ vừa ăn vừa nói chuyện vui vẻ.

_Thầy nghỉ đi, em đi chuẩn bị hành lý chiều chúng ta về nhà nhé_Nó

_Ừm em đi đi_Hần nói, nó nhẹ nhàng ra khỏi phòng trả lại sự yên tĩnh cho hần, trong đầu hần lại bắt đầu suy nghĩ.

_Em vào nhà nghỉ đi, mai nhớ đi học đó_Hần sau khi trao trả nó lại cho bố mẹ nó thì ra về, nhưng cũng không quên nhắc nhở nó.

_Em biết rồi, thầy nói hoài không chán sao, đúng là càng già càng lắm cảm_Nó trêu chọc hần

_Già mà già chứ, tôi mới đó 23 tuổi thôi đấy nhé, cùng lắm chỉ hơn em có 5 tuổi thôi đó cô nương_Hần lên tiếng phản kháng

_Dù gì đối với em cũng là già rồi..thôi thầy về đi em vào nhà đây_Nó vui vẻ nói, rồi định mở cửa bước vào nhà thì bất ngờ bị một lực kéo lại làm nó được ôm trọn trong lòng người đó.

_Em lần sau, có chuyện gì thì cũng đừng bỏ đi như vậy nữa có được không, tôi thật sự rất lo, có chuyện gì thì hãy tìm đến tôi, được chứ_Hần ôm lấy nó nói, giọng nó có chút lo lắng, một môi, có chút ra lệnh nhưng cũng lại có chút nài nỉ nó, còn nó quá bất ngờ trước hành động của hần, bản thân vô thức chỉ biết đóng băng mà không hề phản kháng, trái tim lại một lần nữa không kiềm chế được mà lại rung động trước hành động của hần.

_Có được không_Hần khẽ lặp lại câu hỏi, vòng tay ôm lấy nó không rời lỏng ra mà ngược lại càng siết chặt lấy nó hơn.

_Em biết rồi_Nó vô thức trả lời.

_Vậy em vào nhà ngủ đi, tôi cũng về nhà đây_Luyến tiếc rời cái ôm hần nhẹ nhàng nói

_Tạm biệt_Trở lại thực tại, nó nhanh chóng lấy lại tinh thần rồi chạy vội vào nhà với khuôn mặt đỏ bừng, nhịp tim thì đập loạn xạ hết cả lên điều đó làm nó hơi khó chịu "Bi ngốc, thầy ấy chỉ là quan tâm mày thôi, đừng có lắm tưởng nữa, giữa mày và thầy ấy chỉ có thể tồn tại là tình cảm thầy trò thôi, đi ngủ, đi ngủ thôi" đóng vội cánh cửa phòng lại, nó khẽ nhắc nhở bản thân, rồi tự dỗ dành bản thân đi ngủ, nhưng chẳng thể nào ngủ được. Còn hần lặng người đứng ở đó một lát rồi từng bước từng bước trở về nhà với nụ cười hạnh phúc, nó và hần đều biết mọi hành động của họ đều được một người thu trọn vào trong tâm mắt, trái tim đau nhói người đó khẽ rời đi, cái dáng vẻ cô độc khẽ khuất dần trong bóng tối.

Bạn đang đọc truyện *Quá Khứ Và Hiện Tại Anh Vẫn Yêu Em (Lớp Học Bá Đạo)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 22: Thủ Phạm

Part 22: Thủ Phạm

_Hôm nay tôi gọi hai lớp 12A và 12B đến là để giải quyết hai việc, việc thứ nhất là vụ tài liệu của em Vương Thiên Nhi ở lớp 12A, và vụ thứ hai là việc lớp 12A và 12B hôm trước đánh nhau ở phòng thể dục_Ông thầy Vũ giám thị nói, khi cả hai lớp đang ngồi đối diện nhau, nơi đây cũng có các thầy cô.

_Nhi em nói là em không có làm việc ấy, vậy em có bằng chứng, chứng minh em không có làm việc đó không_Các vị giáo viên lên tiếng nói

_Tôi thay mặt lớp tôi sẽ đưa ra bằng chứng về việc em Nhi không quay tài liệu, ngược lại còn bị người khác đồ oan_Hần đứng dậy giải thích, rồi từng bước chậm rãi hần đi lên bàn làm việc nơi có duy nhất một cái máy tính laptop được kết nối với máy chiếu, hần lấy một chiếc CD ra rồi đưa vào ổ đĩa, tức thì đoạn phim ngày hôm đó được chiếu rõ trên màn hình. Mọi người mở to tròn đôi mắt mà quan sát tất cả, ở trong đoạn phim đó nó làm bài xong thì ngủ một cách ngon lành, Uyển Nhi ngồi ở bàn trên nhân lúc nó ngủ và lúc thầy cô không để ý đã nhét tờ tài liệu ấy vào đóng giấy nháp của nó, một lúc sau cũng là lúc ông thầy giám thị bước đến và một mực cho rằng nó là kẻ gian lận.

_Thì ra là cô ta_Tiếng xì xào bắt đầu vang lên, Chu Uyển Nhi xem xong đoạn phim thì mặt mũi tái đi trông thấy, nó bình thản như không có chuyện gì nhưng sắc mặt lạnh đi hần, bỗng một bầu không khí lạnh lẽo bao trùm cả căn phòng.

_Thầy..thầy đừng có đồ oan cho em, thầy lấy ở đâu ra đoạn phim đó, nhất định thầy ghép lại rồi đồ oan cho em_Chị không được tiếng xì xào bàn tán, cô tức giận lên tiếng.

_Đoạn phim này là tôi lấy từ camera ở phòng học lớp tôi_Hắn nhẹ nhàng nói

_Camera_Mọi người đồng thanh ngạc nhiên lên tiếng.

_Đúng vậy, vì để quản lí lớp chặt chẽ hơn tôi đã cho lắp camera ở lớp tôi, không chỉ ở lớp tôi, mà mọi nơi tôi đều cho lắp đặt, để tiện đường mà kiểm soát các hành vi của học sinh_Hắn giải thích

_Oh_Lại đồng thanh, riêng lũ nhóc lớp 12A giờ chúng đã hiểu tại sao, ông thầy tuy ở nhà, nghỉ không đến trường nhưng vẫn biết được mọi việc chúng làm thì ra là nhờ camera, chúng thầm khen hắn vì quá cao tay.

_Tiếp theo sẽ là đoạn phim về vụ việc của hai lớp 12A và lớp 12B_Hắn nói rồi thì đoạn phim hôm đó được chiếu lên, trong khi lớp 12A vẫn bình thản xem đoạn phim, thì lớp 12B khuôn mặt thay đổi rõ rệt.

_Được rồi, qua hai đoạn phim thì cho thấy em Nhi vô tội, ngược lại em Uyển Nhi sẽ bị đuổi học, còn riêng về chuyện hai lớp 12A và 12B, cả hai đều có lỗi, nhưng 12B là người gây gỗ trước vì vậy mọi tội lỗi đều do 12B chịu trách nhiệm_Ông thầy Vũ nhẹ giọng nói, trong giọng nói có xen chút sự sợ hãi.

_Vậy kết thúc ở đây, lớp 12B cứ tiến hành những gì tôi đã nói với các em cô THào, phiền cô cũng như vậy_Hắn nói, vậy là tập thể lớp 12B xin lỗi lớp nó, Uyển Nhi thì bị đình chỉ học, còn riêng về cô giáo chủ nhiệm lớp 12B thì bị đuổi việc.

_Bi mặt bà sao vậy_Bun lên tiếng hỏi nó, khi thấy khuôn mặt cứ lạnh như tiền

_À có gì đâu, chỉ là đang suy nghĩ về việc Chu Uyển Nhi làm ấy mà_Nó trở lại trạng thái bình thường nói cười vui vẻ

_Đừng nghĩ nhiều quá, Uyển Nhi cô ta vốn dĩ lúc nào cũng ganh gét cậu nên việc này cũng là dễ hiểu thôi_Bin nhẹ nhàng lên tiếng nói

_Ừk đúng rồi đó, quên cô ta đi, dù gì cũng bị trừng phạt rồi mà_Bun nói

_Thôi nào tụi mình đi ăn đi_Cậu lên tiếng nói, cả đám đồng ý thế là cùng nhau ra căn tin ăn uống no nê, chơi đùa vui vẻ

Bạn đang đọc truyện *Quá Khứ Và Hiện Tại Anh Vẫn Yêu Em (Lớp Học Bá Đạo)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23

_Mấy hôm trước cô đã đi đâu vậy_Hôm nay hắn nói là có việc, nên nó đi nhờ cậu chở về nhà.

_Chỉ là về nơi tôi từng sống thôi_Nó mỉm cười nói.

_Tối mai cô rảnh chứ_Cậu khẽ hỏi

_Chắc là rảnh, mà có chuyện gì sao_Nó ngây ngô hỏi

_Thì đi chơi thôi, lâu rồi cũng chưa đi chơi lại mà_Cậu nghe xong câu trả lời của nó thì vui mừng cứ như là vớ được vàng. (có âm mưu nè)

_Ừk vậy tối mai qua đón tôi nhé, tạm biệt_Chào tạm biệt cậu, nó nhanh chóng vào nhà.

_Thy cứ như thế nào rồi con gái_Bố nó hỏi

_Dạ tốt bố ạ_Nó vui vẻ cười nói

_Bé Bi này, bố mẹ có chuyện muốn nói_Bố mẹ nó, bầu không khí đang vui vẻ, bỗng nhiên trở nên nghiêm nghị một cách lạ thường

_Vâng bố mẹ nói đi ạ_Nó

_Con giờ cũng lớn rồi bố mẹ nghĩ bây giờ con cũng nên biết mọi chuyện_Bố mẹ nó nói

_Có chuyện gì mà bố mẹ nghiêm trọng vậy_Nó cười cười nói

_Là Chuyện của Tiểu Phong_Mẹ nó lên tiếng, ngay khi nghe hai chữ Tiểu Phong khuôn mặt nó lập tức thay đổi.

_Sự thật là Tiểu Phong vẫn chưa chết *Rầm*_Lời nói của bố nó vừa dứt thì cứ như tiếng sét ngang tai, cả người nó tái nhợt đi, bản thân không tự chủ

mà run lên từng đợt.

Chuyện..chuyện..nay là sao..con..không..hiểu Nó nói không nên lời

Tôi mai con đi theo mẹ và bố đến nơi này, nhất định chúng ta sẽ nói rõ mọi chuyện cho con biết Mẹ nó nói

Không, tại sao không phải là bây giờ mà là ngày mai, tại sao chứ, con muốn biết ngay bây giờ Nó không kiềm chế được mà hơi lớn giọng với bố mẹ nó, khước mắt nó đã đỏ hoe lúc nào không hay.

Con bình tĩnh đi, ngày mai chúng ta sẽ nói, con cứ biết như vậy đi Bố nó nói

Con xin lỗi, con lên phòng trước Nó hồi lỗi nói rồi bỏ lên phòng, thật sự trong đầu nó rối rối, cảm xúc lẫn lộn, vui có, buồn có, giận có, khi biết được Tiểu Phong người mà nó yêu thương vẫn còn sống, nó bây giờ không thể nào diễn tả được cảm xúc hiện tại, bây giờ nó rất là khó chịu, và mệt mỏi, khi mai đây nó được gặp lại người mà nó nhớ thương bấy lâu, nhưng không hiểu sao có chút bận lòng khi nhớ về hắn, nó không biết nếu hắn biết được tiểu Phong còn sống, thì hắn sẽ phản ứng như thế nào, thực sự nó đang rất lo lắng không biết phải làm như thế nào cho ổn thỏa mọi chuyện bởi vì nó hiểu nó đã có chút rung động trước hắn, tuy chưa chắc chắn nhưng nó nghĩ nó đã thích hắn mất rồi. *Tại chỗ hắn*

Bố mẹ nói sao, tối mai con phải đi gặp hôn thê của mình ư Hắn bất ngờ lên tiếng nói, chiều nay hắn không chờ nó về được là vì phải đón bố mẹ hắn từ Mỹ trở về.

Ừk, chuyện này chúng ta đã nói trước cho con rồi, có cần ngạc nhiên như vậy không Bố hắn lên tiếng nói

Nhưng tại sao lại gấp như vậy chứ, con chưa chuẩn bị tinh thần Hắn nhăn nhó nói có chút khó chịu lên tiếng

Con cần gì phải chuẩn bị, đàn ông con trai đi hỏi cưới vợ, chứ có phải là đàn bà con gái ra mắt nhà chồng đâu mà phải chuẩn bị, mà ngại với chả ngùng chứ Mẹ hắn trêu hắn, nhìn cái điệu bộ của hắn bà không khỏi buồn cười.

_Ồ nhưng mà...

Không nhưng gì hết, con về nghỉ ngơi, đúng 7h tối mai qua đây đón chúng ta Bố hắn nghiêm nghị nói

Vâng, con biết rồi, con về đây a Hắn chán chường, chào bố mẹ hắn rồi ra về. Hắn bây giờ rất rối, vừa mới nhận ra tình cảm là hắn đã yêu nó, thế mà dùng một cái bố mẹ hắn về lại bắt hắn xem mặt vợ tương lai, thật sự hắn không biết phải làm gì nữa, trên đường lái xe về nhà mà hắn cứ như người mất hồn, chẳng một chút chú tâm vào gì được. Thế là tối hôm đó, ba người, ba tâm trạng, cậu đang vui mừng lại lo lắng cho buổi hẹn ngày mai, nó và hắn thì cả hai đều lâm vào tình trạng rối bời, ba người bọn họ ba tâm trạng nhưng họ lại có một điểm chung là không thể nào ngủ được, vì vậy tối nay cả ba đều trằn trọc vì lo lắng cho buổi tối ngày mai.

Bạn đang đọc truyện *Quá Khứ Và Hiện Tại Anh Vẫn Yêu Em (Lớp Học Bá Đạo)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 24: Cảm Xúc Lẫn Lộn

Bi, làm gì mà mở nhạc to quá vậy Bun bước vào phòng nó nhăn nhó, không chỉ Bun mà còn có cả Bin và cậu nữa.

Ồ sao hôm nay rỗng lại đến nhà tôm thế này Vì tâm trạng không vui nên nó đành kiếm nhạc để giải tỏa, nhưng khi thấy sự hiện diện của ba người bạn thân thì nó cảm thấy sự phiền muộn dường như tiêu tan đi.

Đến chơi, không được à Cậu nói

Oh, bố mẹ tớ đi rồi, hay là mấy cậu ở lại đây chơi đi Nó ánh mắt sáng lên, hào hứng nói.

Ấy da, Bi à có cần như vậy không, tớ biết lâu rồi tớ mới đến thăm cậu, nhưng cậu có cần núm kéo như vậy không Bin dờ giọng châm chọc, chạy đến ôm nó nũng nịu.

Bin à, chỉ cậu hiểu tớ Nó cũng phối hợp diễn với Bin

Tránh ra Cậu và Bun lên tiếng, rồi hai người bước đến kéo nó và Bin ra khỏi nhau.

Ồ sao mấy người nỡ chia cắt tụi tui Bin vờ đau khổ nói *Aaaaa*

Này thì chia, này thì cắt này Bun ngay sau lời nói của Bin không nhận nhượng mà nhéo vào người cậu làm cậu cứ la oai oái cả lên.

Có gì thì nói bằng miệng được rồi, có cần phải đụng tay, đụng chân, ôm ôm ấp ấp không Cậu nhún nhó nói, khuôn mặt tỏ rõ vẻ khó chịu, tuy biết chúng nó là bạn thân của nhau nhưng cậu thật sự không vui khi thấy nó đang được người khác ôm trong vòng tay.

Ồ anh điên à, nói linh tinh quá, làm gì mặc người ta, mà thôi xuống nhà chơi đi Nó nói rồi, kéo tay ba người kia xuống nhà chơi.

Bi lâu rồi không chơi FiFa, làm một trận chứ Bin phấn khởi nói

Ok, ok hai người kia chơi không Nó hỏi

_Ok_ Nói xong cả bốn lao vào bộ máy điện tử

Vào..vào..vào Nó vừa chơi vừa la hét theo

Im coi, ồn ào quá à Cậu nhún nhó nói tuy bên ngoài là vậy nhưng bên trong cậu thật sự thấy thú vị khi thấy bộ dạng này của nó.

Yeal vào rồi, haha..haha Nó mặc kệ sự khó chịu của cậu, phấn khởi la lớn, rồi nó ôm chầm lấy Bun.

Hừ chán ngắt Cậu và Bin lên tiếng phàn nàn

Haha đúng là gà quá mà Bun trêu

Hừ em có ngon thì đấu solo với anh, chẳng qua là có Bi nên em mới ăn theo thôi Bin lên tiếng phản kháng. Bin thật sự là một game thủ, nhưng với nó Bin chẳng bao giờ thắng được nó dù chỉ một lần.

Được thích thì em chiều Bun đồng ý ngay lập tức mà không cần suy nghĩ

Vậy hai người chơi, tớ và Hàn Lâm chế biến bữa trưa nhé Nó

_Ok_ Hai người kia đồng thanh

Ồ sao lại là lỗi tôi vào, tôi không biết làm đâu Cậu

Đã có tôi ở đây yên tâm Nó nháy mắt tinh nghịch, thế là cả hai bắt tay vào làm bữa trưa. Thế là ngoài phòng khác vang rộn tiếng hò hét, còn bên trong phòng bếp lại vang lên những thứ tiếng của xoong nồi, chén đĩa, rồi những tiếng cười nữa.

Ồ chào thầy ạ Bin và Bun đồng thanh lên tiếng ngạc nhiên khi thấy hấn mở cửa rồi bước vào nhà nó.

Ừ, hai em cứ chơi tự nhiên, tôi đến tìm Nhi Hấn

A dạ Nhi đang ở trong bếp ấy ạ, vậy thầy cứ tự nhiên ạ Bun lên tiếng nói, hấn gật đầu thay câu trả lời, rồi bước vào phòng bếp, dừng lại trước cửa bếp hấn khẽ khó chịu trước cảnh tượng trước mặt, khi nó và cậu đang trêu nhau bằng bột mình, mặt người nào người nấy đều dính đầy bột mì.

Nè anh vừa thôi, mặt tôi dính đầy bột mì rồi nè Nó nhún nhó

Haha..cho chừa cái tội tài lanh, giám trêu tôi Cậu mỉm cười nói

Aish vậy thì nè cho nhà người chết luôn Thế là không chịu thua trước cậu, nó nhào người tới trước cậu cùng nắm bột, nào ngờ mắt đã ngã vào người cậu, cậu cũng mất đà ngã theo và hiện trạng bây giờ là nó đang đè lên người cậu(quen quen), nhưng may mắn là không giống như dạo trước là môi chạm môi, nhưng cả hai bất động chỉ biết mở to tròn mắt nhìn nhau.

Khụ Khụ Hấn khẽ ho, hai người nghe thấy tiếng ho thì vội vàng đứng dậy, hành động đó đâu ai biết được hấn đã khó chịu như thế nào, khi thấy nó và cậu nằm bất động trên sàn, hấn thật sự rất muốn lao nhanh đến mà kéo hai người bọn họ ra khỏi nhau, nhưng vì thể diện của người thầy giáo nên hấn không thể lỗ mồm như vậy được. Ngược lại với cảm xúc của hấn, cảm xúc của cậu và nó thì lại rối bời, trái tim thì đập thình thịch khi xém may một lần nữa lịch sử được tái diễn

Bạn đang đọc truyện *Quá Khứ Và Hiện Tại Anh Vẫn Yêu Em (Lớp Học Bá Đạo)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 25

_Ổ chào thầy ạ_Cậu lên tiếng nói, hần khẻ gật đầu kèm theo nụ cười gương gạo

_Anh làm nốt phần còn lại đi, tôi ra nói chuyện với thầy một lát_Nó viện cớ để chuồn đi, vì chuyện nó và hần gần nhà nó chưa cho ai biết cả.

_Ổ nhưng tôi đâu có biết làm đâu_Cậu vừa nói vừa gỡ đầu, điệu bộ đáng yêu vô cùng.

_Thầy nếu không bận gì, thầy ngồi đợi lát ăn trưa với tụi em luôn_Nó đề nghị

_Ý kiến cũng không tệ_Hần gật gù tỏ vẻ đồng ý

_Vậy thầy ra ngoài kia đợi tụi em một lát, sắp xong rồi ạ_Nó mỉm cười nói

_Hay là có cần tôi phụ không, càng nhiều người thì công việc sẽ nhanh hơn mà_Hần lên tiếng nói

_Vậy thầy lật rau rồi xào chúng đi_Nó nói rồi đưa rổ rau cho hần, nhìn hần lật rau một lát rồi nó quay lại cùng cậu làm món mì.

_Ổ thầy lật rau kiểu gì vậy ạ_Nó sau khi cùng cậu làm món mì xong quay lại để giúp hần lật rau thì...ngon và lá rau thì hần bỏ, hần chỉ lấy rễ bỏ vào rổ.

_Tôi..tôi.._Hần ấp úng ngượng ngùng nói không nên lời, thực ra việc đó rất dễ dàng đối với hần, nhưng khổ nỗi hần chẳng thể nào tập trung nổi, khi nghe thấy tiếng nó cười đùa vui vẻ như vậy, tay hần thì lật rau nhưng mắt thì cứ dán chặt vào cái bếp thì làm sao mà làm tốt được chứ.

_Thôi thầy ngồi đây đợi tụi em lát_Nó nói rồi vui vẻ vào lật lại rau, rồi đem xào chúng.

_Woa nhìn ngon quá, hai cậu làm ấy hả_Bun và Bin lên tiếng khen ngợi

_Đơn giản_Nó và cậu đồng thanh

_Mà toàn là công của tớ thôi đấy nhé, còn cậu ta..toàn cản trở tớ không à_Nó nói với vẻ mặt tự đắc

_Gi chứ, nói gì tôi cũng có công chứ bộ_Cậu phản bác lại

_Thôi thôi, cả hai người đều rất là giỏi_Bin lên tiếng nói

_Thôi mọi người ăn cơm_Nó lên tiếng nói

_À mà sao thầy lại đến tìm Bi vậy ạ_Bun lên tiếng

_Vì..

_À tớ quên nói cho mấy cậu biết tớ và thầy Phong vốn dĩ là anh em họ_Nó không để hần nói hết câu, đã nhảy vào họng hần nói, nó nói mà dưới chân khễ đá vào chân hần cầu xin sự giúp đỡ, hai ánh mắt không ngừng trao đổi với nhau

_Anh em họ, đâu ra vậy_Hần nhếch mép khinh khỉnh nhìn nó

_Thầy giúp em đi, làm ơn_Nó ánh mắt nài nỉ

_Đôi lại tôi được gì_Hần môi cười đầy ẩn ý

_Thầy muốn gì cũng được, nếu như trong phạm vi em có thể làm được là ok_nó

_Nói lời giữ lời_Hần mỉm cười đắc thắng * Kết thúc giao dịch bằng mắt)

_Sao không gấp cho tôi_Hần nhìn nó trừng mắt

_Thầy có tay, tự gấp lấy_Nó thản nhiên

_Nhưng tôi muốn em gấp cho tôi_Hần nhìn nó không rời

_Thầy tự đi mà gấp, em không rảnh_Nó cười nhếch môi thách thức

_Vậy em có tin là tụi nhóc sẽ biết chuyện của chúng ta_Hần đe dọa

_Chuyện của chúng ta, là chuyện gì_Nó vờ như không biết

_Chuyện ở gần nhà_Hần nhếch mép

_Hừ được rồi để em gấp cho thầy_Nó bất mãn nhìn hần, hần thôi không nhìn nó nữa, nhưng trên môi khễ xuất hiện nụ cười chiến thắng

_Thầy ăn nhiều vào ạ, sao thầy ăn ít vậy ạ, thầy ăn cái này, cái này..cái này..cái này..cả cái này nữa ạ_Cứ thế để trả đũa hấn nó gấp lia lịa thức ăn vào bát com của hấn, làm cái bát đầy ắp thức ăn, trông khi hấn thì khô sở nhân nhó nhìn nó, thì ba người kia chỉ biết cười nghiêng ngả thắm thấy thương cho hấn vì đã gây tội với nó, thế là buổi ăn hôm đó kết thúc trong sự vui vẻ, sau bữa trưa, ba người kia chơi đến 2h chiều thì ra về.

Bạn đang đọc truyện *Quá Khứ Và Hiện Tại Anh Vẫn Yêu Em (Lớp Học Bá Đạo)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26

_Thầy không về à_Nó hỏi khi thấy hấn vẫn còn ngồi xem phim ở trong phòng khách

_Em ý là đang muốn đuổi tôi sao_Hấn nhưn mày nhìn nó

_Đâu có, cái đó là do thầy nghĩ ấy chứ_Nó nhìn hấn cười cười nói

_Tôi nay em phải đi với tôi đến nơi này_Hấn nói

_Đi đâu tôi nay em có hẹn rồi_Nó mệt mỏi ngồi xuống ghế, trong đầu nó đang chán nản không biết phải làm sao khi một lát nữa thôi nó sẽ được gặp lại người nó yêu mến, nhưng nó lại chưa chuẩn bị tinh thần không biết khi gặp lại anh ấy, nó nên diễn tả cảm xúc như thế nào, vui hay buồn, nên cười hay là khóc.

_Tôi không cần biết, em tôi nay nhất định phải đi với tôi_Hấn khó chịu nói, trong lòng dâng lên một nỗi niềm không vui khi nghe nó nói là có hẹn

_Thầy bức người vừa thôi, em nói là em có hẹn rồi mà_Nó bức tức lớn giọng nói

_Thì hủy hẹn_Khác với thái độ bức tức của nó, hấn bình thản nói

_Thầy hâm à, thầy đi mà hủy hẹn của thầy, em không đi đâu_Nó vẫn ngang bướng nói

_Đây chính là điều kiện tôi muốn em làm_Hấn nhìn nó khẽ nhếch mép thách thức, còn nó nghe xong lời nói của hấn thì cứng họng chẳng biết nói gì cả vì nó cũng đã hứa với hấn sẽ thực hiện những gì hấn đưa ra.

_Hừ thầy được lắm, thầy chết đi là vừa_Nó tức giận cầm lấy cái gối ném vào đầu hấn, rồi hậm hực bước lên phòng.

_Nghĩ ngợi đi, lát nữa tôi qua đón em_Hấn khẽ cười nói với theo nó, * 4h30 *

_Dậy đi nào cô nương_Hấn khẽ lay nó dậy

_Đi đâu, em muốn ngủ_Nó ngái ngủ

_Dậy đi thôi, đến giờ rồi_Hấn tiếp tục kiên nhẫn nói

_Ư cho em 5 phút nữa thôi, chỉ 5 phút thôi em hứa đấy_Nó vừa nói vừa chui sâu vào trong cái chăn nói vọng ra.

_Em bây giờ có dậy ngay không thì bảo_Hấn gần giọng nói

_A..em dậy rồi..thầy đợi em một lát, em ra ngay đây_Nó hốt hoảng, vọt chạy vào phòng tắm khi nghe giọng nói của hấn thay đổi, nỗi ám ảnh khi hấn cướp nộ hôn đầu của nó đã khiến nó nhớ mãi không quên, vì không muốn lịch sử lại được tái diễn nó đành phải ngoan ngoãn dậy ngay lập tức.

_Chúng ta đi đâu ạ_Nó vẫn còn hơi buồn ngủ, vừa ngáp ngắn, ngáp dài nó hỏi

_Đi đến salon, đến đó họ sẽ massage rồi làm tóc ..nói tóm lại họ sẽ chuẩn bị cho em tất cả mọi thứ, từ tóc cho đến áo quần_Hấn nói xong cũng là lúc chiếc xe dừng lại trước một tiệm salon lớn.

_Thầy, không vào có được không, có cần cầu kì như vậy không, em biết cách chăm sóc, và tự làm đẹp cho bản thân mà_Nó nhân nhó nói khi nghe xong lời hấn nói

_Rất cần nữa là đằng khác_Hấn vừa nói vừa mở cửa xe cho hấn

_Nhưng mà...

Bây giờ em muốn tự vào hay để tôi bế vào Hấn nhìn nó nguy hiểm, nó thôi không đưa co với hấn nữa, vì nó biết bây giờ có nói gì đi chăng nữa nó vẫn sẽ là thua thôi thì im lặng là cách tốt nhất, nhìn hấn một cách hậm hực rồi đi vào bên trong.

Lee cô giúp tôi làm cho cô ấy từ một con vịt xấu xí thành một con thiên nga giúp tôi Hấn nói với cô gái tên Lee, vừa nói vừa khẽ liếc đáy mắt hiện ý cười nhìn nó, còn nó nghe hấn nói như vậy thì đầu khôn khỏi bốc khói, khuôn mặt thì tối lại

Trời Phong cậu có cần nói quá vậy không, cô bé vừa đẹp vừa dễ thương như vậy mà cậu còn chê nữa sao Thấy biểu hiện của hai người Lee khẽ cười nói

Thầy ấy đâu có mắt, chị không cần nói nhiều với người thiếu hiểu biết, thiếu thương thức về cái đẹp đâu ạ Như tìm được đồng minh nó nhanh nhẩu nói

Ừk đúng rồi, chúng ta vào trong kia thôi, chị sẽ giúp em đẹp hơn, cho cậu ta phải lé mắt ra mà nhìn em Cô nói kèm theo nháy mắt rồi kéo tay nó đi vào một căn phòng khác, còn hấn thì chỉ biết lắc đầu cười trừ * 6h45*

Lee đã xong chưa vậy Hấn nhăn nhó nói vọng vào bên trong, hấn đâu có biết làm đẹp cho nó lại rắc rối như vậy chứ, đám nhân viên thấy hấn như vậy thì khẽ cười.

Xong rồi đây, cậu đứng là chẳng có kiên nhẫn gì cả Lee bước ra mỉm cười trêu chọc hấn

Cô ấy đâu Hấn không quan tâm đến câu nói của Lee mà khẽ hỏi nó

Bi sao còn chưa ra Lee gọi nó

Dạ rồi đây Nó ngại ngùng bước ra, sau khi nó vừa ra tới chỗ hấn và Lee đang đứng thì mọi người dường như hóa đá trước vẻ đẹp của nó, trên người nó mặc bộ váy trắng tuy đơn giản nhưng lại mang một vẻ đẹp dịu dàng, nhưng không kém phần sang trọng, mái tóc được uốn nhẹ thả tự nhiên, khuôn mặt thì chỉ trang điểm nhẹ, nhìn nó cứ như một nàng công chúa nhỏ vậy.

Phong tôi biết cô ấy rất đẹp, nhưng có cần phải trưng bộ mặt ngố của cậu ra như vậy không, thật là mất mặt Lee khẽ cười nói, làm bạn với hấn cũng được 2 năm nên cô cũng khá hiểu về hấn, đây là biểu hiện lần đầu tiên cô thấy hấn như vậy trước một cô gái và thậm chí nhận xét rằng cô gái này chắc chắn là một người đặc biệt trong lòng của hấn, vì chưa bao giờ hấn có thái độ như vậy trước một cô gái

Nhìn cũng không tệ Hấn khẽ lấy lại tinh thần bước đến chỗ nó mỉm cười nhẹ

Thầy ấy rất giỏi dối lòng nên chị đừng nói với thầy ấy Nó cười nói, còn Lee cô chỉ biết mỉm cười trước câu nói của nó, nhìn hai người bọn họ thất sự mà nói rất đẹp đôi, cô thầm chúc phúc cho hai người.

Đúng là tôi rất giỏi dối lòng, nhưng chỉ với người khác, còn với em tôi rất thật lòng đấy, thực sự em rất đẹp Hấn ghé sát vào tai nó nói, câu nói vừa kết thúc cũng là lúc khuôn mặt nó đỏ bừng vì xấu hổ, trái tim lại một lần nữa khẽ thổn thức trước câu nói và hành động thân mật của hấn

Cám ơn nhé, cứ tính vào thẻ cho tôi, chúng tôi đi trước, tạm biệt Cậu mỉm cười rồi nắm lấy bàn tay nó kéo đi, còn nó chỉ kịp gật đầu thay lời chào Lee rồi nhanh chân nói gót theo hấn bước vào xe.

Bạn đang đọc truyện *Quá Khứ Và Hiện Tại Anh Vẫn Yêu Em (Lớp Học Bá Đạo)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27: Sự Thật 13 Năm Về Trước

Trong khi nó và hấn đang chuẩn bị đến nhà hàng, thì cậu lại đứng đợi trước nhà nó

Ủa Lâm hà, cháu làm gì mà đứng đây, sao không vào nhà Mẹ nó ngạc nhiên hỏi

Dạ cháu đợi Nhi ạ, không biết sao mà điện thoại của Nhi cháu gọi không được, mà có Nhi ở nhà không có Cậu lễ phép

Cô cũng không biết nữa, thấy điện thoại nó ở nhà, còn nữa hai đứa có hẹn gì với nhau à Mẹ nó hỏi

Vâng chúng cháu hẹn đi ăn tối với nhau Cậu mỉm cười nói

Chắc là không được rồi, tối nay nhà cô cũng phải đi ăn tối, có buổi họp mặt quan trọng vì vậy cô nghĩ Nhi không đi được với cháu đâu, mà con bé không nói cho cháu biết à Mẹ nó nói trong sự tiếc nỗi

Dạ không sao đâu, vậy là cô đang chuẩn bị đi đến đó ạ Cậu cố grọng gạo nói

_Ừk_Mẹ nó mỉm cười nhẹ

_Vậy cô mau đi đi, chú đến rồi _Cậu nói khi thấy xe bố nó chạy đến

_Vậy cô đi nhé, tạm biệt _Mẹ nó tạm biệt cậu, cậu chỉ cười thay lời chào

_Chào cháu, khi nào rảnh thì đến nhà chú chơi _Bố nó nói

_Nhất định rồi ạ, cháu xin phép _Cậu mỉm cười nói, rồi rồ ga đi, bố mẹ nó cũng rời đi * Tại Nhà Hàng *

_Con chào bố mẹ _Hắn nắm chặt tay nó bước vào căn phòng riêng biệt rồi khẽ chào bố mẹ hắn, còn nó khi thấy bố mẹ hắn thì chết lặng

_Đây là.... _Bố mẹ hắn hỏi

_Đây là Nhi bạn gái của con và đây chính là người con muốn cưới, vì vậy xin bố mẹ cho phép chúng con _Hắn nói một mạch làm bố mẹ hắn ngơ người

_Papi..mami _Nó chạy đến ôm lấy bố mẹ hắn, mà không để ý đến lời nói của hắn

_Papi..mami không lẽ con là bé Bi _Bố mẹ nó ngạc nhiên nói

_Hức..hai người đi lâu đến nỗi quên con luôn rồi sao _Nó nước mắt ngấn, nước mắt dài nhìn bố mẹ hắn

_Ta xin lỗi..đừng khóc ngoan, còn gái lớn rồi không nên khóc _Bố mẹ hắn dỗ dành nó như trẻ con

_Hức.. hức không chịu đâu..không chịu đâu _Nó vờ dỗi, được nước lại dờ trò mèo nheo với bố mẹ hắn (lại diễn sâu)

_Thôi sau này sẽ bù cho con nhé, con gái của chúng ta đúng là lớn thật rồi, càng lớn càng xinh đẹp đúng không bà _Bố hắn dịu dàng nói

_Đúng rồi, càng lớn càng xinh, vì vậy con đừng trách tại sao hai ông bà già này không nhận ra con, cũng 13 năm rồi còn gì nữa _Mẹ hắn ôm lấy nó mà vỗ về

_Chuyện này là sao, bố mẹ quen cô ấy sao _Hắn bị bơ nãy giờ, cuối cùng sau vài giây sững sờ hắn cũng lên tiếng

_Gì mà quen biết, thân thiết nữa là đằng khác _Nó mỉm cười nói

_Mà khoan,có gì đó không đúng ở đây, sao thầy ấy lại gọi papi..mami là bố mẹ.... _Nó nhú mày nói khi vừa nhận ra có gì là lạ ở đây

_Có gì mà không đúng, họ là bố mẹ của tôi thì tôi phải gọi là bố mẹ thôi _Hắn khẽ nhú mày trước câu nói ngớ ngẩn của nó.

_Ý em không phải là vậy, thầy là con nuôi sao _Nó vô tư hồn nhiên nói mà không hề hay biết khuôn mặt của hắn đang tối lại

_Vương Thiên Nhi..em có muốn chết ngay lập tức không _Hắn nghiêm giọng nói

_Không đúng sao, em nói chỉ có nước là 100% là chính xác _Nó mỉm cười đắc thắng

_Chính xác cái đầu em _Hắn nhìn chăm chăm vào nó

_Thôi Hai đưa lại đây ngồi đi, đừng cãi nhau nữa..lát bố mẹ Bi đến rồi sẽ biết _Bố mẹ hắn nhẹ nhàng bảo, trong đầu nó và hắn lại bắt đầu suy nghĩ

_*Cạch* Xin lỗi anh chị chúng tôi đến muộn thật ngại quá _Bố mẹ nó bước vào

_Không sao lâu rồi mới gặp lại, bây giờ đã có mặt đầy đủ chúng ta vừa ăn vừa nói chuyện nhé _Bố mẹ hắn mỉm cười chào đón

_Bé Bi con đã đến rồi à _Bố mẹ nó không khỏi ngạc nhiên khi thấy sự hiện diện của nó

_vâng ạ _Nó mỉm cười

_Con đến đây sao không nói với bố mẹ chứ, có biết bố mẹ lo lắng không _Bố mẹ nó khẽ trách, nó chỉ biết im lặng cũng không biết nói gì cả

_Anh chị đừng trách con bé nữa, hôm nay là ngày vui chúng ta nên vui vẻ nói chuyện với nhau mới đúng với mục đích cuộc gặp gỡ hôm nay _Bố mẹ hắn lên tiếng giải vây cho nó

_Con muốn biết mọi chuyện là như thế nào _Hắn nãy giờ im lặng, cuối cùng cũng phải lên tiếng vì những chuyện này, vì sao bố mẹ nó và hắn lại quen nhau mà không phải là sự quen biết bình thường,họ thật sự rất thân thiết với nhau, rồi tại sao nó lại gọi bố mẹ papi..mami, rồi cái cảm giác quen thuộc mỗi khi bên nó là sao thật sự trong đầu hắn bây giờ rất rối.

_Con cứ bình tĩnh đã _Bố hắn

_ Con cũng muốn biết chuyện gì đang diễn ra, thật sự con chẳng hiểu chuyện gì đang diễn ra cả_ Nó cũng lên tiếng, nó cũng như hấn vậy, chuyện này làm nó thấy mệt mỏi, hôm nay bố mẹ nó bảo là sẽ cho nó gặp tiểu Phong, vậy mà đến đây chẳng thấy tiểu Phong đâu chỉ thấy bố mẹ anh ấy, còn nữa tại sao hấn lại gọi papi..mami tiểu Phong là bố là mẹ, mà nó nhớ papi..mami tiểu Phong chỉ có mình tiểu Phong là đứa con trai độc nhất, chẳng lẽ .....

Bạn đang đọc truyện *Quá Khứ Và Hiện Tại Anh Vẫn Yêu Em (Lớp Học Bá Đạo)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 28: Sự Thật 13 Năm Về Trước (2)

_ Thôi được rồi chúng ta sẽ nói rõ cho hai con nghe_ Bố hấn lên tiếng nói

_ Thực ra chuyện 13 năm về trước tiểu Phong chưa chết, lúc ấy vì tình trạng quá nguy kịch, nhưng nhờ chúng ta có quen được một người bạn, họ có quen biết được một vị bác sĩ nổi tiếng chuyên chữa chữa về chấn thương đầu, vì vậy chúng ta đã đưa tiểu Phong sang Mi_ Mẹ hấn nhẹ nhàng nói

_ Nhưng cũng đâu có cản dừng lên việc anh ấy chết chứ_ Nó ảm ức nói

_ Bi con đừng có như vậy, bình tĩnh nghe hết mọi chuyện cái đã_ Bố mẹ nó khẽ nhắc nhở vì cái tính bộp chộp của nó, nó cũng thôi ngồi im không nói gì nữa.

_ Thật ra lúc phẫu thuật xong thì tiểu Phong lâm vào tình trạng hôn mê, và cuối cùng vị bác sĩ kết luận nó lâm vào tình trạng người thực vật không biết bao giờ tỉnh, chúng ta cũng vì bất đắc dĩ nên mới giấu con chuyện ấy_ Bố hấn lên tiếng nói

_ Thật lòng xin lỗi con, chúng ta thật không ngờ chuyện ấy đã ám ảnh con cho đến ngày hôm nay, thật lòng chúng ta không muốn như vậy đâu_ Bố mẹ hấn

_ Chuyện cũng qua rồi mà papi..mami cũng đừng tự trách mình nữa, con hiểu mọi người làm như vậy cũng chỉ là lo lắng cho con mà thôi_ nó mỉm cười nhẹ

_ Vậy bây giờ tiểu Phong của con đâu, con muốn gặp anh ấy_ Nó hỏi

_ Con thật sự không biết sao, tiểu Phong chính là thầy giáo của con đó_ Bố mẹ nó lần bố mẹ hấn khẽ cười nói

_ Thầy...thầy..chính ..là tiểu Phong ư..._ Nó nói không nên lời

_ Vậy là những giấc mơ con hay mơ thấy chính là vụ tai nạn 13 năm về trước, và hay những kí ức mơ hồ về hai đứa trẻ cũng chính là con và em ấy sao_ Hấn không để ý đến lời nó nói, mà nói về những thứ hấn hay mơ thấy

_ Đúng chính xác là vậy, vì chấn thương quá nặng nên con bị mất hết trí nhớ, chỉ nhớ mơ hồ về tất cả mọi thứ mà thôi_ Mẹ hấn nói

_ Vậy chuyện ở gần nhà, rồi về làm việc cùng một trường cũng chính là kế hoạch của mọi người sao_ Hấn và nó đồng thanh, bố mẹ nó và bố mẹ hấn bật cười trước sự thông nhất tâm đầu ý hợp của cả hai, còn nó và hấn cũng hơi ngại về sự đồng thanh này

_ Đúng chính xác là như vậy_ Bố mẹ hấn và bố mẹ nó đồng thanh, thế là buổi tối hôm đó mọi thắc mắc đều được giải tỏa, họ cùng nhau ăn uống nói chuyện vui vẻ.

_ Sao nãy giờ em im lặng vậy, mọi ngày đâu có im lặng như vậy đâu_ Hấn khẽ lên tiếng nói khi thấy sự im lặng lạ thường của nó.

_ Em đang suy nghĩ_ Nó nói

_ Suy nghĩ cái gì, suy nghĩ tại sao tôi lại là tiểu Phong, người mà em mong nhớ chứ gì_ Hấn khẽ cười nói

_ Ở sao thầy lại biết được hay vậy chứ_ Nó mở tròn đôi mắt ngạc nhiên nhìn hấn

_ Đừng có trung bộ mặt ngó đó nhìn tôi, tôi là ai cơ chứ, không có chuyện gì là tôi không biết và mọi việc không thể nào qua mắt được tôi đâu_ Hấn tự cao tự đại nói, vừa nói vừa nhún vai cười

_ Hừ lại bắt đầu hoang tưởng rồi, làm sao một người như thầy lại là tiểu Phong được chứ, tiểu Phong Phong của em lúc nào cũng yêu thương em, lúc nào cũng nhường nhịn em mọi thứ, chứ đâu như thầy chứ_ Nó lắc đầu nói

_ Tôi như thế nào, tôi thấy tôi vẫn yêu thương nhường nhịn em đấy chứ_ Hấn mỉm cười tươi nhìn nó nói

_Nhường nhìn gì chứ, suốt ngày toàn tranh đồ của em, lại còn hay bắt nạt em nữa, chắc chắn có gì đó sai sai, chắc chắn tiểu Phong của em đã bị người ta hoán đổi, rồi lấy thầy làm thể thân của anh ấy_Nó xoa xoa cái cằm nói

_*Cốc* em mới là người bắt đầu hoang tưởng thì có ấy, bớt suy nghĩ linh tinh đi, đầu óc của em đúng thật là chẳng có gì cả, mà cho dù có như thế nào đi nữa, sự thật vẫn không thể thay đổi, tôi là tiểu Phong, người mà em hết mực yêu quý_Hắn không thương tiếc mà cốc vào đầu nó, rồi lại mỉm cười dịu dàng nói cho nó.

_Đau chết đi được, như vậy mà bảo là yêu thương ư, đúng là ác ma mà_Nó nhăn nhó nhìn hắn trừng mắt nói, còn hắn bật cười thích thú trước cái vẻ tức giận của nó, tuy bên ngoài nó tỏ là không tin về việc hắn là tiểu Phong của nó, nhưng bên trong nó thật sự rất vui vì điều đó. *Sáng hôm sau*

_Bố mẹ buổi sáng vui vẻ_Nó chạy đến hôn chụt vào má của bố mẹ nó kèm lời chúc

_A, papi..mami buổi sáng vui vẻ_Nó khá là ngạc nhiên khi mới sáng đã gặp được bố mẹ hắn, nhưng nhanh chóng gạt đi sự ngạc nhiên đó nó chạy đến, hôn chụt vào má bố mẹ hắn như đã làm với bố mẹ nó, điều đó đã làm bố mẹ hắn cười mãi vì tính tình của nó chẳng thay đổi gì cả, vẫn lời chào mỗi buổi sáng kèm theo một nụ hôn nhẹ ở má, điều đó làm họ rất vui và hạnh phúc.

Sao em không làm vậy với tôi Thấy bản thân bị nó bơ như vậy thì không khỏi bức tức mà lên tiếng nói

_Sao em phải làm vậy chứ, thầy chưa tỉnh ngủ sao_Nó trêu hắn

_Tôi nhớ hình như lúc còn nhỏ em cũng hay hôn tôi vào mỗi buổi sáng, vậy bây giờ em cũng phải như vậy chứ_Hắn vừa nói vừa xoa cằm ra vẻ suy nghĩ nói

_Đó là lúc trước thôi, còn bây giờ thì NEVER_Nó nhìn hắn nói còn nhấn mạnh chữ "Never" nữa, hắn bị nó nói như vậy thì không khỏi bức tức

_Hừ em được lắm, để xem lát ai chở em đi học_Hắn giận dỗi lên tiếng, cả nhà bật cười trước thái độ của hắn, vậy là mới sáng sớm mà gia đình nó lại đầy ắp tiếng cười hạnh phúc.

Bạn đang đọc truyện *Quá Khứ Và Hiện Tại Anh Vẫn Yêu Em (Lớp Học Bá Đạo)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 29: Đụng Độ Ở Bar

_Bi cuối cùng bà cũng đến_Cả lớp thấy nó vào lớp thì không hện mà gấp, cùng nhau chạy đến chỗ nó

_Woa có chuyện gì hot mà mấy người thấy tôi thì như vớ được vàng vậy_Nó ngạc nhiên khi thấy thái độ của mọi người.

_Hôm qua có hai người đi chơi riêng mà không rủ lớp đó à nhang_Mọi người trêu

_Ai ai ai nói nghe coi, bản cô nương sẽ trừng trị thích đáng_Nó hứng phấn truy hỏi

_Bà chứ ai, còn gái bộ ngây thơ, định giả nai đến bao giờ_Bun lên tiếng

_Ừ làm gì có..có nhầm không vậy_Nó trở mặt vô tội nhìn mọi người nói

_Vậy không phải hôm qua cậu đi chơi với Lâm à_Bin ngạc nhiên hỏi, hôm qua sau khi ở nhà nó về thì thấy vẻ mặt cậu có vẻ vui vui, nên Bun và Bin tra hỏi thì biết được cậu có hẹn đi chơi với nó vào tối hôm qua.

_Chết, nói mới nhớ hôm qua tớ có việc không đi được, tớ cũng quên mất tiêu cuộc hẹn với cậu ấy_Nó giật mình khi nghe Bin nói, trong lòng lại dâng lên cảm xúc tội lỗi

_Trời ạ, mất cả hứng, vào lớp rồi về chỗ thôi_Cả lớp tiu ngưu khi nghe câu trả lời từ nó rồi ai về chỗ nấy vì đã vào lớp, nó cũng về chỗ của mình ngồi, đã vào lớp nhưng cậu không đến lớp, thế là cả ngày hôm đó chỗ ngồi của cậu vắng, cậu nghỉ học, trong lòng nó lo lắng và cảm thấy có lỗi rất nhiều với cậu, vì thế trong các tiết học nó chẳng tập trung được gì cả

_Vương Thiên Nhi_Hắn lớn giọng gọi nó khi thấy nó cứ thần thờ, mà gọi rất nhiều lần lại không nghe thấy, trong đầu không ngừng suy nghĩ không biết chuyện gì đã xảy ra với nó, khi thấy nó như vậy.

_Bi thầy gọi kìa_Bin lên tiếng khẽ lay vai nó

_Văng có chuyện gì vậy ạ_Nó giật mình rồi đứng dậy đưa đôi mắt ngạc nhiên nhìn hấn

_Em, tại sao trong lớp học lại không tập trung, lại là tiết học của tôi em muốn như thế nào đây_Hấn nhú mày nói

_Em xin lỗi, lần sau sẽ không như vậy nữa_Nó cúi đầu hối lỗi nói

_Thôi được rồi, lần sau nhớ tập trung vào là được, nếu có lần sau thì em biết rồi đấy_Hấn nhẹ nhàng nói khi thấy khuôn mặt nó như vậy, không nổi phạt nó, hấn chỉ biết nhẹ nhàng cảnh cáo, rồi lại tiếp tục vào bài giảng của mình

_Bí đi với tụi tớ_Bun và Bin chạy đến khoác vai nó cười tươi nói

_Ồ mà đi đâu cơ_Nó ngạc nhiên

_Chẳng phải cậu đang có dự định đến nhà Lâm sao_Bin cười cười nói

_Sao các cậu biết hay vậy_Nó cười tươi nói

_Sao lại không biết được chứ, đã nói là bạn thân rồi mà chỉ cần nhìn là hiểu_Bun lên tiếng nói, thế là cả ba khoác vai nhau đi ra lấy xe và đến nhà cậu.

_Chào các cháu, các cháu tìm ai_Một bà cụ lên tiếng hỏi khi thấy tụi nó

_Dạ chúng cháu chào bà, cho cháu hỏi đây phải nhà Hấn Lâm không ạ_Đồng thanh cả ba người lên tiếng lễ phép

_À đúng vậy, nhưng nó không có ở nhà_Bà cụ

_Vậy khi nào cậu ấy về ạ_Bun nói

_Bà cũng không biết, từ tối hôm qua nó ra khỏi nhà thì vẫn chưa về nhà_Bà cụ tỏ vẻ lo lắng nói, khuôn mặt không giấu được sự buồn bã

_Bà có biết cậu ấy thường hay đi đến đâu không ạ_Nó lo lắng nói, mà không chỉ nó cả Bin và Bun cũng vậy

_Theo bà biết nó hay đến, quán bar Beer CLUB, các cháu thử đến đó xem sao_Bà cụ nói, chúng nó chào bà rồi nhanh chóng rời đi.

_Chúng em muốn vào trong đó tìm người, không biết có được không ạ_Nó lên tiếng nói

_Mấy em chưa đủ tuổi nên chưa được vào_Chàng trai nói

_Chúng em chỉ vào một lát rồi ra ngay_Bun nói

_Đúng rồi chỉ một lát thôi mà anh_Bin nói

_Không là không_Chàng trai nói, thế là cuộc tranh cãi lại bắt đầu, còn nó nhân lúc chàng trai không để ý nó bước vào bên trong, cái không khí nhộn nhịp ồn ào khiến nó cảm thấy chán ghét, nhất là mùi rượu. Nó cứ đi quanh quẩn tìm cậu nhưng chẳng thấy đâu cả, đang đi thì nó lại va phải một người

_Xin lỗi tôi không cố ý_Nó cúi đầu

_Học sinh trung học sao, nhìn cô em cũng không tệ, có muốn đi cùng anh không_Giọng nói chanh chua của một lão già lên tiếng

_Xin lỗi, tôi cần phải đi_Nó nói rồi rời đi nhưng vừa mới bước đi lại bị kéo lại và nó đang ở trong vòng tay của lão già đó

_Ông làm gì vậy, thả tôi ra_Nó không ngừng vùng vẫy, nó cảm thấy kinh tởm lão già đó

_Đừng có giả bộ nữa, cũng chỉ là cần cái này chứ gì_Lão cười nham hiểm rồi lôi trong ví ra một nắm tiền đưa nó

_*Chát* lão già chết tiệt ông nên tránh xa tôi ra trước khi tôi điên lên_Nó cảm thấy bản thân bị sỉ nhục nặng nề khi thấy lão coi nó như gái làm tiền, không chần chừ nó tát lão không thương tiếc, lực khá mạnh làm khuôn mặt lão lệch sang một bên, khóe môi cũng rỉ máu, còn cả quán bar lại bắt đầu nhao nháo cả lên khi sắp có kịch hay.

_Con khốn, mày nghĩ mày là ai chứ, ba cái thứ làm tiền như mày mà cũng bày đặt tỏ vẻ thanh cao ư, đã vào đây thì cũng chỉ là cái loại nhơ nhuốc mà thôi_Lão già tức giận không ngừng phi bắm nó.

_Tôi nói cho ông biết, ông lập tức xin lỗi và rút lại những lời vừa nói ngay_Nó ánh mắt lạnh lùng, căm phẫn nhìn lão

_Haha mày nghĩ mày là ai mà có quyền ra lệnh cho tao chứ, cái loại làm tiền như mày mà cũng bày đặt danh dự ư, tỏ thanh cao với ai chứ, hay mày chê tao già, tuy tao già nhưng tao có rất là nhiều tiền, ngoan ngoãn theo tao thì còn có chút cháo mà kiếm sống qua ngày, sao được chứ_Lão cười hả hê khinh bỉ nhìn nó, vừa nói vừa lấy tiền ném vào người nó

_*Chát* xin lỗi ngày_Nó lại tát lão kiên trì lặp lại lời nói bản thân run lên từng đợt vì tức giận, cả người nó lại toát ra một sự lạnh lẽo đến đáng sợ, cả

quán bar lại náo nhiệt hơn, họ mở tròn mắt thú vị nhìn nó, một cô gái nhỏ bé lại giáng đánh một tay ăn chơi có tiếng như lão già kia rồi còn bắt lão xin lỗi, quả là không tầm thường.

Giáng đánh tao ư, tui bây đâu, dạy dỗ nó cho tao, hôm nay tao phải cho nó sống không bằng chết, rượu mời không uống lại muốn uống rượu phạt, hôm nay lão già gia muốn biết người có bản lĩnh gì mà giáng đánh lão già gia đây Lão tức giận ra hiệu cho đám đàn em của lão, ngay sau lời nói là đám đàn em của lão khoảng 10 đứa vây quanh lấy nó.

Bạn đang đọc truyện *Quá Khứ Và Hiện Tại Anh Vẫn Yêu Em (Lớp Học Bá Đạo)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 30: Đụng Độ Ở Bar (2)

Lâm sắp có kịch hay để xem rồi đó Anh chàng thanh niên ngồi cùng cậu ở góc khuất khẽ lên tiếng nói với cậu khi đám đông ngày một đông

Bớt nhảm nhí đi Cậu mệt mỏi nói

Cậu xem lão già họ Triệu lại gây chuyện rồi kia Cậu bạn nhếch mép nói

Mặc kệ lão, uống đi Cậu không quan tâm thật sự cậu thấy trong người rất mệt mỏi, chán nản vì vậy rượu là giải pháp tốt nhất giúp cậu thoát khỏi sự mệt mỏi đó, cậu thật sự không muốn nghĩ nhiều nữa vì vậy cậu cứ uống để bớt suy nghĩ, để bớt nhớ đến ai đó, nhưng càng uống cậu lại càng nghĩ nhiều hơn, càng nhớ người đó hơn (biết ai rồi nhỉ)_ Cậu cố gạt đi những giọt nước mắt của nó giọng nói đầy sự hối hận

Anh đi chết đi, tại sao lại mắng tôi chứ, anh có biết tôi vì lo lắng vì thấy tội lỗi với anh vì hôm qua đã thất hẹn với anh nên tôi mới đến đây tìm anh không đã làm ơn lại còn mắng oán, tôi đã sợ hãi, đã tổn thương như thế nào anh biết không, tại sao lại còn quát mắng tôi vô cớ chứ, tại sao lại vô lý như vậy chứ Nó vừa nói vừa khóc, lời nói kèm theo hành động không ngừng lấy tay đánh vào ngực cậu, bao nhiêu uất ức được nước nó điều trút lên người cậu.

Được rồi là anh sai, là ai vô lý khi đã mắng em vô cớ, là anh không tốt khi hiểu nhầm lòng tốt của em Cậu ôm lấy nó thật chặt mặc cho nó ra sức đánh cậu, nó cuối cùng cũng không còn sức nữa mà đánh cậu, nhưng nước mắt vẫn rơi, còn cậu..cậu cứ đứng đó ôm lấy nó giữa đường, mặc cho mọi người xung quanh nhòm ngó. Cậu rất vui, rất hạnh phúc cậu ước thời gian nếu được xin dừng trôi mà dừng lại để cậu cứ mãi được ôm nó trong lòng như vậy, giờ thì cậu biết bản thân không thể sống thiếu nó nữa rồi.

Bạn đang đọc truyện *Quá Khứ Và Hiện Tại Anh Vẫn Yêu Em (Lớp Học Bá Đạo)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 31: Hoàn Cảnh Hàn Lâm

Nè Anh buông tôi ra được rồi đó Nó cuối cùng cũng nín, thôi không khóc nữa, giọng nói vẫn còn chút giận dỗi nó lên tiếng

Không, em tha lỗi cho anh thì anh mới buông ra Cậu mỉm cười tùm tùm nói

Ừa anh..anh..em..em đâu ra hay vậy, lớn hơn tôi hay sao mà xưng hô là anh em chứ Nó vừa nói vừa cố thoát ra khỏi vòng tay cậu

Không có hơn tuổi, nhưng từ nay về sau anh sẽ vẫn tiếp tục dùng các xưng hô này, vì kể từ hôm nay anh chính thức theo đuổi em, đến khi em chấp nhận làm bạn gái của anh Cậu siết chặt vòng tay mặt đối mặt nhìn nó rồi khẽ lên tiếng, ánh mắt kiên định nhưng lại rất chân thành điều đó làm nó khá là bối rối

Anh bệnh à Vừa nói vừa đưa tay lên trán cậu

Anh không bệnh, lời anh nói là chân thật đấy Cậu khẳng định nói

Anh...trán anh nóng lắm..anh bị sốt rồi, nhanh chúng ta đi về nhà thôi Nó không màng đến lời nói của cậu, nó hốt hoảng khi thấy thật sự người cậu rất nóng, nhanh chóng bắt một chiếc xe taxi nó cùng cậu về nhà, còn cậu khi thấy thái độ như vậy của nó thì trong rất buồn, một nỗi niềm thất vọng chiếm lấy tâm trí cậu, không hiểu sao là do bị bệnh hay là do chuyện nó làm lơ lời tỏ tình của cậu mà bây giờ cậu rất mệt, đầu đau như búa bổ, mi mắt của cậu nặng trĩu, cậu thật sự rất mệt

Anh mệt lắm à, mặt tái nhợt hết cả rồi Nó lo lắng khi thấy biểu hiện mệt mỏi của cậu

Không sao đâu, chỉ là hơi buồn ngủ, đường về nhà còn xa em cho anh mượn bờ vai em một lát nhé Cậu ánh mắt không che giấu được sự mệt mỏi xen lẫn buồn bã nhìn nó, nó ngơ ngời vài giây rồi cũng nhanh chóng gạt đầu, còn cậu khẽ mỉm cười rồi dựa vào người nó, không hiểu sao cậu cảm thấy rất bình yên khi dựa vào vai nó và cũng vì thế cậu đã thiếp đi lúc nào không hay. Còn nó tâm trạng rối bời, nó biết nó đã làm cậu buồn, khi nghe lời nói của cậu, thật lòng không hiểu sao trái tim nó đập nhanh liên tục, nó sợ nó làm cậu tổn thương khi từ chối cậu vì vậy nó đành phải trốn tránh câu nói của cậu, biết là cậu sẽ buồn sẽ thất vọng nhưng nó chẳng biết làm gì hơn.

Thằng bé sao rồi cháu Bà của cậu lên tiếng hỏi

Dạ không sao đâu ạ, chỉ là sốt nhẹ cơ thể suy nhược, tỉnh dưỡng vài ngày là được, bà đừng lo ạ Nó mỉm cười rồi nhẹ nhàng trấn an bà của cậu.

Tội nghiệp thằng bé, nó từ bé đến lớn như bây giờ vậy mà chưa bao giờ cảm nhận được tình yêu thương của gia đình, có lẽ nó cảm thấy thiếu thốn tình cảm lắm Bà nói mà nước mắt khẽ lăn dài, nhìn cậu mà lòng bà đầy xót xa

Bà nói vậy là sao ạ, cháu không hiểu Nó mơ hồ nói

Ta cũng không giấu gì cháu, bố mẹ thằng Lâm li hôn từ lúc nó lên 5 tuổi, mỗi người một nơi, không ai đoái hoài đến nó, nó về sống với bà nhưng một mình bà có lẽ vẫn không đem đến nó cái gọi là tình yêu của gia đình, nó cũng vì vậy mới trở nên hư hỏng, tính tình ngang tàng, lạnh lùng Giọng nói chua xót bà khẽ nói, dừng lại một lúc rồi bà lại lên tiếng

Nhưng không hiểu sao gần đây nó trở nên ngoan hiền, không còn lạnh lùng nữa, nó cũng đã coi mở nhiều hơn với mọi người, biết quan tâm giúp đỡ mọi người xung quanh, có lẽ là vì cô bé nào đó tên là Nhi ở chung lớp với nó, bà có nghe nó hay nhắc đến cô bé này Bà tận tình kể mọi chuyện cho nó nghe, khi nghe nhắc đến tên mình bản thân vô thức giật mình, cái đầu lại bắt đầu suy nghĩ linh tinh, làm nó rối loạn hết cả lên. Nói chuyện với bà cụ một lát, nó chào tạm biệt bà để về nhà vì đã 5 giờ chiều, trên đường đi về nó cứ như người mất hồn, tâm trí cứ nghĩ về những gì bà cụ nói, rồi nó lại nghĩ đến lời nói của cậu lúc trưa, cứ thế nó cứ bước đi vô hồn trên đường, phía sau nó một chiếc xe đang chạy nhanh đến chỗ nó * kít kít kít * tiếng còi xe reo in ỏi, nhưng nó chẳng biết gì cả, vẫn thản nhiên bước đi, đến khi chiếc xe lao gần đến chỗ nó, mọi người hốt hoảng nhìn nó, còn nó giật mình bây giờ nó mới biết bản thân đang gần đến với tử thần, nó chỉ biết chết lặng chẳng biết làm gì cả, cả người nó như đóng băng, đôi chân không thể nào nhấc lên được, nó đành nhắm đôi mắt lại trông chờ tử thần mang nó đi *Vù* một cơn gió mạnh lướt ngang qua người nó, 1 giây, 2 giây, 3 giây trôi qua nhưng nó chẳng thấy gì cả, nó chỉ cảm nhận được một vòng tay đang quấn lấy nó, rồi hơi thở dồn dập của ai đó, lần nhịp tim của người đó nữa

B....i....n...Bin là cậu à Nó mở tròn mắt ngạc nhiên nói, trong lời nói có chút thất thần xen lẫn sự hỗn loạn

Cậu có sao không Bỏ mặc ánh mắt ngạc nhiên của nó, cậu lo lắng hỏi

Tớ không sao, cảm ơn cậu nhé Nó mỉm cười trấn an

Cậu có bị ngốc không vậy, có biết lúc này nguy hiểm lắm không, may mà tớ đến kịp không thì cậu đã die rồi có biết không hả, đồ ngốc shit này, đến bao giờ cậu mới lớn, mới bớt hậu đậu được đây Cậu khẽ mắng nó, tuy bên ngoài tỏ vẻ bình tĩnh nhưng trong lòng Bin rất lo sợ, lúc này khi nó xem một tý nữa là bị tử thần đưa đi, cậu không hiểu sao cảm giác lo sợ như sắp mất một thứ gì đó lại dâng lên, vì vậy không do dự suy nghĩ nhiều cậu lao nhanh đến chỗ nó, khi ôm nó vào trong vòng tay, khi biết nó đã an toàn thì cậu mới thở phào nhẹ nhõm

Tớ xin lỗi, tớ biết lỗi rồi mà Nó hối lỗi cúi đầu nói, điệu bộ đáng yêu vô cùng

Thôi được rồi, nhớ đây là lần cuối cùng đó nghe không Nhìn cái điệu bộ đó cậu cũng không nờ giận, nờ mắng nó nữa nên chỉ nhẹ nhàng nói, hai người đứng giữa lòng đường nhưng nó vẫn trong vòng tay của Bin, mọi người xung quanh thấy vậy không ngừng bàn tán.

Giờ trẻ hiện nay là vậy đấy, xem một tý nữa thì chết, mà vẫn tinh bơ được, vẫn còn có thể yêu đương được đúng là Người 1 lắc đầu ngao ngán nói

Đúng rồi, chúng còn không ngại thể hiện tình cảm cho mọi người thấy nữa mà Người 2 cũng lên tiếng đồng tình nói, bla...bla..bla.. còn nhiều lời nói khác nữa (t/g k thể nói hết vì nhiều quá thông cảm), để xem bộ 3B có còn tồn tại, có còn gắn kết được nữa không_ Khẽ mỉm cười nhìn ngắm tấm ảnh trong điện thoại khi này chụp được lúc Bin đang ôm nó người đó nở nụ cười hào hứng rồi rời đi.

Bạn đang đọc truyện *Quá Khứ Và Hiện Tại Anh Vẫn Yêu Em (Lớp Học Bá Đạo)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 32: Âm Mưu, Hiểu Nhầm

Hôm sau nó dậy thật sớm rồi rời khỏi nhà và đến nhà Hàn Lâm vì nó hứa sẽ chăm sóc cậu đến khi hết bệnh.

_Cháu chào bà, Cậu ấy thế nào rồi ạ_Nó sau khi chào hỏi bà, thì hỏi ngay về tình trạng của cậu

_Nó chẳng ăn uống được gì cả, nhìn nó mà bà xót xa quá cháu à_Bà lo lắng nói

_Bà đừng lo, để cháu chăm sóc cậu ấy, bà cứ đi nghỉ ngơi đi, đã có cháu ở đây rồi_Nó mỉm cười trấn an bà, nói chuyện một lúc thì nó bước vào phòng cậu

_Anh tỉnh rồi à, ăn chút cháo nhé_Nó mỉm cười nói

_Không ăn đâu, anh không muốn ăn_Cậu nhăn nhó nói

_Không ăn làm sao khỏe được chứ, anh không nhèo quá đó, anh mà vẫn còn bị bệnh tôi vẫn còn khổ với anh dài dài, vẫn phải nghỉ học đến đây để chăm anh, mệt lắm đó_Nó kể lể

_Mặc em, anh muốn được em chăm sóc_Cậu mỉm cười trêu nó

_Hừ tôi không đủ kiên nhẫn đâu à, anh mà không mau hết bệnh thì tôi mặc xác anh đó_Nó cười nói đáp

_Vậy mặc anh đi_Cậu vờ dỗi

_Anh..anh hừ, mà tôi nhớ là có người muốn theo đuổi tôi, vậy mà ốm đau như thế này thì làm sao mà theo đuổi được ta_Nó nghĩ ngợi một lúc rồi nói

_Em nói vậy là đang cho anh cơ hội sao_Cậu vui như vớ được vàng, ánh mắt sáng ngời nói

_Tôi không biết, anh muốn nghĩ sao thì tùy, còn bây giờ ngoan ngoãn ăn hết bát cháo này đi, may ra tôi còn xem xét lại_Nó xoa xoa cái cằm nói, còn cậu im lặng nhưng cứ mỉm cười tít mắt, mọi cử chỉ của cậu đều được nó thu vào tầm mắt nó, trong lòng không hiểu sao lại dâng lên một cảm giác tội lỗi, vốn dĩ chỉ nói đùa để cậu lừa cậu ăn cháo thôi, nhưng không ngờ cậu lại tưởng thật khuôn mặt hạnh phúc rõ ràng, bản thân vô thức tự mắng bản thân "Bi ơi là Bi mày lại làm một chuyện ngu ngốc nữa rồi, đã không yêu người ta, tại sao lại còn gieo cho người ta hy vọng làm gì vậy, mày thật đúng thật là tệ quá đi", cứ thế nó không ngừng mắng bản thân mình vừa nghĩ vừa lấy tay cốc vào đầu mình, cậu nhìn vậy không khỏi buồn cười trước điệu bộ của nó.

_Nè..nè em sao vậy, anh ăn xong rồi_Cậu mỉm cười lay tay nó nói

_À...ờ anh ăn xong rồi, thì uống thuốc rồi nghỉ ngơi nhé_Nó giật mình nhưng rồi nhanh chóng mỉm cười tươi nói với cậu

_Chúng ta đi dạo nhé, nằm hoài anh thấy mệt quá_Cậu mỉm cười lên tiếng gợi ý

_Cũng được_Nó, rồi cả hai cùng nhau đi dạo, trong khi nó đang cùng cậu vui vẻ ở nhà, thì trên trường học, đông tố lại nổi lên ầm ầm (hơi quá)

_Bun em nghe anh nói đã, tất cả chỉ là hiểu lầm thôi, đừng như vậy_Bin kéo tay Bun lại

_Hiểu lầm...hiểu lầm gì chứ, anh nói đi tại sao lại đối với tôi như vậy_Bun nước mắt rưng rưng nhìn Bin

_Chúng ta là bộ ba thân thiết với nhau, chơi với nhau cũng được 7 năm rồi, đi đâu cũng có nhau, vậy tại sao anh làm bạn trai của tôi nhưng lại đi ôm ấp Bi giữ chôn đông người như vậy chứ, tôi biết anh có tình cảm với Bi, nhưng anh đã yêu tôi, đã làm người yêu của tôi, vậy tại sao vẫn còn vương vấn tình cũ chứ, anh xem tôi là gì vậy hả, có phải anh vẫn còn tình cảm với Bi không, có phải anh muốn quay lại bên cậu ấy không_Nói đến đây nước mắt Bun lăn dài, cô thật sự đau khổ khi thấy tấm ảnh nó và Bin ôm nhau giữa lòng đường trước tất cả mọi người xung quanh, tấm ảnh được dán ở bảng thông báo của trường mọi người ai ai cũng biết, bản thân đã cô đơn an không phải nhưng cô thất sự không kiềm chế được sự ghen tuông của mình, cô buồn bực khi biết nó và Bin lại len lút quan hệ với nhau sau lưng cô, điều đó đã làm cô thấy tổn thương rất nhiều.

_Em nói đi nói lại vẫn không tin anh và Bi là trong sạch, vậy tình yêu anh dành cho em..em cũng không tin nó đúng không, được anh không nói nữa, em muốn nghĩ sao cũng được, tùy ở em_Bin mệt mỏi nói, nói xong cũng là lúc cậu xoay người rồi đi, trái tim tan vỡ khi nghe nhưng lời nói mà cô nói, thật sự Bin đã từng có thời gian thích nó và Bun cô cũng biết chuyện này, nhưng Bin biết nó và Bin không thể đến với nhau, vì Bin càng tỏ ra gần gũi, gần bó với nó, thể hiện rõ tình cảm nam nữ với nó thì nó càng lảng tránh và thể hiện rõ cho Bin biết là nó chỉ xem Bin là bạn, vì vậy tuy còn chút tình cảm với nó nhưng cậu đã sớm từ bỏ , rồi dần dần tình cảm của Bin dần chuyển sang dành cho Bun rất là nhiều, Bin biết Bin yêu Bun nhiều lắm trái tim cậu thật sự đã bị Bun chiếm đóng mất rồi, nhưng khi nghe cô nói như vậy bản thân rất thất vọng, tâm trạng hết sức nặng nề, vì không muốn cãi nhau, làm tổn thương nhau thêm nữa, cậu chọn cách bỏ đi như vậy có lẽ tốt hơn, còn Bun cô chỉ biết đứng đó nhìn bóng Bin xa dần nước mắt cứ thế lăn dài. Lớp 12A hôm nay bầu không khí nặng nề lan tỏa khắp căn phòng, mọi người rất bất ngờ khi thấy tấm ảnh của nó và Bin.

_Có ai biết lý do Thiên Nhi, Gia Bảo và Khánh An vắng ngày hôm nay không_Hắn lạnh giọng nói, hôm nay khi qua đón nó đi học, thì bố mẹ nó bảo nó đã đi từ sớm, lên trường lại không thấy nó đâu, rồi chuyện về bức ảnh của nó làm hắn muốn điên lên, con ghen lại lần chiếm tâm trí hắn, hắn rất khó chịu khi biết nó lại được người con trai khác ôm ấp giữa chốn đông người.

_Chúng em không biết, có lẽ các bạn ấy ốm_Mọi người lên tiếng buồn bã, thật sự mà nói sự việc hôm nay đã khiến mọi người khá là thất vọng về nó và Bin, họ thật không ngờ mọi chuyện lại đến nông nổi này, họ lo lắng không biết nó ,Bin và Bun liệu sẽ như thế nào, tình bạn có còn hay không, hay sẽ thay thế vào đó là sự hận thù vì tình yêu, mỗi người mỗi suy nghĩ nhưng lại chung một nỗi niềm lo lắng chung.

Chương 33: Chuyện Hôn Ước

Con chào bố mẹ, con chào papi..mami, con đi học về Nó vui vẻ chạy vào nhà

Sao con không chào tiểu Phong Mẹ nó nhắc nhở

Hi con không thấy, em chào thầy ạ Nó gãi đầu cười hi hi đáng yêu nói

Ở nhà con không nhất quyết phải gọi tiểu Phong là thầy đâu, cứ gọi là anh Phong là được Bố mẹ hần nói, còn nó nghe như vậy thì không khỏi lúng túng

Ồ làm sao được ạ, con quen miệng rồi không gọi như vậy được đâu Nó nũng nịu với bố mẹ hần

Con gái con nữa lớn rồi sắp lấy chồng rồi mà cứ như trẻ con ấy, không nhẽo hoài à Bố mẹ nó lắc đầu ngao ngán

Hi hi, mà sao hôm nay mọi người lại có mặt đông đủ ở đây vậy ạ, có chuyện gì sao Nó hỏi

Bộ đến đây ăn cơm, thậm con không được à Mẹ hần nói

Đâu có đâu, chỉ là con thấy mọi người hình như có chuyện gì muốn nói thì phải Nó cười tươi nói

Con đi vào thay đồ đi, rồi xuống nhà ăn cơm Mẹ nó nhắc nhở

Vậy con xin phép lên phòng ạ Nó nói rồi chạy nhanh lên phòng để thay đồ

Trời, thầy thật là làm em giật hết cả mình Nó giật mình khi mở cửa ra là khuôn mặt đặng đặng sát khí của hần

Làm gì mà giật mình, đã làm chuyện gì xấu hay sao mà giật mình Hần lạnh giọng nói

Thầy lại bắt đầu lên con đây à, nói bóng nói gió chi bằng thầy nói thẳng ra đi Nó khá là khó chịu khi nghe hần nói vậy

Chuyện em làm thì em tự biết, còn nữa sao sáng nay em nghỉ học Hần vẫn giữ nguyên thái độ

Em..em..em có việc ạ Nó lúng túng nói

Có việc gì, hay là bạn đi hẹn hò với bạn trai Hần nhếch mép khinh khinh nhìn nó

Thầy quá đáng vừa thôi, đừng có giờ giọng nói cái điệu bộ đó với em, em làm gì thì mặc em, có liên quan đến thầy à, còn nữa đừng bao giờ suy bụng ta ra bụng người Nó trừng mắt nhìn hần, nó rất bức mình với lời nói của hần, nói rồi nó xuống nhà với cái đầu bốc khói, nó không muốn hôm nay tâm trạng vui vẻ lại bị hần phá hủy đi, vì vậy bỏ đi là cách tốt nhất đối với nó và hần vào lúc này

Ồ hai đứa sao thế kia, mặt đứa nào đứa nấy sao như mặt hũ gạo thế kia Bố mẹ hần lên tiến nói

Không có gì đâu ạ, tại hôm nay con hơi mệt thôi, bố mẹ, papi..mami ăn cơm Nó lấy lại tinh thần giả vờ vui vẻ

Hôm nay họp mặt đầy đủ, chúng ta muốn nói cho các con về chuyện này Bố nó

Bố cứ nói đi, chúng con đang nghe mà Nó vừa ăn vừa cười cười nói

Thật ra con và tiểu Phong cả hai đã có hôn ước từ nhỏ Mẹ nó nói

*Rầm* Khụ...khụ...khụ... Nó vừa bỏ một lát thịt vào miệng nghe lời mẹ nó vừa nói xong thì nó mắc nghẹn ho sặc sụa liên tục, lời mẹ nó cứ như tiếng sét ngang tai đối với nó và hần

Con không sao chứ, uống nước đi Bố mẹ nó và bố mẹ hần lo lắng nói

Khụ..khụ...con xin lỗi...tại tại..khụ...khụ Nó vẫn không thôi ho khan

Cái con bé này thật là, lớn rồi sao mà hậu đậu thế không biết, có cần phải thể hiện rõ thái độ vui mừng vậy không chứ Bố mẹ nó mỉm cười trêu chọc

_Con.con.. không có, mà bố mẹ đang đùa đúng không_Nó

_ Là thật, chúng ta dự định cuối năm nay sẽ cho hai con đính hôn_ Bố mẹ hấn và bố mẹ nó đồng thanh

_Ồ sao vội vậy ạ_Nó và hấn đồng thanh, các vị phụ huynh thấy thế thì không khỏi mỉm cười thích thú, nó thì hỗn độn với một mớ cảm xúc khi chuyện này lại đến một cách bất ngờ, mặc dù tiểu Phong đối với nó rất quan trọng, là người nó rất yêu thương, với lại nó biết bản thân cũng có tình cảm với hấn, nhưng đối với chuyện hôn ước này, nó vẫn không khỏi tránh được sự lo lắng, rồi bời. Còn hấn nghe vậy thì rất vui, sự hạnh phúc lan tỏa khắp người hấn, nhất là trái tim hấn không ngừng nhảy múa vì chuyện này, đã từ rất lâu hấn đã không ngừng lo lắng, vì hấn không biết vị hôn thê của hấn là ai và như thế nào, nhưng đến hôm nay khi nghe được nó chính là vị hôn thê của mình, người mà hấn đã thầm yêu thì không khỏi hạnh phúc, gánh nặng trong lòng cuối cùng cũng được gỡ bỏ, tuy bên ngoài tỏ vẻ ngạc nhiên khi việc đính hôn đến sớm, nhưng trong lòng lại muốn thời gian trôi qua thật nhanh để hấn sớm được ở bên nó.

_Nhanh gì nữa, con cũng đã đủ tuổi lấy chồng rồi, người ta có câu: "Trai khôn lấy vợ, gái lớn gả chồng" là chuyện đương nhiên thôi, hai đứa cứ từ từ chuẩn bị đi nhé_Mẹ nó khẽ cười nói

_Nhưng mà chúng con.....

_Còn mắc cỡ gì nữa, mami biết còn với tiểu Phong đang yêu nhau mà, hôm đó thằng Phong nó đã nói con là bạn gái của nó rồi còn gì_Mẹ hấn mỉm cười trấn an

_Ồ chuyện đó....._*Reng Reng Reng* nó đang định lên tiếng giải thích thì chuông điện thoại nó reo lên

_Con xin phép ạ_Nó đứng dậy xin phép các bậc phụ huynh rồi ra ngoài nghe điện thoại

_Alo, Bìn có chuyện gì vậy_Nó bắt máy khi thấy số điện thoại hiện lên là Bìn gọi

.....

_Chỗ đó là đâu ạ_Nó lo lắng hỏi

.....

_Vâng, phiền anh trông chừng giúp bạn tôi, lát tôi sẽ đến ngay_Nó tắt máy

_Con có chuyện gấp, con ra một lát ạ_Nó chạy vội lấy cái áo khoác rồi nói với bố mẹ nó và bố mẹ hấn

_Có chuyện gì vậy_Các bậc phụ huynh lên tiếng lo lắng hỏi khi thấy sự vội vàng của nó

_Bìn có chuyện con phải đến giúp cậu ấy, nhà cậu ấy hình như không có ai hết ạ_Nó vừa nói vừa mang giày vào

_Trời cũng tối rồi con đi một mình không ổn, để Tiểu Phong đưa con đi_Bố mẹ hấn lên tiếng nói

_Nhưng..._Nó khó khăn để nói vì lúc nãy nó vừa mới cãi nhau với hấn, nên nó còn hơi ngại

_Thôi không nói nhiều, tiểu Phong con đi cùng bé Bi giúp cô chú_Bố mẹ nó nói, hấn chỉ mỉm cười gật đầu thay lời nói, rồi cùng nó đi.

_Mỗi khi nghe bạn trai có chuyện, là em lại như vậy à_Hấn nhếch môi nói, khi thấy điệu bộ lo lắng của nó

_Alo anh ạ, bạn em anh giữ chân cậu ấy giúp em nhé, đừng để cậu ấy uống thêm rượu giúp em nhé_Nó mặc những lời nói xỏ xiên của hấn, mà gọi điện thoại

.....

_Vâng em gần đến rồi ạ, anh giúp giùm em_Nó mỉm cười nói, còn hấn thấy thái độ của nó như vậy thì không khỏi tức giận, nó vì vẫn còn giận hấn nên cứ coi như hấn không tồn tại, khuôn mặt lạnh như tiền, nó không thèm để ý đến hấn, dù chỉ một cái liếc mắt.

Bạn đang đọc truyện *Quá Khứ Và Hiện Tại Anh Vẫn Yêu Em (Lớp Học Bá Đạo)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 34: Giải Quyết Hiểu Lầm (1)

_Em cảm ơn anh nhiều nhé, tạm biệt_Nó chào tạm biệt anh quản lý, rồi đến diu Bin, nhưng khổ nỗi người cậu thì to lớn hơn nó vì vậy việc diu cậu đi rất khó khăn, nó thậm tự hỏi không hiểu sao cậu lại uống nhiều rượu đến như vậy, hẳn thấy vậy đến gạt tay nó ra rồi diu Bin lên xe, vì hẳn thấy cực kì khó chịu khi nó cứ gần gũi, quan tâm Bin quá mức, điều đó làm hẳn muốn điên lên

_Thầy đưa em đến đường XXY nhé_Nó nói với hẳn, không chờ câu trả lời của hẳn nó lại chăm chú, chăm sóc cho Bin.

_Bin..Bin..Bin.. cậu tỉnh lại đi Bin..Bin_Nó không ngừng vỗ nhẹ vào mặt Bin để gọi Bin tỉnh

_Ừm. um B...i..Bi..à..l...à..là...c...ậ..u.. cậu...à_Bin khó khăn nói

_Ừ tó đây, cậu làm sao mà lại uống nhiều như vậy_Nó khẽ đỡ Bin ngồi dậy

_Tớ...ức.ức ....đau..đau lắm...chỗ này* chỉ vào tim*...đau lắm.B...i..Bi à_Bin nói mà nước mắt rơi, vừa nói vừa chỉ vào lồng ngực cậu, còn nó nhìn thấy cậu như vậy không khỏi xót xa, lần đầu tiên cậu thấy Bin khóc, nó biết đã có chuyện gì đó nghiêm trọng lắm nên Bin mới như vậy.

_Không sao...nói tớ nghe có chuyện gì_Nó nói, còn Bin chỉ biết lắc đầu nước mắt vẫn rơi rồi bất ngờ cậu ngã cả người vào nó. Còn nó khẽ bất ngờ nhưng rồi nghe thấy tiếng thở đều đều của Bin thì nó biết cậu đã ngủ mất rồi, khẽ chỉnh người Bin lại nó muốn cậu dễ ngủ hơn, nó đâu biết hẳn đã nhìn thấy tất cả những hành động nó làm với Bin chứ, con giận lại càng dâng trào, nhưng hẳn chẳng thể làm gì ngoài việc im lặng cắn răng và chịu đựng.

_Đồ ngốc này, có chuyện gì mà cậu lại như vậy chứ, sao lại khóc, sao lại yếu đuối vậy cơ chứ_Nó vừa nói vừa lau những giọt nước mắt còn vương trên mí mắt cậu

_Bun...Bun...Đừng..đi..đừng đi_Bin không ngừng gọi tên Bun, còn nó như vừa hiểu ra chuyện gì đó, lấy điện thoại gọi cho Bun nhưng chẳng ai bắt máy cả "Đúng rồi, sao không nghĩ ra cơ chứ, chắc chắn Bin với Bun có chuyện, con nhỏ này mai phải đến cho nó một trận mới được, giám làm Bin nhà ta khóc, người đừng mong sống sót" khẽ mỉm cười vì bây giờ nó đã biết vì sao Bin lại như vậy rồi, khẽ thở phào nhẹ nhõm, nó thôi không nghĩ nhiều nữa. Sau khi chăm sóc Bin đến tận nửa đêm thì nó và hẳn mệt mỏi trở về, nó trên đường về nhà vì mệt quá nên ngủ quên lúc nào không hay vì vậy hẳn lại phải bế nó lên phòng.

_Em tại sao phải khiến tôi mệt mỏi như vậy chứ, tại sao lại khiến tôi lo lắng, khiến tôi trở nên hay ghen tuông, rồi lại khiến tôi trở nên hay ích kỉ như vậy chứ_Hắn khẽ than thở độc thoại khi nhìn ngắm khuôn mặt nó lúc ngủ, không hiểu sao khi nhìn nó ngủ mọi muộn phiền, ghen tức điều tan biến, tâm trạng lại trở nên thanh thản, nhẹ nhõm hơn đi rất nhiều

_Em biết không, em thật sự đã chiếm giữ trái tim tôi mất rồi, em có biết mỗi khi em quan tâm, hay thân mật với một người con trai khác là lúc ấy tôi rất tức giận, rất khó chịu, những lúc như vậy tôi cảm thấy như trái tim của tôi như ai đó bóp chặt lấy, em có biết không hả_Hắn nắm lấy bàn tay nó khẽ mỉm cười rồi nhẹ nhàng hôn lên đó.

_Em biết không, tôi yêu em mất rồi ngốc à, hiểu cho những gì tôi đã nói với em nhé_Đặt lên môi nó một nụ hôn nhẹ hẳn nhẹ nhàng ra về, còn nó thật sự ra nó đâu có ngủ đâu, nó chỉ vờ ngủ mà thôi. Khi nghe những lời hẳn nói, nó thật sự bất ngờ nhưng rất vui và hạnh phúc, bây giờ thì nó đã hiểu tại sao hẳn lại khó chịu khi nó quan tâm đến Bin rồi, trái tim vô thức hồi nhịp khi nghe những lời nói đó của hẳn niềm hạnh phúc không khỏi dâng tràn, thế là cả đêm hôm đó nó chẳng thể nào ngủ được vì bây giờ nó đã hiểu được cái cảm giác yêu một người là như thế nào rồi. *Sáng hôm sau*

_Em đêm hôm qua không ngủ được hay sao mà thấy em mệt mỏi vậy_Hắn quan tâm lo lắng hỏi nó

_Haizzz chắc là vậy ạ_Nó mắt nhắm mắt mở, lười biếng lên tiếng, vừa nói vừa ngáp, ngái ngủ nói

_Làm sao lại không ngủ_Hắn khẽ nhún mày hỏi "không phải là lo cho thằng nhóc kia nữa chứ (lại ghen

_Trời vẫn còn mặt mũi để đến trường ư_Học sinh 1

_Đúng là đồ mặt dày mà, đồ hồ li tinh_Học sinh 2

_Bạn thân với nhau mà cũng cướp người yêu của bạn đúng thật là trơ trẽn_Học sinh 3, khi vừa thấy nó vào trường mọi người không ngừng bàn tán, khinh bỉ, soi mói nó, còn nó tức lắm nhưng nó biết phải có chuyện gì đó thì họ mới như vậy, nên thôi đành ngậm đắng nuốt cay, mà lặng lẽ rồi đi

_Bun..Bun..đội tớ với_Nó gọi khi thấy bóng Bun ở phía trước, không hiểu sao nó gọi mãi nhưng Bun vẫn không đứng lại chờ nó.

_*Bóp* cậu làm gì đi nhanh quá vậy, sao tớ gọi mà không nghe, còn nữa hôm qua cậu làm gì mà Bin vậy, hai người cãi nhau à_Nó chạy nhanh đến chỗ Bun khẽ vỗ vai cô, rồi luyên thuyên đủ điều

_Cậu đừng giả nai nữa_Bun chán ghét nhìn nó, nói xong rồi cô bỏ đi, còn nó nghe và thấy biểu hiện của cô như vậy thì không khỏi đơ người vì quá bất ngờ

_Này, cậu nói gì vậy hả, giả nai gì cơ_Nó như bưng tỉnh chạy nhanh đến kéo tay cô lại

_*Chát* cậu quá đáng lắm, cậu có biết cậu càng giả vờ ngây thơ, càng giả vờ vô tội, là tôi cảm thấy kính trọng cậu lắm không, thôi cái bộ mặt đó đi, cậu đúng là đồ trơ trẽn_Bun tức giận không kìm được mà đánh nó, còn nó chỉ biết chết trân với hành động và lời nói của cô, nó chỉ biết chết lặng mà nhìn cô

_Đáng đời_Học sinh 1

Đánh hay lắm, tiếp đi Học sinh 2, cứ thế hàng loạt lời khinh miệt lên tiếng

Các người biến hết đi Cậu tức giận quát lớn lên tiếng xua đuổi mọi người

Bun cô biết cô vừa làm gì không, tại sao lại đi đánh Bi chứ Cậu tức giận nói

Cậu cũng nên tỉnh người đi Ném cho cậu một câu nói, cô khinh khỉnh nhìn nó với cậu rồi rời đi.

Em không sao chứ, có đau lắm không Cậu lo lắng khi thấy biểu hiện của nó, nó dường như mất cảm xúc với tất cả, cái tát của Bun làm khóe môi nó bị rỉ máu, điều đó làm cậu rất tức giận, nhưng chẳng làm được gì, cậu chỉ biết dìu nó lên phòng y tế

Anh có thể giúp tôi, hỏi xem hôm qua đã có chuyện gì xảy ra được không Nó vô hồn nói

Ừk anh hiểu rồi, lát anh sẽ quay lại, em nằm đó nghỉ ngơi đi Cậu mỉm cười nói rồi rời đi, nó cứ ngồi đó thần người chẳng hiểu gì cả, đầu nó cứ rối tung lên, vì sao Bun lại đánh nó, vì sao Bun lại mắng nó là giải nai, vì sao Bun lại bảo nó trơ trẽn, cứ thế hàng loạt câu hỏi vì sao vây quanh lấy tâm trí nó mà chẳng có được câu trả lời, *Chát* cậu bước vào ánh mắt buồn bã nhìn nó

Đã tìm hiểu được chuyện gì chưa Nó ngược đôi mắt vô hồn nhìn cậu

Là vì tấm ảnh này Cậu vừa nói vừa chìa tấm ảnh nó và Bin đang ôm nhau đưa cho nó xem. Còn nó giờ thì đã hiểu mọi chuyện, vì sao Bun lại tức giận như vậy, khuôn mặt nhanh chóng thay đổi, sự lạnh lẽo bao quanh lấy nó, nó nhanh chóng đi ra khỏi phòng y tế.

Em đi đâu vậy, đứng lại, Bi..Bi... Cậu đứng đó không ngừng gọi tên nó, nhưng không nó chẳng màng đến cậu nó cứ thế nó bỏ đi, cả người nó toát lên một vẻ lạnh lùng một cách đáng sợ.

Bạn đang đọc truyện *Quá Khứ Và Hiện Tại Anh Vẫn Yêu Em (Lớp Học Bá Đạo)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 35: Giải Quyết Hiểm Nhầm (2)

Rầm nó ánh mắt lạnh lẽo bước vào lớp khẽ nhìn quanh lớp, rồi nhanh chóng bước nhanh đến chỗ Bun, kéo cô đi, cả lớp thấy thái độ của nó như vậy thì không khỏi sợ hãi, Bi hay cười, lúc nào cũng nghĩ ra những trò quậy phá, nó lúc nào xuất hiện cũng với nụ cười trên môi, thế mà bây giờ hình ảnh ấy đã biến mất, mà thay vào đó là một sự lạnh lẽo, lạnh lùng đến đáng sợ, nhất là ở đôi mắt của nó, đôi mắt lúc nào cũng hiện lên ý cười, bây giờ thay vào đó là một đôi mắt với đầy sự chết chóc, điều đó làm mọi người không ngừng lo lắng.

Em có chuyện cần giải quyết với bạn Khánh An, em xin phép Nó giọng nói lạnh lẽo lên tiếng nói với hần, rồi nhất quyết kéo Bun đi.

Thầy..thầy ngăn Bi lại đi, sẽ có chuyện mất Cả lớp lo lắng nói, khi thấy thái độ lạnh lùng muốn giết người của nó

Các em chú ý vào học bài đi, đừng lo chuyện bao đồng như vậy Hần khẽ nhủ mày nói, cả lớp nghe vậy chỉ biết im lặng mà chẳng làm được gì, hình ảnh lúc này của nó, hần cũng đã nhìn thấy, và hần nghĩ đã đến lúc để cho nó giải quyết rõ ràng mọi chuyện nên hần chỉ biết nhắm mắt làm lơ mà thôi, vì hần hiểu nó sẽ không làm gì mà không suy nghĩ *Quay lại chỗ nó*

Cô làm gì vậy thả tôi ra Bun không ngừng giãy dụa khi nó kéo cô đi về sau sân trường.

Cô kéo tôi ra đây là có chuyện gì Bun khó chịu nhìn nó *Chát*

Cô sao lại đánh tôi Bun tức giận trừng mắt nhìn nó

Cái tát này là trả cậu vì cái tát khi sáng Nó lạnh lùng nhìn Bun

_Cô...

*Chát* cái tát thứ hai là dành cho Bin vì cậu đã làm cậu ấy tổn thương Không để Bun nói, nó vẫn giữ nguyên thái độ không thương tiếc mắt tát cô

Cô lấy tư cách gì mà đánh tôi chứ Bun tức giận nói khóe mắt đã đỏ hoe

Bi dừng lại đi Cậu và Bin lên tiếng chạy đến can ngăn

*Chát* cái tát thứ ba này là dành cho tình bạn suốt 7 năm qua của chúng ta Nó vùng khỏi hai bàn tay của cậu và Bin, vẫn không nhân nhượng mà đánh

cô, còn cô khỏe mới đã bật máu

_ Cô vẫn biết đến tình bạn của chúng ta ư, biết mà vẫn cướp người yêu của tôi ư _Bun nói đến đây nước mắt đã lăn dài

_ Cậu chỉ dựa vào tấm hình này mà nói tớ cướp Bin của cậu ư, cậu có biết hôm đó nếu không có Bin tớ đã chết rồi không, cậu có biết không hả, tại sao lại không suy nghĩ, không tìm hiểu rõ mọi chuyện mà lại cư xử một cách ngu ngốc như vậy, cậu có biết tớ thất vọng như thế nào không, cậu có tin tớ không, có tin vào tình bạn của chúng ta không _Nó nói mà như hét lên, dừng một lát nó nhếch môi nhìn cô rồi nói tiếp

_ À quên nếu cậu tin vào cái tình bạn ấy thì làm sao cậu lại cư xử một cách ngu ngốc như vậy, nói đi nói lại cuối cùng tình bạn suốt 7 năm qua của chúng ta cậu rốt cuộc cũng chẳng xem nó là gì, cậu không tin tưởng vào nó, vậy thì *Xec* cứ như tấm hình này, chấm dứt ở đây _Nó ánh mắt đau khổ nói với cô, nó đau lắm trái tim như ai bóp nghẹt, nó ghét cô, nó ghét vì tại sao cô lại không tin tưởng vào nó, vì sao lại nghĩ nó có thể cướp Bin của cô chứ, nó cảm thấy tổn thương khi bị cô, người bạn kẻ vai sát cánh bên nó đã 7 năm vậy mà cô vẫn không hiểu nó, không tin tưởng vào tình bạn của nó, nói xong cũng là lúc nó bỏ đi, phải nó muốn đi, đi một nơi mà không có cô, nó không muốn gặp cô, nó muốn được yên tĩnh, nó muốn được suy nghĩ về những chuyện đã qua, tuy có đau nhưng khi nói ra được những lời nói đó, nó cũng cảm thấy nhẹ đi rất nhiều, vì vậy nó cần thời gian để quên chuyện của ngày hôm nay, và bỏ đi có lẽ là cách tốt nhất. Còn cô...cô chỉ biết chết lặng với những gì nó nói, nước mắt cũng vì thế mà rơi nhiều hơn.

_ Trời thì ra là vì cứu Bi nên hai cậu ấy mới ôm nhau _Lớp nó lên tiếng hỏi lỗi

_ Aish đúng thật là, chúng ta đã nghi oan cho hai cậu ấy rồi _Cả lớp đứng ở sau lùm cây khe khẽ hỏi lỗi nói khi đã biết tất cả mọi chuyện, lí do cả lớp ra được đây là vì khi nó và Bun rời đi, thì hẳn bảo lớp ngồi yên rồi hẳn cũng bỏ đi, còn cả lớp mặc dù rất sợ nhưng vẫn ngoan cố bỏ đi, sau khi biết được sự thật thì họ chỉ biết lặng lẽ rời đi mỗi người điều chung một tâm trạng hết sức nặng nề và vô cùng biết lỗi khi đã nghi ngờ nó và Bin.

_ Em không sao chứ _Cậu thấy nó bỏ đi cũng vội vã chạy theo, cậu chạy đến kéo tay nó lại lên tiếng nói, cậu thật sự rất vui vì cuối cùng cũng biết được sự thật, mặc dù ngược với tâm trạng buồn tui của nó, nhưng cậu không thể nào che giấu được sự vui mừng.

_ Tôi không sao, tôi muốn được một mình, được chứ _Nó mệt mỏi lên tiếng, không chờ câu trả lời của cậu, nó rời đi ngay sau câu nói. *Tại chỗ Bun và Bin*

_ Hức..hức em..hức sai rồi _Cô nước mắt giàn dụa ngã khụy xuống đám cỏ

_ Mọi chuyện qua rồi, đừng khóc nữa _Bin thấy cô như vậy thì không khỏi đau lòng, bước nhanh đến chỗ cô, Bin nhẹ nhàng ôm cô vào lòng an ủi

_ Em xin lỗi..hức hức, là tại em ngu ngốc nên mới vậy hức..hức... _Cô ngước đôi mắt ngăn nước nhìn Bin

_ Ừk không sao, đừng khóc chỉ là tại vì tình yêu nên em mới như vậy thôi, đừng tự trách mình như vậy _Bin nhẹ nhàng mỉm cười nói

_ Hức..hức ...còn Bi cậu ấy chắc giận em lắm hức..hức phải làm sao đây...hức đúng là em ngốc thật mà, tại sao em lại mù quáng, không tìm hiểu mọi chuyện, tại sao lại nói nặng lời với cậu ấy như vậy chứ, hức..hức..cậu ấy chắc đau lắm.hức..cậu ấy có lẽ sẽ không tha thứ cho em đâu.hức..hức làm sao đây..hức _Cô vừa nói vừa lấy tay đánh vào ngực mình, giọng nói đầy sự hối hận

_ Đừng như vậy, chỉ là quá tức giận nên Bi mới nói như vậy thôi, cậu ấy giận vài ngày sẽ không sao đâu, cậu ấy sẽ quên ngay thôi mà, đừng lo, ngoan đừng khóc nữa, xấu lắm _Bin nhẹ nhàng nắm lấy bàn tay cô, rồi ôm cô thật chặt, Bin bây giờ đã hiểu thì ra là tại cô quá yêu cậu và cũng chỉ vì sợ mất cậu nên cô mới như vậy, vì thế cậu cũng không nỡ trách mắng cô thêm, còn cô chỉ biết khóc "Bi ơi tớ sai rồi, tớ thật sự sai rồi" trong đầu cô không ngừng ân hận. *6 giờ P.M *

_ Con nhỏ sao giờ này vẫn chưa về cơ chứ _Mẹ nó lo lắng đi đi lại lại vì đã 6 giờ vậy mà nó vẫn chưa về

_ Bà đừng như vậy, chắc con bé nó chỉ đi đâu đó _Bố nó an ủi

_ Phong con tại sao lại không chăm em nó, lại để Bi một mình như vậy, tan học đã lâu như vậy nhưng sao giờ con bé vẫn chưa về, con đúng thật là _Bố mẹ hần hẩn hần, còn hần..hần không nói gì chỉ biết im lặng

_ Có khi nào nó về nơi trước đây không (là nơi nó từng sống á) _Mẹ nó

_ Không đâu tôi đã gọi về đó và không ai thấy nó ở đó _Bố nó lo lắng nói.

_ Để con đi tìm em ấy, mọi người đừng lo, có gì con sẽ gọi điện báo _Hần nói rồi chạy vội đi, hẳn đi những nơi mà nó thường xuyên lui tới, nhưng chẳng nơi nào có nó ở đó cả, thật ra lúc nó bỏ đi hẳn chỉ nghĩ bây giờ nó cần yên tĩnh, nên hẳn không muốn làm phiền nó vì vậy hẳn mới để nó đi một mình, nhưng không ngờ mọi chuyện lại như vậy, bây giờ tâm trạng của hẳn hết sức nặng nề, hẳn lo sợ nó sẽ gặp chuyện gì đó, nhưng hẳn chẳng làm được gì ngoài sự lo lắng cả

_ Rốt cuộc em đang ở đâu cơ chứ _Hắn mệt mỏi dựa người vào ghế day day hai thái dương rồi hẳn nhắm mắt lại để thả lỏng tâm trí "Mỗi khi có chuyện buồn em sẽ đến biển, vì biển đem lại cho em một cảm giác bình yên và sự an toàn" bỗng hẳn nhớ lại lời nói của nó

_ Đứng rồi biển, tại sao lại không nhớ đến chứ, đúng là ngốc mà _Hắn lẩm bẩm nói rồi nhanh chóng lái xe về hướng bờ biển, trên đường đi hẳn không ngừng cầu nguyện là nó sẽ có ở đó.

Chương 36: Hạnh Phúc Len Lỏi Trong Tim

Đúng như hần nghĩ nó đang ở đó, ngồi một mình nghịch với nước biển và hình như tâm trạng của nó đã tốt hơn hần thì phải.

_Vương Thiên Nhi ,em đến đây, tại sao lại không báo cho mọi người một tiếng chứ _Hần sai từng bước đến gần chỗ nó rồi nghiêm giọng nói

_Ồ thầy, em.em. tại điện thoại hết pin nên em.em.. _Nó áp a áp ứng nói

_Em cái gì mà em, có biết ở nhà mọi người lo lắng cho em lắm không _Hần nhú mày nhìn nó

_Em không cố ý, lúc đầu chỉ muốn đến đây chơi thôi, nhưng không ngờ chơi quên mất thời gian luôn nên..nên.. _Nó cúi đầu nhỏ giọng nói

_Đồ ngốc này, em đã hứa có chuyện gì thì cũng sẽ tìm đến tôi nói với tôi, vậy tại sao không thực hiện lời hứa của mình chứ _Hần khẽ mắng, bước đến ôm lấy thân hình nhỏ bé của nó, chuyện sáng hôm nay hần đã chứng kiến tất cả, từ lúc nó bị đánh cho đến lúc nó bỏ đi, hần đã rất muốn đến bên nó, ôm lấy nó bảo vệ cho nó nhưng không thể được, vì nếu hần đến bên nó chẳng khác nào trực tiếp gây họa cho nó, khiến nó càng khổ sở hơn mà thôi, vì vậy hần chỉ biết đứng từ xa mà nhìn nó. Còn nó..nó lại một lần nữa bất ngờ trước hành động của hần, chẳng biết làm gì, và cũng chẳng biết nói gì vì nó biết nó cần hần vào lúc này, nó đúng là đang cần một người an ủi và người đó không ai khác chính là hần, không thể đẩy hần ra và cũng không thể mở lời để từ chối hần, bởi vì trong thâm tâm nó cũng chẳng muốn đẩy hần ra, vậy là nó chỉ biết lặng người mặc cho hần ôm lấy nó, bầu không khí im lặng bao quanh lấy hai người, hần cứ đứng đó ôm chặt lấy nó, xung quanh chỉ có một âm thanh duy nhất chính là tiếng sóng biển, cộng thêm những cơn gió nhẹ từ biển khơi, bầu trời cũng đã sẫm tối, những vì sao cũng đã xuất hiện trên bầu trời, làm cho không khí rất lãng mạn, nhẹ nhàng mà mang đầy mùi vị ấm áp, tràn đầy sự hạnh phúc, và dường như trái tim của họ đã hòa chung cùng một nhịp đập mất rồi.

_Hôm nay trời mưa to như vậy, có lẽ chúng ta phải ở lại đây rồi _Nó nhìn ra cửa sổ thì lên tiếng nói khi thấy bầu trời với một màu đen, những hạt mưa càng rơi lại càng nặng hạt.

_Em muốn ở lại đây qua đêm cùng tôi thì nói thẳng ra đi, cần gì mà phải viện cớ, đồ lười là vì trời mưa cơ chứ _Hần mỉm cười đắc chí trêu nó, vừa lấy khăn bông lau khô tóc, hần lên tiếng nói (bởi vì mới hần mới tắm xong đó mà

_Alo bố mẹ ạ _Hần mỉm cười khi nhìn thấy cái điệu bộ ngượng ngùng đáng yêu của nó

.....

_Vâng con biết rồi ạ _Hần mỉm cười

.....

_Có lẽ chúng con không về được, ở đây trời đang mưa to rất to ạ _Hần

.....

_Vâng con biết rồi, tạm biệt bố mẹ _Hần mỉm cười nói rồi tắt máy, nhưng vẫn không thả nó ra, vẫn ôm khư khư lấy nó

_Thầy thả em ra đi, ngạt thở quá, em hết oxy để thở luôn rồi nè, bộ thầy muốn em chết đấy à _Nó nhăn nhó nhìn hần

_Vậy để tôi hô hấp nhân tạo cho em nhé _Hần mỉm cười nguy hiểm nói

_Thầy...thầy đồ biến thái _Nó sau khi nghe hần nói như vậy thì không khỏi rung mình, nó không ngờ hần lại bá đạo, lại còn dám nói ra được những lời nói đó, không biết nói gì hơn, vậy là nó chỉ biết giận dữ mà bước nhanh vào phòng, rồi nó tự dô dành bản thân ngủ, rồi nó ngủ lúc nào không hay

_Ồ thầy làm gì vậy _Nó ngạc nhiên khi mở mắt ra đã thấy hần đang lấy một ống thuốc thoa nhẹ vào vết thương trên môi nó, nhân lúc nó đang ngủ, vì cảm thấy có vị ngọt và cái cảm giác mềm mềm quanh môi nên nó lười biếng mở mắt ra thì thấy hần và cất tiếng ngạc nhiên hỏi

_Em không thấy hay sao mà còn hỏi, mà sao em ngủ cứ hay giật mình vậy, em gặp ác mộng sao _Hần sau khi hoàn thành nhiệm vụ thì quan tâm lo lắng hỏi

_Không có, chỉ là hình như lạ chỗ ngủ nên em không ngủ sâu được, còn cái thuốc ấy sao ngọt như kẹo vậy, thích thật _Nó vừa nói vừa lấy lưỡi liếm vào vết thương nơi có vị ngọt dịu như kẹo

_ Ngốc này, là thuốc chứ không phải kẹo đâu, bây giờ thì ngoan ngủ đi _ Hấn mỉm cười nói, rồi leo lên giường ôm nó mà ngủ

_ Ồ , thầy..thầy...

_ Thầy gì mà thầy, ngủ đi muộn lắm rồi đó _ Hấn vẫn giữ nguyên tư thế ôm nó chặt vào lòng mà nói

_ Thầy sao không về phòng thầy mà ngủ ấy, sao lại nằm đây _ Nó cuối cùng cũng nói ra được thành lời

_ Tôi thích, với lại dù sao sau này chúng ta cũng là vợ chồng, chuyện ngủ chung giường với nhau chỉ là sớm hay muộn mà thôi, sớm hơn một tý cũng có sao đâu, tập trước sau này sẽ đỡ ngượng ngùng _ Hấn bá đạo nhìn nó mỉm cười âu yếm mà nói

_ Gì mà vợ chồng chứ, ai..ai lấy thầy chứ, thầy đang hoang tưởng đấy à _ Nó nghe hấn nói vậy thì không khỏi xấu hổ mà lên tiếng phủ nhận, trái tim vô thức đập nhanh liên tục

_ Là em chứ ai, em mà không ngoan ngoãn im lặng ngủ, thì em có tin chúng ta sẽ động phòng hoa chúc ngay bây giờ không _ Hấn lại một lần nữa bá đạo tuyên bố , nhìn nó mỉm cười một cách nguy hiểm mà đe dọa, còn nó nghe hấn nói vậy thì im lặng sợ hãi, không dám lên tiếng nữa, chỉ biết mờ tròn mắt nhìn hấn

_ Được rồi, tôi đùa đấy, ngoan ngủ đi, ngủ ngon nhé _ Khẽ cười trước sự thái độ của nó, nhẹ nhàng trấn an đặt một nụ hôn nhẹ vào trán nó, rồi hấn nhắm mắt lại mà ngủ, còn nó sau một hồi đóng băng cuối cùng cũng biết chuyện gì đang xảy ra, thấy hấn như vậy nó cũng không nói được gì chỉ biết im lặng rồi mi mắt khẽ nhắm lại, rồi từ từ cả hai dần dần chìm vào giấc ngủ, tuy ngủ nhưng trên môi họ vẫn còn xuất hiện một nụ cười của sự ngọt ngào, xen lẫn sự hạnh phúc.

Bạn đang đọc truyện *Quá Khứ Và Hiện Tại Anh Vẫn Yêu Em (Lớp Học Bá Đạo)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.